สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

วารสาร ปีที่ 23 ฉบับที่ 10 ตุลาคม 2555 • www.boi.go.th

ส่งเสริมการลงทุน

INVESTMENT PROMOTION JOURNAL

CSR พัฒนากิจการเพื่อสังคม

Unbeatable Thailand,

Unparalleled Opportunities

“ประเทศไทยใจสู้ ก้าวสู่โอกาสใหม่”

ประเทศไทยใจสู้ ก้าวสู่โอกาสใหม่

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (บีโอไอ) กระทรวงอุตสาหกรรม ได้ออกมาตรการฟื้นฟูการลงทุนจากวิกฤตอุทกภัย และสร้างเสริมกำลังใจให้นักลงทุนด้วยแคมเปญ “Unbeatable Thailand, Unparalleled Opportunities” หรือ **“ประเทศไทยใจสู้ ก้าวสู่โอกาสใหม่”**

Unbeatable Thailand สะท้อนถึง **“จิตวิญญาณความเป็นนักสู้ของคนไทย”** ไม่ว่าจะเผชิญปัญหาหรือภัยธรรมชาติ ก็ยังสามารถพลิกเกมและฟื้นตัวกลับขึ้นมาใหม่ได้ทุกครั้ง ผนวกกับจุดแข็งของประเทศไทยในหลายๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็น ทำเลที่ตั้งอันเป็นยุทธศาสตร์ ซึ่งไม่มีใครสามารถแข่งขันได้ โครงสร้างพื้นฐานที่ดี รากฐานทางเศรษฐกิจที่แข็งแกร่ง รวมทั้งความหลากหลายทางเศรษฐกิจและทรัพยากร สิ่งเหล่านี้ร่วมทำให้ประเทศไทยเป็นแหล่งรองรับการลงทุนที่มีความพิเศษไม่เหมือนใคร

ส่วน Unparalleled Opportunities ก็คือ **“โอกาสดีๆ มีไม่สิ้นสุดในประเทศไทย”** ไม่ว่าจะเป็นโอกาสในการลงทุนในอุตสาหกรรมและบริการใหม่ๆ โอกาสในการเป็นแหล่งผลิตเพื่อขยายสู่ตลาดของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนซึ่งมีประชากรร่วม 600 ล้านคน และโอกาสทางธุรกิจที่มาพร้อมกับเศรษฐกิจไทยที่ยังขยายตัวอย่างต่อเนื่อง

มาตรการฟื้นฟูการลงทุนจากวิกฤติอุทกภัย

- **การยกเว้นอากรขาเข้าเครื่องจักรที่นำมาทดแทนเครื่องจักรที่เสียหาย** ขณะนี้ มีผู้ประกอบการนำเข้าเครื่องจักรเพื่อทดแทนเครื่องจักรเดิมที่เสียหาย มีมูลค่ารวมกว่า 87,000 ล้านบาท ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงการฟื้นตัวอย่างรวดเร็วของกลุ่มอุตสาหกรรมที่ประสบอุทกภัย
- **การขยายระยะเวลาในการยกเว้นและลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคล** แก่กิจการที่ได้รับส่งเสริมซึ่งได้รับความเสียหายจากอุทกภัย มีผู้ยื่นขอรับส่งเสริมเพื่อฟื้นฟูและขยายกิจการแล้วรวม 37 โครงการ เงินลงทุนรวม 25,717 ล้านบาท อาทิ กิจการผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ กิจการผลิตยานยนต์และชิ้นส่วน กิจการผลิตเครื่องจักรและอุปกรณ์ กิจการผลิตผลิตภัณฑ์พลาสติก กิจการผลิตกระดาษและเยื่อกระดาษ ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความเชื่อมั่นของนักลงทุนที่มีต่อแผนบริหารจัดการน้ำของรัฐบาล
- **การยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลแก่นิคมอุตสาหกรรมที่ลงทุนระบบป้องกันอุทกภัย** เพื่อสนับสนุนให้นิคมอุตสาหกรรม สวนอุตสาหกรรม และเขตประกอบอุตสาหกรรม ดำเนินการก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ สำหรับป้องกันอุทกภัยที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต
- **มาตรการส่งเสริมให้เกิดโครงการลงทุนใหม่ในพื้นที่ประสบอุทกภัย** เพื่อกระตุ้นให้เกิดโครงการลงทุนใหม่ของทั้งผู้ประกอบการรายใหม่ และกระตุ้นให้ผู้ประกอบการรายเดิม ขยายการลงทุนในนิคม/สวน/เขตอุตสาหกรรมที่ได้รับการส่งเสริมในจังหวัดปทุมธานี และพระนครศรีอยุธยา

บีโอไอ พร้อมสนับสนุนนักลงทุนไทยให้เปิดรับโอกาสใหม่ในอนาคต ขอให้เรามุ่งมั่นนำ **“จิตวิญญาณความเป็นนักสู้”** ของคนไทยเป็นพลังเดินหน้า ทำให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการลงทุนของอาเซียนต่อไป

กระทรวงอุตสาหกรรม

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

www.boi.go.th

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (สำนักงานใหญ่) 555 ถ.วิภาวดีรังสิต จตุจักร กรุงเทพฯ 10900 โทรศัพท์: 02-553-8111 โทรสาร: 02-553-8222 อีเมล์: head@boi.go.th
ศูนย์ประสานการบริการด้านการลงทุน (OSOS) ชั้น 18 อาคารจัตุรัสจามจุรี ถนนพญาไท เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330 โทรศัพท์: 02-209-1100 โทรสาร: 02-209-1199 อีเมล์: osos@boi.go.th

ASID

ASEAN Supporting Industry Database

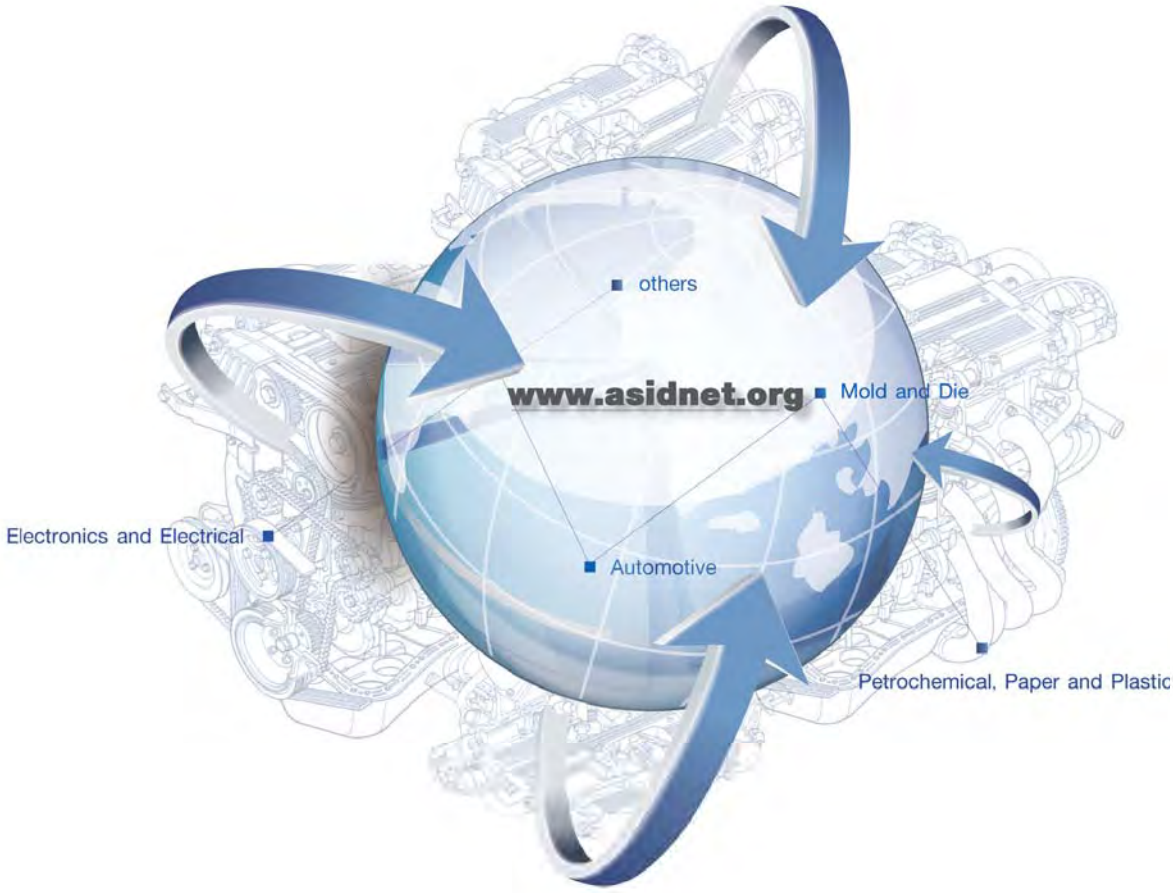

Free on-line Sourcing Service

- Link worldwide buyers to ASEAN suppliers
- Save time and expense for sourcing parts
- Help suppliers reach the global marketplace
- Facilitate industrial linkage

Automotive
Electronics and Electrical
Petrochemical, Paper and Plastic
Mold and Die
Others

Developed by BOI Unit for Industrial Linkage Development (BUILD)
Thailand Board of Investment
Tel : +66(2)553 8111 ext. 7 Fax: +66(2)553 8325
E-mail : sourcing@boi.go.th Website : http://build.boi.go.th

BUILD

Counter Service eMT (ใหม่)

บริการใหม่ของสมาคมสโมสรนักลงทุน เพื่ออำนวยความสะดวกให้กับผู้ใช้บริการ ในระบบ eMT (ใหม่)
ที่ไม่สะดวกดำเนินการด้วยตนเอง ในเรื่องต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

- ขออนุมัติสั่งปล่อยเครื่องจักร (คำร้อง / อินวอยซ์)
- ขออนุมัติสั่งปล่อยแบบขอคืนอากร และถอนค้ำประกันเครื่องจักร (คำร้อง / อินวอยซ์)
- ขออนุมัติส่งคืน – ส่งซ่อมเครื่องจักรออกไปต่างประเทศ (คำร้อง)
- ขออนุมัติบัญชีรายการเครื่องจักร
- ขอยกเลิก (คำร้อง)
- ขอแก้ไขรายการเครื่องจักร
- ขออนุมัติสั่งปล่อยแบบขอผ่อนผันการใช้ธนาคารค้ำประกัน (คำร้อง / อินวอยซ์)
- ขออนุมัติเอกสารเรียกเก็บภาษีอากร (คำร้อง)
- ขออนุมัติขยายระยะเวลาค้ำประกันเครื่องจักร (คำร้อง)

สอบถามข้อมูลใช้บริการได้ที่

สำนักงานกรุงเทพ : คุณปัณณพัชร, คุณชลพัชร, คุณปฐิมา โทรศัพท์ 0 2936 1429 ต่อ 801, 802, 803

วารสารส่งเสริมการลงทุน

INVESTMENT PROMOTION JOURNAL
ปีที่ 23 ฉบับที่ 10 ตุลาคม 2555

สารบัญ CONTENTS

CSR เพื่อสังคม

- CSR ความหมายต่อองค์กร 6
- โรงงานอุตสาหกรรมอยู่ได้ ชุมชนอยู่ดี 14
- รายงานพิเศษ CSR บริษัท กัลฟ์ 24
- ความรับผิดชอบต่อสังคม ของกลุ่มบริษัท โกลว์ 26
- ความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ของบริษัท ไทยบริดจสโตน จำกัด 28

AEC

- ความท้าทายของนักธุรกิจไทยต่อจีน เมื่อ AEC เปิดเต็มรูปแบบ 32

ลู่ทางการลงทุน

- โมซัมบิก...โอกาสใหม่ในการลงทุน 36

จับกระแสโลก

- เบอร์ลิน ซิลิคอน วัลเลย์ แห่งยุโรป 40

บทความพิเศษ

- พลังงานมั่นคงรองรับอนาคตไทย 46

เก็บตกจากโรดโชว์

- บนถนนสาย SOUTHERN สะพานเชื่อมอันดามันกับอ่าวไทย 52

กฎและระเบียบควรรู้

- นานาสาระกับบีโอไอ 58
- เรื่องต้องรู้เมื่อเครื่องจักรที่ใช้สิทธิ์บีโอไอชำรุดเสียหาย 61
- สำนักงานปฏิบัติการภูมิภาค ตามมาตรการทางภาษีใหม่ 65

ภาวะการส่งเสริมการลงทุน

- ภาวะการส่งเสริมการลงทุน 71
- โครงการอนุมัติให้การส่งเสริมการลงทุน 72

ถนนสู่ BUILD

- INDUSTRIAL SUBCONTRACTING EXHIBITION 86
- แบบฟอร์มสมาชิก 87
- แบบสอบถาม 88

ใช้ง

คนใช้พลังงาน อย่างไม่รู้คุณค่า

คิดดูสิ มันน่าโกรธไหมคะ น้ำมันที่เหลืออยู่ในโลก ว่ากันว่าใช้ได้อีกแค่ 50 ปี และแหล่งน้ำมันดิบใหม่ๆ ที่สำรวจพบในรอบ 20 ปี ที่ผ่านมาก็มีน้อยมาก ถ้ายังใช้กันอย่างฟุ่มเฟือยต่อไป หาได้เท่าไหร่ก็มีแต่หมด ถึงเวลาแล้วที่เราจะต้องร่วมกันสร้างจิตสำนึกใหม่ ใช้พลังงานอย่างรู้คุณค่า ปัญหาพลังงานในวันนี้ จะได้ไม่เป็นภาระของคนรุ่นต่อไป

แหล่งข้อมูล : BP Statistical Review of World Energy, June 2012

www.pttplc.com

ptt Group

พลังที่ยั่งยืน เพื่อไทย

กองบรรณาธิการ

วารสารส่งเสริมการลงทุน ปีที่ 23 ฉบับที่ 10 ตุลาคม 2555

เจ้าของ
สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

คณะที่ปรึกษา

นายอุดม	วงศ์วิวัฒน์ไชย	เลขาธิการฯ
นางหิรัญญา	สุจินัย	ที่ปรึกษาด้านการลงทุน
นางสาวอัจฉรินทร์	พัฒนพันธ์ชัย	ที่ปรึกษาด้านการลงทุน
นายโชคดี	แก้วแสง	รองเลขาธิการฯ
นางสาวดวงใจ	อัศวจินตจิตร์	รองเลขาธิการฯ
นางวาสนา	มุทุตานนท์	รองเลขาธิการฯ และที่ปรึกษาประจำกองบรรณาธิการ

กองบรรณาธิการ

นางวราภรณ์	เฉยสอาด	บรรณาธิการบริหาร
นางบุษยาพร	วิริยะศิริ	หัวหน้ากองบรรณาธิการ
นางนุชนารถ	วงษ์เกษม	ผู้ช่วยหัวหน้ากองบรรณาธิการ
นางสาวสุนันทา	อักขระกิจ	ผู้ช่วยหัวหน้ากองบรรณาธิการ

คณะทำงานวารสารส่งเสริมการลงทุน

นายยุทธศักดิ์	คณาสวัสดิ์
ดร.บงกช	อนุโรจน์
นางสาวพรรณี	เชิงสุทธา
นายสุทธิเกตติ์	ทัดพิทักษ์กุล
นางสาววันเพ็ญ	หรูจิตตวิวัฒน์
นางสุภาดา	เครือเนตร
นางสาวทรงสิริมุช	ตันติเวสส
นางสาวปิยะวรรณ	ขยันมาก
นายอิสระ	อมรกิจบำรุง
นางสาวฐนิตา	ศิริทรัพย์
นายธรรมรัตน์	รัตนพันธ์
นางสาวณภัทร	ทัพพันธุ์
นางสาววรรณนิภา	พิภพไชยสิทธิ์
นางสาวช่อแก้ว	ประสงค์สม
นางสาวอุทัยวรรณ	เดชณรงค์
นางสาววริสรา	พึ่งทองหล่อ
นางสาวธนาวดี	คุวสานนท์
นางสาวยอดกมล	สุธีรพจน์
นางสาวนันทนาฏ	กฤษณจินดา
นายธีระพงษ์	อติชาตนานนท์
นางสาวสุวิดา	ธัญวงษ์
นายสถาปนา	พรหมบุญ
นางสาววันทนา	ทาตาล
นายวุฒิชัย	ภิสัชเพ็ญ
นางสาวรัชนีกร	ไพยเชำนาญ

กองบรรณาธิการ วารสารส่งเสริมการลงทุน
ศูนย์บริการลงทุน
สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน
555 ถนนวิภาวดีรังสิต เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900
โทรศัพท์ : 0 2553 8111 ต่อ 8188, 8184 และ 6196
โทรสาร : 0 2553 8222 และ 0 2553 8316
อีเมล : head@boi.go.th
เว็บไซต์ : www.boi.go.th

ออกแบบและพิมพ์ที่
บริษัท มายไซน์อี จำกัด
34 ซอยเพชรเกษม 79 แยก 16
แขวงหนองแขม เขตหนองแขม กรุงเทพฯ 10160

จากการรายงานการขอรับการส่งเสริมการลงทุนในช่วงเดือนมกราคม - กันยายน 2555 สรุปว่ามีโครงการได้รับการอนุมัติให้การส่งเสริมฯ แล้ว 1,583 โครงการ เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปี 2554 ร้อยละ 21.6 มูลค่ารวม 8.04 แสนล้านบาท สูงกว่าเป้าปีนี้ทั้งปี ที่ตั้งไว้เพียง 8 แสนล้านบาทเท่านั้น โดยเฉพาะในเดือนกันยายนปีนี้เดือนเดียวมีผู้ได้รับการส่งเสริมฯ สูงถึง 1.218 แสนล้านบาท

และจากข้อมูลรายงานประจำปีของธนาคารโลก ว่าด้วยศักยภาพการแข่งขันทางธุรกิจของ 185 ประเทศทั่วโลก หรือ *"Doing Business 2013"* ว่า สิงคโปร์ยังสามารถครองแชมป์เป็นประเทศที่เอื้ออำนวยต่อการลงทุนมากที่สุดของโลกได้เป็นครั้งที่ 7 ติดต่อกัน ส่วนประเทศไทยอยู่ในอันดับที่ 18 ของโลก ตกลงมาหนึ่งอันดับจากปีที่ผ่านมาอยู่ที่อันดับ 17 และเป็นประเทศที่เอื้อต่อการลงทุนเป็นอันดับที่ 6 ของทวีปเอเชีย รองจากสิงคโปร์ ฮ่องกง เกาหลีใต้ มาเลเซีย และไต้หวัน โดยเป็นอันดับที่ 3 ของอาเซี่ยน และยังคงรักษาการเป็น 20 ลำดับแรกของประเทศที่น่าลงทุน แม้ประเทศไทยจะประสบปัญหาวิกฤติน้ำท่วม ขณะที่มาเลเซียขยับขึ้นมาจากอันดับ 18 เป็น 12 ซึ่งนับเป็นภาพสะท้อนในมุมมองของผู้บริหารและนักลงทุนต่างประเทศ และชี้ให้เห็นว่าไทยยังเป็นแหล่งลงทุนที่น่าสนใจ

วารสารฯ ฉบับนี้เป็นเรื่องการพัฒนากิจการเพื่อสังคม และงาน CSR ของธุรกิจต่างๆ เนื่องจากภาคธุรกิจมีทรัพยากรและเทคนิคการบริหาร ที่สามารถทำให้เกิดประสิทธิภาพที่ดี ในการแก้ไขปัญหาสังคมและสิ่งแวดล้อมได้ โดยการพัฒนาธุรกิจเพื่อการทำกำไรเพียงเดียว ให้เป็นธุรกิจเพื่อสังคมที่มีการทำกำไรตามปกติ และยังผนวกเรื่องความรับผิดชอบต่อสังคม ให้เป็นเป้าหมายทางยุทธศาสตร์ หรือการสนับสนุนกิจการเพื่อสังคม ซึ่งสามารถให้ผลตอบแทนทางธุรกิจได้ พร้อมทั้งดึงให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วม ในการแก้ไขปัญหาสังคมและสิ่งแวดล้อม ทั้งนี้ก็เพื่อสังคมที่น่าอยู่ของพวกเราค่ะ

บุษยาพร วิริยะศิริ

CSR ความหมายต่อองค์กร

ในปัจจุบันแต่ละองค์กรจะมีการทำกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง กับงานเพื่อสังคมอย่างกว้างขวาง โดยเรียกทับศัพท์ว่าการทำ CSR โดยคำว่า CSR เป็นคำย่อจากภาษาอังกฤษว่า Corporate Social Responsibility หรือ บรรษัทบริบาล ซึ่งมีการให้ความหมายไว้ว่า หมายถึง การดำเนินกิจกรรมภายในและภายนอกองค์กร ที่คำนึงถึงผลกระทบต่อสังคม และโดยมากจะเป็นการทำกิจกรรมให้กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของกิจการนั้นๆ ด้วยการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ในองค์กรหรือทรัพยากรจากภายนอกองค์กร ในอันที่จะทำให้อยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างเป็นปกติสุข

สำหรับในประเทศไทย แนวคิดเรื่อง CSR ได้ถือกำเนิดขึ้นพร้อมกับการทำธุรกิจในสังคมไทยมาเป็นเวลายาวนาน ในรูปของการทำบุญ การบริจาคเพื่อการกุศล หรือการอาสาช่วยเหลืองานส่วนรวมที่เรียกว่า ***"การลงแขก"*** เป็นต้น เพียงแต่คนไทยยังมิได้เรียกกิจกรรมเหล่านี้ด้วยคำว่า CSR

อย่างไรก็ดี กระแส CSR ในเมืองไทย ก็ได้ถูกจุดประกายขึ้นอย่างเป็นรูปธรรมในปี 2549 และได้ถูกบรรจุเป็นแนวปฏิบัติที่ผนวกเข้ากับการดำเนินธุรกิจ นอกเหนือไปจากการดำเนินความรับผิดชอบต่อสังคมในรูปแบบที่อยู่นอกกระบวนการทางธุรกิจ เช่น การบริจาคหรือการอาสาช่วยเหลือสังคมเช่นที่ผ่านมา

CSR ประโยชน์และความสำคัญต่อธุรกิจ

แม้ว่ายังมีผู้บริหารที่มองไม่เห็นประโยชน์ของ CSR โดยเห็นว่างาน CSR จะทำให้บริษัทได้รับประโยชน์ตอบแทนอย่างไรในแง่ของการเพิ่มผลกำไรหรือยอดขาย ซึ่งเป็นการพิจารณาจากกรอบความคิดเรื่องต้นทุน - ผลประโยชน์ในระยะสั้น และความเห็นจากด้านหนึ่งที่ยังต่อต้านงาน CSR เพราะเห็นว่าเป็นการเพิ่มต้นทุนในการดำเนินธุรกิจส่งผลทำให้ไม่สามารถแข่งขันกับบริษัทอื่นได้

อันที่จริงแล้ว CSR
สามารถสร้างคุณประโยชน์
ในหลายด้านให้เกิด
แก่ธุรกิจได้หลายประการ

แต่อันที่จริงแล้ว CSR สามารถสร้างคุณประโยชน์ในหลายด้านให้เกิดแก่ธุรกิจได้ โดยประโยชน์**ประการแรก**คือ การสร้างความน่าเชื่อถือให้กับธุรกิจ งานวิจัยของมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ดพบว่า ความน่าเชื่อถือและความสามารถในการประกอบการของบริษัทมีความเชื่อมโยงกัน โดยพบว่าการที่บริษัทสามารถจัดการความสัมพันธ์ และความคาดหวังของผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียอย่างเป็นองค์รวมได้จะส่งผลต่อยอดขายมากถึง 4 เท่า และมีการเจริญเติบโตของการจ้างงานถึง 8 เท่าเมื่อเทียบกับบริษัทที่ตอบสนองความต้องการของผู้ถือหุ้นแต่เพียงอย่างเดียว เนื่องจากการทำ CSR ช่วยสร้างภาพลักษณ์ในด้านที่ดีต่อสังคม จึงเป็นภูมิคุ้มกันที่ดีของบริษัทเมื่อถึงคราววิกฤติเกิดกับบริษัท บริษัทที่มีบทบาทแสดงความรับผิดชอบอย่างต่อเนื่อง มีโอกาสจะได้รับการสนับสนุนจากลูกค้ามากกว่าบริษัทที่ไม่ทำอะไรเพื่อสังคมเลย

นอกจากนี้แล้ว CSR ยังช่วยสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับนักลงทุนและช่วยบริษัทในการเข้าถึงแหล่งทุน ยกตัวอย่างตลาดหลักทรัพย์ในสหรัฐอเมริกา ที่ได้ผลักดันให้มีตลาดหุ้นที่ซื้อขายสำหรับบริษัทที่ดำเนินการด้าน CSR โดยเฉพาะ รวมถึงการสร้างมาตรฐานและนวัตกรรมในการลงทุนที่โยงกับแนวคิดความรับผิดชอบต่อสังคม (Socially ResponsibleInvestment - SRI) ทำให้นักลงทุนทั่วไปตื่นตัวและเห็นประโยชน์ของการลงทุนในบริษัทที่รับผิดชอบต่อสังคม ทั้งประโยชน์ทางสังคมที่จะเกิดขึ้นและประโยชน์ทางการเงิน เมื่อเทียบกับกลุ่มอื่น

ตัวอย่างกรณี Dow Jones Group Sustainability Index (DJGSI) ซึ่งเป็นการรวมดัชนีการลงทุนของบริษัทที่มุ่งเน้นเรื่องการพัฒนาอย่างยั่งยืนทั้งในอังกฤษและสหรัฐอเมริกา พบว่ากลุ่มบริษัทใน DJGSI มีผลประกอบการสูงกว่าบริษัทอื่นๆ ถึงร้อยละ 36.1 ซึ่งหากมองเฉพาะกลุ่มบริษัทด้านพลังงานที่อยู่ในกลุ่มดัชนี DJGSI เปรียบเทียบกับกลุ่มพลังงานที่ไม่ได้อยู่ในกลุ่มนี้ กลุ่มที่อยู่ใน DJGSI มีผลประกอบการสูงกว่าร้อยละ 45.3 ดังนั้น SRI จึงมีการเติบโตอย่างรวดเร็ว และเป็นที่สนใจในหมู่นักลงทุน ปัจจุบันเม็ดเงินลงทุนที่มีการลงทุนในธุรกิจที่มี CSR ที่เรียกว่า SRI มีมูลค่าเกินกว่า 2 ล้านล้านเหรียญสหรัฐฯ และมีแนวโน้มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง

ประการต่อมา CSR ช่วยสร้างการเรียนรู้และสร้างนวัตกรรม ตัวอย่างบริษัทที่สามารถใช้ CSR ในการส่งเสริมให้เกิดนวัตกรรม เช่น บริษัท ฮิวเลตต์แพคการ์ด ที่เคยให้ความช่วยเหลือด้านเทคโนโลยีในชุมชนห่างไกลในอินเดียที่ไม่มีไฟฟ้าใช้ ได้คิดค้นเครื่องพิมพ์ที่ไม่ต้องใช้ไฟฟ้าเพื่อแก้ไขปัญหาเรื่องไฟฟ้า ในที่สุดนวัตกรรมนี้ถูกนำมาใช้เป็นสินค้าตัวหนึ่งของบริษัท หรืออีกตัวอย่างของ Toyota ที่เริ่มผลิตรถ Hybrid ที่ใช้ได้ทั้งเชื้อเพลิงและไฟฟ้า โดยที่การขับเคลื่อนรถ Hybrid นี้ ปล่อยมลพิษเพียงร้อยละ 10 เมื่อเทียบกับรถปกติ และใช้น้ำมันเพียงครึ่งหนึ่งของปกติ สิ่งประดิษฐ์ใหม่นี้ทำให้รถเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และกลายเป็นสินค้าตัวใหม่ของบริษัทฯ

ประการสุดท้าย CSR ช่วยสร้างประสิทธิภาพการดำเนินงาน กล่าวคือ ขณะที่คนมองว่า CSR เพิ่มภาระต้นทุนของธุรกิจในระยะยาว แต่ข้อเท็จจริงกลับปรากฏว่า การจัดกระบวนการผลิตที่สอดคล้องกับแนวคิด CSR จะส่งผลช่วยในการลดต้นทุน

CSR มีความสำคัญในการดำเนินธุรกิจ

ถ้ามีความเข้าใจอย่างถ่องแท้ และให้ความสำคัญ จะสร้างความมั่นคงในการดำเนินธุรกิจมากยิ่งขึ้น

สังคม

ในความหมายของความรับผิดชอบต่อสังคมของกิจการนั้น มักจะมุ่งไปที่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียขององค์กร

และเพิ่มประสิทธิภาพ ตัวอย่างเช่น บริษัท ซี.พี. เซเว่นอีเลฟเว่น มีโครงการลดการใช้ไฟฟ้าโดยการปรับเปลี่ยนอุปกรณ์ของบริษัทฯ เมื่อปี 2547 ทำการเปลี่ยนหลอดไฟ 30 สาขาเป็นหลอดประหยัดพลังงานใช้บัลลาสต์อิเล็กทรอนิกส์ และบำรุงรักษาเครื่องปรับอากาศอย่างมีประสิทธิภาพเพียง 8 เดือน มีการเก็บตัวเลขพบว่าประหยัดค่าใช้จ่ายได้ถึง 90 ล้านบาท จะเห็นได้ว่าการดำเนินงาน CSR ได้ช่วยให้บริษัทฯ ลดของเสียในกระบวนการผลิตได้อย่างมาก

เราคงจะเห็นแล้วว่า CSR มีความสำคัญในการดำเนินธุรกิจ ถ้าหากธุรกิจที่ประกอบการอยู่มีความเข้าใจอย่างถ่องแท้และให้ความสำคัญในการดำเนินนโยบายด้าน CSR สิ่งนี้จะสร้างความมั่นคงในการดำเนินธุรกิจมากยิ่งขึ้น

ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในระดับต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับ CSR

ในการดำเนินกิจกรรมในงาน CSR หมายถึง การคิด การพูด และการกระทำ ซึ่งครอบคลุมตั้งแต่ การวางแผน การตัดสินใจ การสื่อสาร ประชาสัมพันธ์ การบริหารจัดการ และการดำเนินงานขององค์กร

สังคมในความหมายของความรับผิดชอบต่อสังคมของกิจการนั้น มักจะมุ่งไปที่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียขององค์กร ได้แก่ ลูกค้า คู่ค้า ครอบครัวของพนักงาน ชุมชนที่องค์กรตั้งอยู่ ซึ่งรวมถึงสิ่งแวดล้อมหรือระบบนิเวศ และผู้ที่เกี่ยวข้องกับองค์กรโดยอ้อม ได้แก่ คู่แข่งขันทางธุรกิจ ประชาชนทั่วไป เป็นต้น ซึ่งจากข้อมูลของ สถาบันไทยพัฒน์ มีข้อมูลในการจัดทำ CSR โดยแบ่งเป็นระดับต่างๆ ดังนี้

ระดับของลูกค้า ได้แก่ การสร้างผลิตภัณฑ์ที่เน้นคุณค่ามากกว่ามูลค่า ความรับผิดชอบในผลิตภัณฑ์ต่อผู้บริโภค การให้ข้อมูลขององค์กร และตัวผลิตภัณฑ์อย่างเพียงพอและถูกต้องเที่ยงตรง มีการให้บริการลูกค้าอย่างตรงไปตรงมา เป็นต้น

ระดับของคู่ค้า ได้แก่ การแบ่งปันหรือการใช้ทรัพยากรร่วมกัน หรือการรวมกลุ่มในแนวดิ่งตามสายอุปทาน ความรอบคอบระมัดระวังในการผสานประโยชน์อย่างเป็นธรรม ไม่เอารัดเอาเปรียบต่อคู่ค้า เป็นต้น

ระดับของชุมชนและสภาพแวดล้อม ได้แก่ การสงเคราะห์เกื้อกูลชุมชนที่องค์กรตั้งอยู่ การส่งเสริมแรงงานท้องถิ่นให้มีโอกาสในตำแหน่งงานต่างๆ ในองค์กร การสนับสนุนแนวทางการระวังในการดำเนินงานที่อาจส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม การเปิดเผยข้อมูลการดำเนินงาน ที่อาจส่งผลกระทบต่อชุมชนที่องค์กรตั้งอยู่ และการเรียนรู้วัฒนธรรมท้องถิ่นเพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างปกติสุข เป็นต้น

ระดับของประชาสังคม

ได้แก่ การสร้างความร่วมมือ
ระหว่างกลุ่มหรือเครือข่ายอื่นๆ
ในการพัฒนาสังคม

ระดับของประชาสังคม ได้แก่ การสร้างความร่วมมือระหว่างกลุ่มหรือเครือข่ายอื่นๆ ในการพัฒนาสังคม การตรวจตราดูแลมิให้กิจการเข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องกับการล่วงละเมิดสิทธิมนุษยชน การรับฟังข้อมูลหรือทำประชาพิจารณ์ต่อการดำเนินกิจการที่ส่งผลกระทบต่อสังคมโดยรวม และการทำหน้าที่ในการเสียภาษีอากรให้รัฐอย่างตรงไปตรงมา เป็นต้น

ระดับของคู่แข่งขันทางธุรกิจ ได้แก่ การดูแลกิจการมิให้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการแข่งขันด้วยวิธีการทุ่มตลาด การดำเนินงานในทางต่อต้านการทุจริต รวมทั้งการกรรโชก และการให้สินบนในทุกรูปแบบเป็นต้น

ประเภท CSR แยกตามบทบาท

การดำเนินความรับผิดชอบต่อสังคมของกิจการ มิได้จำกัดว่ากิจการที่กล่าวถึงจะต้องเป็นองค์กรหรือหน่วยงานที่อยู่ในภาคธุรกิจเท่านั้น ในอดีตที่ผ่านมา ภาครัฐเองก็ได้เคยตราพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์ และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ซึ่งทำให้ส่วนราชการต่างๆ ต้องพัฒนาการปฏิบัติราชการ โดยใช้วิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีเพื่อให้เกิดประโยชน์สุขแก่ประชาชน

ส่วนราชการต่างๆ ก็ดี

มีพันธกิจหลักในการบริหารกิจการบ้านเมือง
ด้วยความรับผิดชอบ

ดังนั้น ต้องถือว่าส่วนราชการต่างๆ ก็ดี มีพันธกิจหลักในการบริหารกิจการบ้านเมืองด้วยความรับผิดชอบเป็นที่ตั้งอยู่แล้ว ทั้งยังเป็นหน่วยงานที่ตั้งขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์ในการให้บริการสาธารณะแก่ประชาชนโดยไม่แสวงหาผลกำไร CSR ในภาครัฐจึงมิใช่เรื่องใหม่หรือหลักการบริหารบ้านเมืองแนวใหม่แต่ประการใด แต่เป็นเรื่องที่ข้าราชการทุกคนต้องตระหนักและสำนึกได้เองว่าตนเองมีบทบาทและความรับผิดชอบต่อสังคมในการปฏิบัติหน้าที่อยู่ตลอดเวลา

ฉะนั้น เรื่องของความรับผิดชอบต่อสังคม (Social Responsibility : SR) สำหรับหน่วยงานของรัฐ จึงถือเป็นบทบาทขั้นพื้นฐานที่พึงมีนับตั้งแต่วันแรกของการก่อตั้งหน่วยงาน หน่วยงานของรัฐถือเป็นผู้มีประสบการณ์และความเชี่ยวชาญในงานดังกล่าว อีกทั้งสมควรที่จะดำรงบทบาทเป็นเจ้าภาพงานให้แก่ภาคอื่นๆ ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานอีกด้วย

เมื่อพิจารณา CSR ตามบทบาทและความเกี่ยวข้องของหน่วยงาน จะสามารถจำแนกออกได้เป็น 3 แบบ (Division) โดยแบบแรกเป็น CSR - after - process ที่มักใช้คำในภาษาไทยว่า ***"กิจกรรมเพื่อสังคม"*** คือ การดำเนินกิจกรรม (Activities) ของหน่วยงาน ซึ่งโดยมากเป็นองค์กรธุรกิจที่แสวงหากำไร เพื่อสร้างให้เกิดประโยชน์แก่สังคมในด้านต่างๆ โดยกิจกรรมที่ดำเนินการนั้นมักแยกต่างหากจากการดำเนินธุรกิจที่เป็นกระบวนการ (Process) หลักของกิจการและเกิดขึ้นภายหลัง เช่น การแก้ไขเยียวยาชุมชนที่ได้รับผลกระทบทางมลพิษจากการประกอบการ การแจกจ่ายสิ่งของช่วยบรรเทาสาธารณภัย การเป็นอาสาสมัครช่วยบำเพ็ญสาธารณประโยชน์ ซึ่งกิจกรรมเพื่อสังคมเหล่านี้มักเป็นกิจกรรมที่อยู่นอกเหนือเวลาทำงานตามปกติ

แบบที่สองเป็น CSR - in - process ซึ่งปัจจุบันมักเรียกกันว่า ***"ธุรกิจเพื่อสังคม"*** คือ การดำเนินความรับผิดชอบต่อสังคมที่อยู่ในกระบวนการทำงานหลักของกิจการ หรือเป็นการทำธุรกิจที่หากำไรอย่างมีความรับผิดชอบ เช่น การป้องกันหรือกำจัดมลพิษในกระบวนการผลิต เพื่อไม่ให้ส่งผลกระทบต่อชุมชน การผลิตสินค้าและบริการที่มีคุณภาพและได้มาตรฐานตามข้อกำหนดในฉลากผลิตภัณฑ์ การเปิดเผยข้อมูลผลิตภัณฑ์อย่างถูกต้องครบถ้วนต่อผู้บริโภค การชดเชยความเสียหายให้แก่ลูกค้าที่เกิดจากความผิดพลาดและความบกพร่องของพนักงาน ซึ่งการดำเนินความรับผิดชอบเหล่านี้ถือเป็นกิจกรรมที่อยู่ในเวลาทำงานปกติของกิจการ

แบบที่สามเป็น CSR - as - process ซึ่งอาจเรียกว่าเป็น ***"กิจการเพื่อสังคม"*** เพื่อให้แตกต่างจากสองจำพวกข้างต้นที่เป็นบทบาทขององค์กรธุรกิจโดยตรง กิจการในจำพวกที่สามนี้ มักเป็นองค์กรที่ดำเนินงานโดยไม่แสวงหากำไรให้แก่ตนเอง กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ เป็นหน่วยงานที่ก่อตั้งขึ้นเพื่อยังประโยชน์ให้แก่สังคมในทุกกระบวนการ ของกิจการตัวอย่างของกิจการที่อาจจัดอยู่ในข่ายนี้ ได้แก่ มูลนิธิ องค์กรสาธารณประโยชน์ องค์กรประชาชน และส่วนราชการต่างๆ

อย่างไรก็ดี กิจการเพื่อสังคมในความหมายเต็มของ CSR - as - process นั้น มีข้อแตกต่างจากหน่วยงานที่เรียกตัวเองว่า องค์กรที่ไม่มีวัตถุประสงค์หากำไร (non - profit organization) ตรงที่หน่วยงานที่ไม่หากำไร อาจอยู่ในสภาพที่ไม่มีกำไรให้ทั้งแก่ตนเองและแก่สังคม อันเนื่องมาจากการขาดกระบวนการทำงานที่มีประสิทธิภาพ

แต่สถานะของกิจการเพื่อสังคมนั้น เกิดจากการผสมผสานอุดมการณ์ในแบบนักพัฒนาสังคมเข้ากับการบริหารจัดการในแบบผู้ประกอบการ ซึ่งเป็น**การผนวกจุดแข็งระหว่างแผนงานของภาคประชาสังคมกับกระบวนการที่มีประสิทธิภาพของภาคธุรกิจ** ในอันที่จะสร้างให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่สังคมโดยรวม

ขณะเดียวกันกิจการก็สามารถอยู่รอดได้ด้วยการพึ่งพาการดำเนินงานของตนเอง แทนการสนับสนุนจากแหล่งทุนภายนอกหรือได้รับการอุดหนุนจากภาษีของประชาชน เรียกว่า เป็น**องค์กรที่หากำไรให้แก่สังคม** (social profit organization) โดยที่เจ้าของกิจการเหล่านี้ มักเรียกตัวเองว่า เป็น**ผู้ประกอบการทางสังคม** (social entrepreneur)

องค์กรที่ไม่มีวัตถุประสงค์หากำไร หากดำเนินงานโดยขาดความรับผิดชอบแล้ว

ยิ่งต้องได้รับการตำหนิมากกว่าองค์กรที่หากำไรให้แก่ตนเอง

การที่องค์กรที่ไม่มีวัตถุประสงค์หากำไรในรูปแบบเดิม อาศัยทุนสนับสนุนจากการบริจาคก็ดี หรืออาศัยทุนอุดหนุนจากภาษีก็ดี ถือว่าเป็นการใช้ทรัพยากรจากสังคมทางหนึ่ง ซึ่งหากดำเนินงานโดยขาดประสิทธิภาพหรือขาดความรับผิดชอบแล้ว ยิ่งต้องได้รับการตำหนิมากกว่าองค์กรที่หากำไรให้แก่ตนเองเป็นเท่าตัว เพราะนอกจากจะเป็นการถือครองทรัพยากรทางสังคมโดยไม่ก่อให้เกิดประโยชน์แก่สังคมแล้ว ยังเท่ากับเป็นการปิดโอกาสองค์กรที่ไม่หากำไรแห่งอื่นๆ ในการเข้าถึงแหล่งทรัพยากรเหล่านี้เพื่อทำประโยชน์ให้แก่สังคมด้วย ถือเป็นค่าเสียโอกาส (opportunity cost) ที่คนในสังคมต้องร่วมกันจ่ายโดยที่ไม่ก่อให้เกิดประโยชน์อันใดกลับคืนมาเลย

การพัฒนากิจกรรม CSR

กิจกรรม CSR ที่เกี่ยวข้องกับการให้เงินหรือสิ่งของ อาจมิใช่การแก้ปัญหาระยะยาวให้แก่ผู้ด้อยโอกาสในสังคม แต่การพัฒนาทักษะและศักยภาพให้แก่พวกเขาเหล่านั้นต่างหากที่น่าจะเป็นคำตอบ และการพัฒนาในเรื่องดังกล่าว ก็สามารถใช้ความ ***"เก่ง"*** ที่มีอยู่ในธุรกิจให้เกิดประโยชน์ได้

กิจกรรมทาง CSR ประกอบทั้ง การคิด การพูด และการกระทำ และเกี่ยวข้องกับการเจริญเติบโตขององค์กร ที่พร้อมจะช่วยเหลือและมีความรับผิดชอบต่อสังคมที่อาศัยอยู่ วิธีการพัฒนา CSR ในองค์กรให้ประสบผลสำเร็จเป็นงานที่ต้องอาศัยความคิดสร้างสรรค์ ความตั้งใจและความมุ่งมั่น เพื่อนำไปสู่การสื่อสารทั้งกับคนในองค์กรและสังคมภายนอก เป็นบทบาทที่ต้องอาศัยความรอบคอบระมัดระวัง ในการถ่ายทอดข้อมูลให้มีความถูกต้องแม่นยำ และมีผลลัพธ์เชิงบวกกลับมาสู่องค์กรในที่สุด

เงื่อนไขสำคัญในการพัฒนา CSR

ในองค์กรให้ประสบผลสำเร็จและเป็นที่ยอมรับในสังคม ไปพร้อมๆ กัน คือ การเชื่อมกิจกรรมทางธุรกิจให้มีส่วนผสมของความรับผิดชอบทางสังคมอย่างกลมกลืน

ทุกกิจการ ที่มีความคิดก้าวหน้า และมองเห็น ประโยชน์ในระยะยาว *ที่ไม่ว่าเป็นกิจการในขนาดใด ต่างตระหนักถึงความสำคัญของ* ***“ภาพลักษณ์”*** *และผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น หากไม่ใส่ใจกับปัญหาสังคม สิ่งแวดล้อมกับจริยธรรมต่างๆ*

เงื่อนไขสำคัญในการพัฒนา CSR ในองค์กรให้ประสบผลสำเร็จ และเป็นที่ยอมรับในสังคมไปพร้อมๆ กัน คือ การเชื่อมกิจกรรมทางธุรกิจให้มีส่วนผสมของความรับผิดชอบทางสังคมอย่างกลมกลืน

องค์กรยุคใหม่กับการใส่ใจสังคม

องค์กรยุคนี้ที่ข่าวสารข้อมูล และ Social Medias ที่มีคุณค่าสำคัญมากต่อธุรกิจที่มีผลประกอบการกว้างไกล ทำให้ทุกกิจการที่มีความคิดก้าวหน้า และมองเห็นประโยชน์ในระยะยาว ที่ไม่ว่าเป็นกิจการในขนาดใด ต่างตระหนักถึงความสำคัญของ ***“ภาพลักษณ์”*** และผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น หากไม่ใส่ใจกับปัญหาสังคม สิ่งแวดล้อมกับจริยธรรมต่างๆ

ดังนั้น กิจการที่ว่าจึงต่างทุ่มเทใช้งบประมาณและกำลังคนทำโครงการ CSR เพื่อให้มีการรักษาสิ่งต่างๆ ให้ธำรงอยู่ในสภาพที่ดีได้ นอกจากไม่ทำร้ายหรือทำลายให้เสียหายแล้ว ยังต้องมีการเสริมสร้างหรือทำการยกระดับธรรมชาติ คุณภาพชีวิตกับจริยธรรมให้เพิ่มมากดีขึ้นและสูงขึ้นได้ด้วย

ทั้งนี้ เรื่องนี้ปัจจุบันไม่ใช่เป็นเรื่องใหม่ แต่เพราะตลาดทุนยุคนี้ไวต่อการเปลี่ยนแปลง ควบคู่กับการสื่อสารทันสมัย กับการขยายตัวของตลาด และการทำทุกทางเพื่อการแข่งขัน จึงทำให้มีการทำ CSR อย่างแพร่หลาย

อย่างไรก็ตาม เนื่องจากการทำธุรกิจก็เพื่อแสวงหากำไร และพ่อค้าก็จะไม่ใช่นักบุญ การทำ CSR นั้นคงจะไม่สามารถเกิดขึ้นเองและการจะทำอะไรนั้น ต้องอยู่ที่ลูกค้าหรือคู่ค้ากับฝ่ายต่างๆ ที่เกี่ยวข้องต้องช่วยกันกดดัน โดยจะเลิกไม่ได้ เพราะนานไปก็จะหย่อนยานและย้อนกลับมาทำอะไร ที่อาจจะทำอะไรให้เกิดผลกระทบต่อสังคมได้อีก

CSR พร้อมใส่ใจคุณภาพเพื่อลูกค้า

ซึ่งการจะทำได้จะอยู่ที่นโยบายและการปฏิบัติจริง ที่ได้ผลตรงตามความจริงกับที่ต้องมีการตรวจสอบมาตรฐานได้ตลอดเวลา เพราะการก้าวเดินไปข้างหน้า และมุ่งไปไขว่คว้าแต่ CSR อย่างเดียว โดยไม่ดูแลงานทั้งหมดโดยรอบคอบแล้ว ย่อมทำให้เกิดปัญหาด้านอื่นเช่น การดูแลระบบคุณภาพ ระบบประกันคุณภาพมีปัญหาและไม่ครบสมบูรณ์ โดยมีจุดบกพร่องด้าน ***"นโยบายหรือระบบ"*** ที่ขาดการกำกับดูแล หากมีปัญหามากขึ้น อาจถึงขั้นทำลาย INNOVATION และ CSR ที่ทำดีแล้ว ให้ต้องเสียหายไปจากความไม่พอใจของลูกค้า ที่มีค่ามากกว่าภาพลักษณ์ในสังคม

ตลอดเวลาที่ผ่านมา

เราคงได้ยินเรื่อง

บริษัทใหญ่ที่แม้มีการทำงานด้านนี้แล้ว

แต่ยังมีปัญหากับ

ทั้งลูกค้าและสังคมอยู่เสมอ

ตลอดเวลาที่ผ่านมา เราคงได้ยินเรื่อง บริษัทใหญ่ที่แม้มีการทำงานด้านนี้แล้ว แต่ยังมีปัญหากับทั้งลูกค้าและสังคมอยู่เสมอ จึงนับแต่เรื่องยากที่จะให้ผู้ประกอบการดำเนินการในงาน CSR ได้อย่างคงเส้นคงวา โดยมีบางกิจการที่แม้เกิดความย่อหย่อน แต่สามารถยอมรับและปรับตัวได้ทัน

ดังนั้น การทำกิจกรรมเพื่อสังคมจะต้องทำให้ได้จริงจัง จึงจะได้ผลต่อเนื่องและเกิดภาพลักษณ์ที่ดีต่อองค์กร ซึ่งหากได้เอาใจใส่และดูแลอย่างดีตลอดแล้ว การผลิตสินค้าและบริการให้ลูกค้า โดยมุ่งสร้าง ***"ความพึงพอใจให้ลูกค้า"*** หรือ Customer Satisfactions Index (CSI) ก็จะไม่ถูกปล่อยปละละเลย

แต่ต้องไม่ลืมว่า ความพึงพอใจของลูกค้าหรือ CSI มีจริงหรือไม่นั้น ผู้จะตอบได้ คือ ลูกค้าเท่านั้น เพราะลูกค้า คือ เจ้าของเงิน ผู้ต้องการประโยชน์และคุณค่าที่แท้จริง ที่ซึ่งเจ้าของผลิตภัณฑ์กับบริการ จะต้องจัดระบบ กำกับควบคุมดูแล และให้มีการนำส่งคุณค่าที่ดีให้ถึงลูกค้าอย่างครบถ้วนสมบูรณ์

ยุทธศักดิ์ คณาสวัสดิ์

โรงงานอุตสาหกรรมอยู่ได้ ชุมชนอยู่ดี
แนวทางการอยู่ร่วมกันอย่างยั่งยืน

การพัฒนาอุตสาหกรรมนับเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ ในอดีตที่ผ่านมาประชาชนให้มีการก่อสร้างโรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่ของตนเอง เนื่องจากจะช่วยสร้างงานและพัฒนาท้องถิ่น แต่จากปัญหาสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นจากโรงงานอุตสาหกรรม ในช่วงที่ผ่านมา ทำให้เกิดกระแสต่อต้านโรงงานอุตสาหกรรมของประชาชนมากขึ้นเรื่อยๆ

***ผู้บริหาร**ของกิจการต้องกำหนด*
วิสัยทัศน์ที่ชัดเจนในด้านสิ่งแวดล้อม
และสื่อสารให้พนักงาน
รวมทั้งบุคคลภายนอกได้รับทราบ

ปัญหาที่เกิดขึ้น ทำให้ผู้ประกอบการในภาคอุตสาหกรรม ต้องหันมาให้ความสำคัญกับการแสวงหาแนวทางที่จะทำให้โรงงานอุตสาหกรรมสามารถอยู่ร่วมกับชุมชนได้อย่างยั่งยืน ไม่สร้างผลกระทบต่อชุมชน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และได้รับการยอมรับจากสมาชิกในชุมชนนั้นๆ

แนวทางในการอยู่ร่วมกันของอุตสาหกรรมและชุมชนอย่างยั่งยืน ประกอบด้วยแนวทางสำคัญๆ ดังต่อไปนี้

กำหนดวิสัยทัศน์ และมาตรการด้านสิ่งแวดล้อมให้ชัดเจน

การเสริมสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับชุมชน ต้องเริ่มต้นจากการที่ผู้บริหารของกิจการ ต้องกำหนดวิสัยทัศน์ที่ชัดเจนในด้านสิ่งแวดล้อม และสื่อสารให้พนักงาน รวมทั้งบุคคลภายนอกได้รับทราบ ตัวอย่างเช่น บริษัท นิปปอนสตีล ประเทศญี่ปุ่น มีวิสัยทัศน์ในด้านสิ่งแวดล้อมว่า **"สร้างสังคมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและยั่งยืน"** (Realization of Environmentally – Friendly and Sustainable Society) และกำหนดเป้าหมาย ในการดำเนินงานของโรงถลุงเหล็กโออิตะ ภายใต้แนวคิดหลัก "001" กล่าวคือ อุบัติเหตุ = 0 มลพิษต่อสิ่งแวดล้อม = 0 และเป็นโรงงานที่ก้าวหน้าเป็นอันดับ 1 ของโลก

สำหรับบริษัท BASF ของประเทศเยอรมนี ซึ่งเป็นบริษัทเคมีภัณฑ์ยักษ์ใหญ่ของโลก ด็อกเตอร์ Jurgen Hambrecht ได้เคยให้ทัศนะขณะดำรงตำแหน่งประธานกรรมการบริหารเมื่อปี 2551 ว่าความสำเร็จในระยะยาวของบริษัท BASF ได้สร้างขึ้นบนฐานรากความสำเร็จของธุรกิจ ควบคู่ไปกับการรักษาสภาพแวดล้อมและความรับผิดชอบต่อสังคม

กรณีจังหวัดคิตะคิวชิวของประเทศญี่ปุ่นได้สร้างวิสัยทัศน์ว่าจะเป็นเมืองหลวงของโลกในด้านการพัฒนาอย่างยั่งยืน (World Capital of Sustainable Development)

Green เป็นเรื่อง "MUST"

คือ ต้องทำ ไม่ใช่ควรจะทำ

กรณีของประเทศไทย **นายกานต์ ตระกูลฮุน** กรรมการผู้จัดการใหญ่บริษัท ปูนซิเมนต์ไทย จำกัด (มหาชน) กล่าวอย่างชัดเจนว่า Green เป็นเรื่อง "MUST" คือ ต้องทำ ไม่ใช่ควรจะทำ เครือซิเมนต์ไทย (SCG) ยึดหลักปรัชญาในการดำเนินธุรกิจ เพื่อสร้างความเจริญก้าวหน้าอย่างยั่งยืนให้กับชุมชน สังคม ตลอดจนมุ่งสร้างคุณค่าให้แก่ลูกค้า พนักงาน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับทุกฝ่ายในทุกที่ที่ SCG เข้าไปดำเนินธุรกิจ

กลุ่มการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย (ปตท.) ได้จัดตั้งคณะกรรมการนโยบายคุณภาพ ความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม เมื่อปี 2548 เพื่อกำหนดทิศทาง กลยุทธ์ เป้าหมาย ตลอดจนวิเคราะห์ ประเมินผล และรายงานผลการดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม (Quality Safety Health and Environment - QSHE) ตลอดจนแลกเปลี่ยนแนวปฏิบัติที่ดีและสิ่งที่เรียนรู้จากการดำเนินการระหว่างตัวแทนด้าน QSHE จากกลุ่มธุรกิจต่างๆ ของกลุ่ม ปตท.

ส่วนบริษัท ปตท. เคมีคอล จำกัด (มหาชน) ในเครือ ปตท. ได้ติดตั้งป้ายแสดงข้อมูลสิ่งแวดล้อม (Display Board) ด้านหน้าโรงงาน เพื่อแสดงข้อมูลการจัดการเกี่ยวกับการลดและขจัดมลพิษ ซึ่งเป็นการกระตุ้นและสร้างการตระหนักแก่พนักงาน และแสดงความมุ่งมั่นโปร่งใสในการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม

เมื่อมีวิสัยทัศน์ด้านสิ่งแวดล้อมที่ชัดเจนแล้ว จะต้องมีมาตรการที่จะทำให้วิสัยทัศน์นั้นเป็นจริง ตัวอย่างของมาตรการเหล่านี้ ได้แก่ โรงงานต้องลดการปล่อยมลพิษ ซึ่งเป็นปัญหาที่มักเกิดขึ้นซ้ำซากในหลายพื้นที่ เช่น แถบมาบตาพุด นับเป็นสิ่งสำคัญเป็นอันดับแรกที่ต้องดำเนินการ หากไม่สามารถแก้ไขปัญหานี้ได้แล้ว ย่อมไม่สามารถสร้างความมั่นใจกับชุมชนได้ว่าอุตสาหกรรมจะสามารถอยู่ร่วมกับชุมชนได้อย่างยั่งยืน ชุมชนโดยรอบจะหวาดระแวงอยู่ตลอดเวลา

ตัวอย่างหนึ่ง คือ กลุ่มฟอร์โมซาพลาสติก ซึ่งเป็นกลุ่มปิโตรเคมีใหญ่ที่สุดในประเทศไต้หวัน เกิดอุบัติเหตุซ้ำซากมาตั้งแต่ปี 2553 กล่าวคือ ในเดือนกรกฎาคม 2553 เกิดอุบัติเหตุ 2 ครั้ง ที่บริษัทฟอร์โมซา โดยครั้งแรกเกิดเมื่อวันที่ 7 โรงงานเอธิลีนหมายเลข 1 เกิดเพลิงไหม้ จากนั้นวันที่ 25 เกิดเหตุการณ์น้ำมันรั่ว ทำให้เกิดเพลิงไหม้ที่หน่วย Residual Desulfurization ในโรงงานหมายเลข 2 เกิดเหตุเพลิงไหม้ที่โรงงาน Nan Ya Plastics Corp หลังจากนั้น เกิดการระเบิดอีกครั้งเมื่อวันที่ 30 กรกฎาคม 2554 ต่อมาเมื่อเดือนกันยายน 2554 เกิดเพลิงไหม้ เนื่องจากการรั่วไหลของสาร Alkymer ระหว่างการขนส่ง

เพื่อแก้ไขปัญหาและสร้างความมั่นใจให้กับทางการและชุมชนรอบข้าง กลุ่มฟอร์โมซาได้จ้างผู้ตรวจสอบอิสระ คือ Lloyd's Register Group ของสหราชอาณาจักร มาศึกษาหาแนวทางแก้ไขปัญหา นับตั้งแต่เดือนสิงหาคม 2554 แต่เนื่องจากบริษัทมีโรงงานเป็นจำนวนมาก ดังนั้น เพื่อเร่งรัดการดำเนินการต่อมาในเดือนธันวาคม 2554 กลุ่มฟอร์โมซาจึงได้ประกาศจ้างผู้ตรวจสอบอิสระรายที่สองเพิ่มเติม คือ TUV Rhineland เพื่อประเมินความปลอดภัย

BAT ใช้เทคนิคที่ดีที่สุด

ปัจจุบันมีการพูดกันมากถึงคำว่า "เทคนิคดีเยี่ยมที่สุดที่สามารถนำมาใช้ได้" หรือ **"Best Available Techniques" (BAT)** ซึ่งหมายถึงเทคโนโลยีการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ขณะเดียวกันก็จะมีต้นทุนการผลิตไม่สูงจนเกินไปนัก

ตัวอย่างหนึ่ง คือ การกำจัดก๊าซไนโตรเจนออกไซด์ (NOx) จะนิยมใช้เทคโนโลยี Low NOx Burners ซึ่งจะออกแบบให้จำกัดปริมาณออกซิเจนในส่วนที่ร้อนที่สุดในห้องเผาไหม้ถ่านหิน สามารถลดปริมาณ NOx ได้ประมาณร้อยละ 30 - 55 นอกจากนี้ ภายหลังเผาไหม้แล้วยังใช้เทคโนโลยี Selective Catalytic Reduction (SCR) เพื่อควบคุม NOx โดยเทคโนโลยี Selective Catalytic Reduction (SCR) จะเป็นการใช้แอมโมเนียหรือยูเรียใน Catalyst เพื่อกำจัด NOx จากไอเสียให้กลายเป็นไนโตรเจนและน้ำ โดยมีลักษณะการทำงานคล้ายคลึงกับอุปกรณ์ Catalytic Converter ในรถยนต์ หรือใช้ Selective Noncatalytic NOx Reduction (SNCR)

ส่วนกรณีโรงงานถลุงเหล็กที่เมืองโออิตะของบริษัท นิปปอนสตีล ได้มีมาตรการเข้มงวดเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดฝุ่นในโรงงานฟุ้งกระจายไปภายนอก ดังนี้

- ติดตั้งตาข่ายป้องกันฝุ่นความยาว 840 เมตร และความสูง 24 เมตร ในพื้นที่วางวัตถุดิบ
- ฉีดน้ำบนพื้นถนนทั่วทั้งโรงงานให้เปียกตลอดเวลา โดยมีรถยนต์บรรทุกสำหรับฉีดน้ำ 11 คัน ฉีดน้ำตลอด 24 ชั่วโมง
- ฉีดน้ำบนสถานที่วางถ่านหินและสินแร่เหล็กเพื่อไม่ให้เกิดฝุ่น โดยเฉพาะกรณีที่มีการพยากรณ์ว่าจะเกิดลมแรง จะฉีดน้ำมากเป็นกรณีพิเศษเอาไว้ล่วงหน้า
- สายพานสำหรับขนส่งเป็นระบบปิดเพื่อป้องกันฝุ่นฟุ้งกระจายออกมา
- มีระบบดักฝุ่นภายในโรงงาน

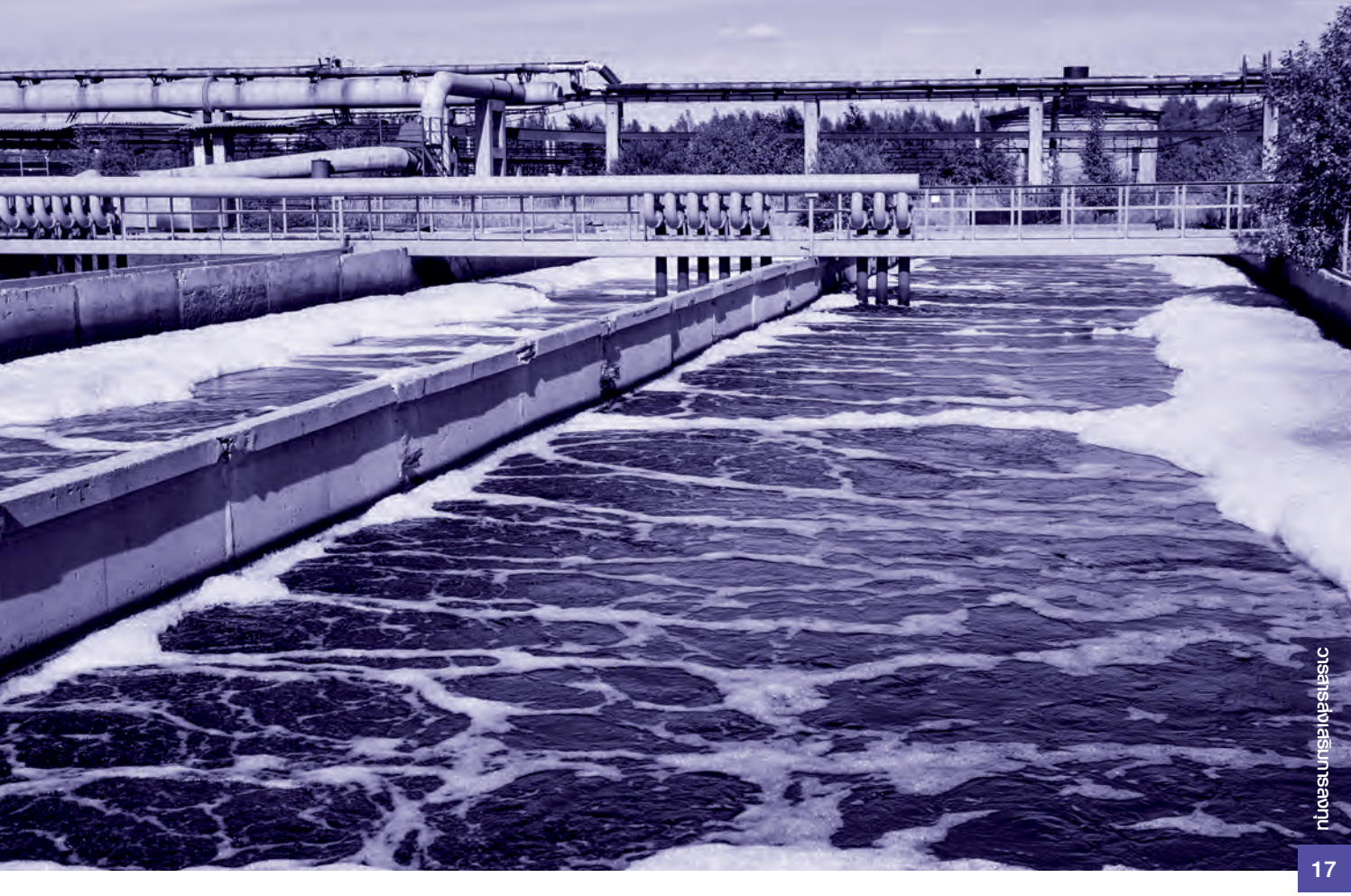

ตัวอย่างกรณีของประเทศไทย คือ บริษัท ดาวเคมีคัล ประเทศไทย ซึ่งตั้งโรงงานผลิตโพรพิลีนออกไซด์ (PO) ในนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด เลือกใช้เทคโนโลยีผลิตจากไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์ ซึ่งเป็นเทคโนโลยีที่บริษัท ดาวเคมีคัล ประเทศสหรัฐฯ และบริษัท BASF ประเทศเยอรมนี พัฒนาร่วมกัน โดยเป็นเทคโนโลยีที่ได้รับรางวัลสูงสุดด้านนวัตกรรมและความเป็นเลิศ ประหยัดพลังงานมากถึงร้อยละ 35 ลดน้ำเสียร้อยละ 70 – 80 และลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก 300,000 ตันคาร์บอนต่อปี

ขณะที่เครือ SCG กำหนดนโยบายใช้กระบวนการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Green Process) เลือกใช้เทคโนโลยีในการผลิตที่ดีที่สุดและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วยหลักการ 3R (Reduce, Reuse - Recycle และ Replenish) เพื่อใช้ทรัพยากรและพลังงานอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุดและลดการก่อให้เกิดของเสียงและมลพิษ นอกจากนี้ยังมีการกำหนดเป้าหมายที่จะไม่มีการนำวัสดุเหลือใช้จากกระบวนการผลิตไปฝังกลบ หรือ Zero Waste to Landfill ภายในปี 2555

ขณะเดียวกันรัฐบาลหลายประเทศได้ส่งเสริมและบังคับให้นำเทคโนโลยีทันสมัยมาใช้ในอุตสาหกรรม เช่น รัฐบาลจีนกำหนดให้โรงไฟฟ้าถ่านหินที่ก่อสร้างใหม่ต้องมีหน่วยกำจัดกำมะถัน (Desulfurization Equipment) ส่วนโรงไฟฟ้าถ่านหินที่ก่อตั้งไปแล้ว จะต้องติดตั้งระบบกำจัดกำมะถันภายในปี 2553 ส่งผลให้ปัญหาอากาศเป็นพิษลดต่ำลง

นอกจากนี้ รัฐบาลจีนได้พยายามกระตุ้นให้บริษัทเอกชนก่อสร้างโรงงานไฟฟ้าพลังถ่านหินโดยใช้เทคโนโลยีแบบใหม่ เช่น Supercritical Technology มีการผลิตไอน้ำที่ระดับอุณหภูมิสูงถึง 600 องศาเซลเซียส แม้ว่าจะทำให้ต้นทุนการก่อสร้างโรงไฟฟ้าเพิ่มขึ้น แต่จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการใช้เชื้อเพลิงมากถึงร้อยละ 10 ซึ่งเท่ากับช่วยลดมลพิษทางอากาศอีกด้วย

การดูแลเอาใจใส่ด้านสิ่งแวดล้อม นอกจากจะช่วยลดปัญหาความขัดแย้งกับชุมชนรอบข้างแล้ว ยังก่อให้เกิดประโยชน์ทางอ้อมในเชิงกลยุทธ์ ช่วยสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้แก่บริษัท รวมถึงสร้างขวัญและกำลังใจแก่พนักงาน และจูงใจให้พนักงานที่มีความรู้ความสามารถมาทำงานกับบริษัทอีกด้วย ทั้งนี้ได้เคยมีการสำรวจในต่างประเทศพบว่า คนจะนิยมทำงานในบริษัทที่ดูแลใส่ใจในด้านสิ่งแวดล้อม

ร่วมมือกันลดปัญหาสิ่งแวดล้อม

แนวทางที่สอง ในการทำให้โรงงานอุตสาหกรรมอยู่ร่วมกับชุมชนได้อย่างยั่งยืน คือ การผนึกพลังความร่วมมือระหว่างภาคอุตสาหกรรม เช่น การใช้ระบบบำบัดน้ำเสียรวม มีระบบจัดการสิ่งแวดล้อมร่วมกัน ซึ่งปัจจุบันประเทศไทยมีความก้าวหน้าค่อนข้างมาก เนื่องจากมีการตั้งนิคมอุตสาหกรรมหรือเขตอุตสาหกรรม ประกอบด้วยระบบดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมส่วนกลางที่ใช้ร่วมกัน ทั้งประหยัดค่าใช้จ่ายและมีประสิทธิภาพในการป้องกันมลพิษมากกว่าที่แต่ละบริษัทจะก่อสร้างระบบขึ้นมาใช้เอง โดยแต่ละบริษัทจะมีระบบบำบัดเบื้องต้นเท่านั้น

นอกจากนี้ ควรจะมีความร่วมมือประสานงานซึ่งกันและกันในกระบวนการผลิต โดยลดปริมาณกากอุตสาหกรรม โดยกากของเสียของโรงงานแห่งหนึ่งสามารถเป็นวัตถุดิบของโรงงานอีกแห่งหนึ่ง เป็นต้นว่า การผลิตไฟฟ้าจากถ่านหินจะมีมลพิษสำคัญ คือ ก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์ ปกติกรณีโรงไฟฟ้าขนาดใหญ่จะนิยมใช้กระบวนการ Flue Gas Desulphursation (FGD) โดยกระบวนการ Wet Scrubber โดยฉีดส่วนผสมระหว่างหินปูนและน้ำเข้าไปยังไอเสียที่ได้จากการเผาไหม้ โดยจะทำปฏิกิริยากับก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์ และกลายเป็นยิปซั่ม (แคลเซี่ยมซัลเฟต) จากนั้นจะแยกออกมาและนำไปใช้เป็นวัตถุดิบในอุตสาหกรรมผลิตวัสดุก่อสร้างต่อไป

สร้างสภาพแวดล้อมสีเขียว

แนวทางที่สาม คือ ต้องเสริมสร้างภูมิทัศน์ ภูมิสถาปัตย์และสภาพแวดล้อมในโรงงานและชุมชนโดยรอบ ให้น่าอยู่น่าอาศัย เช่น ก่อสร้างพื้นที่สีเขียวเพื่อเป็นแนวฉนวนระหว่างชุมชนและโรงงาน (Protection Strip หรือ Green Belt) เพื่อป้องกันฝุ่นละออง ลดเสียงดังของเครื่องจักร และเสริมสร้างทัศนียภาพของชุมชนที่ตั้งใกล้กับโรงงานให้น่าอยู่น่าอาศัยมากขึ้น

ตัวอย่างหนึ่ง คือ โรงถลุงเหล็กของ บริษัท นิปปอนสตีล ที่เมืองโออิตะ กำหนดให้มีพื้นที่สีเขียวมากถึง 938 ไร่ คิดเป็นสัดส่วนมากกว่าร้อยละ 20 ของพื้นที่โรงงานทั้งหมด พื้นที่สีเขียวส่วนหนึ่งจัดสรรเพื่อเป็น Green Belt ซึ่งเป็นพื้นที่ฉนวนระหว่างโรงงานและพื้นที่รอบนอกมีต้นไม้ที่สูงถึง 13 เมตร ความกว้างของพื้นที่ 50 เมตร และความยาว 5 กิโลเมตร เพื่อเป็นฉนวนป้องกันฝุ่นละอองและเสียงจากโรงงานไม่ให้ออกไปภายนอก เมื่อมองจากบริเวณภายนอกโรงงานจะเห็นเป็นพื้นที่ป่าทึบมองไม่เห็นตัวโรงงานแต่อย่างใด

ในประเทศไทย นิคมอุตสาหกรรมอาร์ไอแอล ซึ่งตั้งอยู่ในพื้นที่เทศบาลเมืองมาบตาพุด จังหวัดระยอง ได้ออกแบบก่อสร้างโดยกำหนดพื้นที่สีเขียวเป็นสัดส่วนมากถึงร้อยละ 19 ของพื้นที่ทั้งหมด มากกว่าที่กำหนดในรายงานการศึกษาผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม (EIA) ที่กำหนดว่าต้องมีพื้นที่สีเขียวอย่างน้อยร้อยละ 10 พร้อมกับการสร้าง Green Belt ด้วยการปลูกต้นไม้เป็นแนวกั้นขวางระหว่างชุมชนกับเขตพื้นที่อุตสาหกรรม โดยมีความกว้าง 30 - 50 เมตร ความยาวรวม 8 กิโลเมตร พร้อมกับขุดร่องบริเวณกึ่งกลางแนวป้องกันเพื่อเก็บน้ำฝนไว้รดน้ำต้นไม้ในช่วงฤดูแล้ง

สำหรับต้นไม้จำนวนมากที่ปลูกในแนว Green Belt เป็นต้นไม้ขนาดใหญ่สามารถฟอกอากาศได้ เช่น ราชพฤกษ์ ปีบขาว โมก เฟื่องฟ้า และหากเป็นพื้นที่ลาดชันจะปลูกพืชคลุมดิน หรือพืชที่มีรากฝอยเพื่อยึดหน้าดินไม่ให้พังทลายได้ง่าย เช่น ถั่วบราซิล กระดุมทอง พร้อมกับปลูกต้นฝรั่ง ต้นตะปู ซึ่งมีคุณสมบัติ ดูดไนโตรเจนไดออกไซด์โดยตรง ต้นไม้ทั้งหมดต้องเป็นต้นไม้ที่ไม่ผลัดใบ ไม่ส่งกลิ่นเหม็น ดอกและใบไม่ร่วงโรยมากเกินไป และที่สำคัญไม่เป็นพืชที่อยู่ในห่วงโซ่อาหาร เพื่อป้องกันไม่ให้มลพิษปนเปื้อนในอาหาร

ดูแลเอาใจใส่ชุมชน

แนวทางที่สี่ คือ ต้องดูแลเอาใจใส่ชุมชน (Community Engagement) ตัวอย่าง เช่น โรงถลุงเหล็กของบริษัท นิปปอนสตีล ที่เมืองโออิตะ ในประเทศญี่ปุ่น มีหน่วยงานชุมชนสัมพันธ์ประกอบด้วยพนักงาน 30 คน เพื่อรับข้อร้องเรียนของประชาชน และเร่งแก้ไขปัญหาโดยเร็ว รวมถึงจัดการประชุมรับฟังและประสานงานเพื่อแก้ไขปัญหาทุกเดือน ซึ่งจากประสบการณ์ในการดำเนินการพบว่าปัญหาที่ชาวบ้านที่ประสบปัญหามากที่สุด คือ เรื่องฝุ่น เมื่อมีการร้องเรียนจะส่งผู้เชี่ยวชาญด้านสิ่งแวดล้อมไปพบปะกับผู้ร้องเรียนเพื่อตรวจสอบสาเหตุ เช่น บางครั้งขนสินแร่เหล็กลงจากเรือ แต่ลมแรงทำให้ฝุ่นปลิวออกมาไกล แต่บางครั้งสาเหตุไม่ใช่มาจากบริษัท แต่เป็นฝุ่นสีเหลืองที่ถูกพัดมาจากทะเลทรายโกบีของประเทศจีนข้ามทะเลเหลืองมายังญี่ปุ่น

ส่วนกรณีของประเทศไทย บริษัท มาบตาพุด โอเลฟินส์ จำกัด ในเครือเอสซีจี เคมิคอลส์ กล่าวถึงการอยู่ร่วมกันระหว่างโรงงานอุตสาหกรรมและชุมชนในสถานการณ์ปัจจุบันว่า ที่นิคมอุตสาหกรรมอาร์ไอแอล มีผู้ประกอบการทั้งสิ้น 6 ราย โดยแต่ละแห่งจะมีทีม One

นิคมอุตสาหกรรมอาร์ไอแอล *ซึ่งตั้งอยู่ในพื้นที่เทศบาลเมืองมาบตาพุด จังหวัดระยอง กำหนดพื้นที่สีเขียวเป็นสัดส่วนมากถึงร้อยละ 19 ของพื้นที่ทั้งหมด*

บรรยากาศร่มรื่นภายในโรงถลุงเหล็กของบริษัท นิปปอนสตีล ที่เมืองโออิตะ

Manager One Community เพื่อทำหน้าที่เข้าไปสัมผัสความรู้สึกของชุมชน ไปรับฟังปัญหาในชุมชนเดือนละ 1 ครั้ง เพื่อเสริมสร้างความสัมพันธ์และสร้างความมั่นใจว่าการดำเนินโครงการไม่มีผลกระทบต่อชุมชน

นอกจากนี้ มีกิจกรรมต่างๆ เช่น บริการตรวจสุขภาพให้กับชุมชน เพื่อใช้เป็นฐานข้อมูลอย่างเป็นระบบและสนับสนุนบุคลากรทางด้านการพยาบาล โดยให้ทุนการศึกษาแก่นักศึกษาพยาบาลจำนวน 200 ทุน รวมทั้งเพิ่มศักยภาพและโอกาสให้กับเยาวชนในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา พัฒนาคุณภาพโรงเรียนให้ทัดเทียมกับโรงเรียนในระดับแนวหน้าของประเทศ และจัดตั้งทุนการศึกษาแบบต่อเนื่องจนถึงระดับอุดมศึกษา

ให้ชุมชนร่วมคิด ร่วมตัดสินใจมากขึ้น

แนวทางที่ห้า คือ ประสานความร่วมมือระหว่างพื้นที่อุตสาหกรรม ชุมชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะการเพิ่มบทบาทการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจของประชาชน (Public Participation in Decision) ในกระบวนการด้านสิ่งแวดล้อม กล่าวคือ ประชาชนและผู้ที่เกี่ยวข้องมีโอกาสได้เข้าร่วมแสดงทัศนะ ร่วมเสนอปัญหาและประเด็นสำคัญที่เกี่ยวข้อง ร่วมกันคิดหาแนวทาง ร่วมแก้ไขปัญหา และร่วมในกระบวนการตัดสินใจ

ขณะเดียวกันต้องเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจแก่ประชาชนในด้านสิ่งแวดล้อม เป็นต้นว่า รัฐบาลญี่ปุ่นได้ปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอน โดยเพิ่มเติมวิชาเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมและมลพิษ เพื่อให้ประชาชนได้เข้าใจถึงสาเหตุและตื่นตัวเกี่ยวกับปัญหาในเรื่องนี้ ทำให้สามารถมีส่วนร่วมในกระบวนการประสานความร่วมมือระหว่างโรงงานและชุมชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ต้องพยายามหลีกเลี่ยง

การโฆษณาประชาสัมพันธ์
ในลักษณะโฆษณาชวนเชื่อ
เสนอข้อมูลเพียงด้านเดียว
เพราะอาจจะส่งผลกระทบทางลบได้

ข้อที่ควรระวัง คือ ต้องพยายามหลีกเลี่ยงการโฆษณาประชาสัมพันธ์ในลักษณะโฆษณาชวนเชื่อเสนอข้อมูลเพียงด้านเดียว เพราะอาจจะส่งผลกระทบทางลบได้ ตัวอย่างเช่น หน่วยงานทบวงพัฒนาอุตสาหกรรม (Industrial Development Bureau - IDB) ภายใต้กระทรวงเศรษฐการ (Ministry of Economic Affairs) ประเทศไต้หวัน พยายามที่จะสร้างความเข้าใจแก่ประชาชนถึงประโยชน์ของอุตสาหกรรมปิโตรเคมีต่อประเทศ เพื่อสนับสนุนการก่อสร้างโรงงานปิโตรเคมี Kuokuang Petrochemical Complex ซึ่งถูกประชาชนจำนวนมากเดินขบวนต่อต้าน โดยได้ลงโฆษณาในหนังสือพิมพ์ 4 ฉบับ ในช่วงต้นเดือนกันยายน 2553 เสนอข่าวสารว่าหากไม่มีปิโตรเคมีแล้ว ประชาชนจะไม่มีแปรงสีฟัน ไม่มียางรถจักรยาน ไม่มีร่ม และไม่มีน้ำหมึกสำหรับนำมาพิมพ์หนังสือพิมพ์ โดยใช้เงินโฆษณานับถึงปลายปี 2553 ประมาณ 3 ล้านบาท

การโฆษณาข้างต้นได้ถูกต่อต้านจากกลุ่ม NGOs ด้านสิ่งแวดล้อมอย่างรุนแรง โดยเห็นว่าผลกระทบทางลบต่อสิ่งแวดล้อมน่าจะมากกว่าประโยชน์จากโครงการ โดยเฉพาะผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชน ผลกระทบต่ออุตสาหกรรมเลี้ยงสัตว์น้ำ เช่น หอย ปลาไหล ฯลฯ MGOs ส่วนองค์กรสื่อสารมวลชนได้ออกแถลงการณ์ประณามการโฆษณาข้างต้นว่าเป็นการนำเงินงบประมาณของประเทศมาใช้ในทางมิชอบ

การมีส่วนร่วมของประชาชนด้านสิ่งแวดล้อม บทเรียนจากสหรัฐอเมริกา

หน่วยงานป้องกันสิ่งแวดล้อมของสหรัฐฯ (Environmental Protection Agency - EPA) ได้ปรับเปลี่ยนกลยุทธ์ใหม่ในปี 2537 โดยกำหนดให้ประชาชนชาวสหรัฐฯ เป็นลูกค้าหลักของหน่วยงานแห่งนี้ ที่จะต้องทำงานตอบสนองความต้องการของประชาชนให้มีประสิทธิภาพมากที่สุดเท่าที่จะทำได้

เพื่อบรรลุเป้าหมายที่กำหนด หน่วยงาน EPA ได้กำหนดเพิ่มระดับของการมีส่วนร่วมของประชาชน และเพิ่มการมีส่วนร่วมของประชาชนใน 3 ด้าน ดังต่อไปนี้

(1) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการจัดทำนโยบายและกระบวนการตัดสินใจ

(2) ให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร

(3) ตอบสนองความต้องการของประชาชน โดยปรับปรุงคุณภาพบริการและการดำเนินการตามที่ได้รับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากประชาชน

หน่วยงาน EPA ยังได้จำแนกการมีส่วนร่วมของประชาชนออกเป็น 4 ระดับ โดยเริ่มตั้งแต่ระดับเริ่มแรก คือ ระดับการสื่อออกไปยังประชาชน (Outreach) ไปยังระดับที่ประชาชนมีส่วนร่วมมากขึ้น คือ ระดับการแลกเปลี่ยนสารสนเทศ (Information Exchange) และการเสนอแนะความเห็น (Recommendation) ไปจนถึงระดับขั้นที่มากที่สุด คือ ระดับความตกลงร่วมกัน (Agreement)

ช่วงของการมีส่วนร่วมของประชาชนของหน่วยงาน EPA

ระดับ	วัตถุประสงค์ของผู้มีส่วนร่วม	วัตถุประสงค์ของหน่วยงาน EPA
ความตกลงร่วมกัน (Agreement)	ช่วยเหลือในการตัดสินใจ เช่น หน่วยงาน EPA ประชุมหารือกับผู้เกี่ยวข้องจนได้ข้อสรุปที่เห็นชอบร่วมกันของทุกฝ่าย	บรรลุถึงพันธกิจและดำเนินการตัดสินใจ
การเสนอแนะความเห็น (Recommendation)	มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ เช่น การจัดทำข้อเสนอแนะและยื่นต่อหน่วยงาน EPA	สามารถตัดสินใจโดยรับฟังข้อมูลข่าวสารจากฝ่ายต่างๆ อย่างครบถ้วน
การแลกเปลี่ยนสารสนเทศ (Information Exchange)	ให้ข้อมูลเพื่อประกอบการตัดสินใจผ่านช่องทางต่างๆ	เข้าใจมากขึ้นเกี่ยวกับประเด็นและความคิดเห็น สามารถประเมินได้ว่าใครเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย โดยดำเนินการผ่านกระบวนการต่างๆ เช่น ประชุมโต๊ะกลม การสัมมนา การสัมภาษณ์ การสำรวจความคิดเห็น ฯลฯ
การสื่อออกไปยังประชาชน (Outreach)	ทำให้ประชาชนได้เรียนรู้และรับทราบข้อมูลเพียงพอที่จะตัดสินใจว่าจะให้ความสนใจที่จะมีส่วนร่วมหรือไม่	เสริมสร้างความรู้แก่ประชาชน การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารที่ตอบสนองความต้องการของประชาชน และองค์กรผ่านสื่อต่างๆ เช่น เว็บไซต์ สิ่งพิมพ์

ที่มา : EPA Public Participation Policy Review Workgroup, 2000, Engaging the American People: A Review of EPA's Public Participation Policy and Regulations with Recommendations for Action (Washington: United States Environmental Protection Agency, 2000)

ความเชื่อถือนับเป็นปัจจัยแห่งความสำเร็จ

จากประสบการณ์ทำงานในการสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของหน่วยงาน EPA ได้สรุปบทเรียนหลายประการ เป็นต้นว่า

ประการแรก ความเชื่อถือนับเป็นหัวใจในการสร้างความร่วมมือให้เกิดผลสัมฤทธิ์ เมื่อเกิดปัญหามลพิษ มักจะส่งผลทำให้ประชาชนขาดความเชื่อถือในหน่วยงาน EPA ดังนั้น จะต้องฟื้นฟูความเชื่อถือให้กลับคืนมาโดยสร้างความร่วมมือกับชุมชน โดยประชุมหารือเพื่อรับปัญหาข้อวิตกกังวล อธิบายแนวทางดำเนินการแก้ไขที่จะเกิดขึ้น ดำเนินการในพื้นที่อย่างต่อเนื่อง และให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการดำเนินการเปิดเผยและแลกเปลี่ยนข้อมูล เปิดช่องทางสื่อสารกับชุมชนอยู่เสมอ

ประการที่สอง ข้อมูลที่น่าเชื่อถือและความช่วยเหลือทางเทคนิคนับว่าสำคัญอย่างยิ่งในการลดความขัดแย้ง จากการศึกษาพบว่ากรณีข้อขัดแย้งที่เกิดขึ้นร้อยละ 80 นั้น ความจริงแล้วสามารถเจรจาตกลงกันได้โดยใช้ข้อมูลที่น่าเชื่อถือและหรือการวิเคราะห์ทางเทคนิค โดยมอบให้บุคคลภายนอกเป็นผู้จัดเก็บหรือยืนยันความถูกต้องของข้อมูล เป็นต้นว่า ปัญหาความขัดแย้งระหว่างโรงงานผลิตพรมและชุมชนเกี่ยวกับการปล่อยสารอินทรีย์ระเหยง่าย (Volatile Organic Compound - VOC) มีประเด็นสำคัญ คือ ประชาชนไม่เชื่อถือในข้อมูลที่จัดเก็บโดยโรงงาน

ประการที่สาม ต้องตระหนักถึงความเชื่อมโยงระหว่างปัญหาข้อวิตกกังวลเกี่ยวกับเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และสังคม ต้องดำเนินการครอบคลุมถึงผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกลุ่มต่างๆ ให้กว้างขวางยิ่งขึ้น ไม่จำกัดเฉพาะกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งหรือให้ความสำคัญในด้านใดด้านหนึ่งมากเกินไป และบุคลากรของ EPA จะต้องสามารถตอบข้อซักถามของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอย่างชัดเจนถึงผลกระทบของโครงการต่อกลุ่มนั้นๆ ซึ่งจะส่งผลทำให้เกิดความเชื่อถือระหว่างกันและทำให้กระบวนการตัดสินใจของหน่วยงาน EPA เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

ประการที่สี่ เสริมสร้างความร่วมมือกับประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอย่างประสบผลสำเร็จนั้น จำเป็นที่บุคลากรของหน่วยงาน EPA ต้องได้รับการฝึกอบรมหรือได้รับความช่วยเหลือจากผู้เชี่ยวชาญ เนื่องจากกระบวนการร่วมมือต้องการบุคลากรที่มีทักษะในด้านต่างๆ เช่น การรับฟังและสื่อสาร การเจรจา การสร้างความประนีประนอม การนำเสนอรายงาน ฯลฯ

ประการที่ห้า ปัจจัยหลายประการอาจส่งผลทำให้เกิดข้อจำกัดในการมีส่วนร่วมของประชาชนหรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เช่น ไม่มีเวลาว่าง เห็นว่าเป็นการถกเถียงในเชิงเทคนิคซึ่งตนเองไม่สามารถเสนอความคิดเห็นและมีบทบาทในการเปลี่ยนแปลงข้อสรุปได้ หรือเห็นว่าเคยประชุมหารือมาแล้วหลายครั้ง แต่ไม่มีความก้าวหน้าแต่อย่างใด ทำให้รู้สึกว่าเสียเวลาโดยเปล่าประโยชน์ จึงไม่สนใจเข้าร่วมประชุมในครั้งต่อไป

ณรงค์ชัย สามภักดี

รายงานพิเศษ CSR บริษัท กัลฟ์

ด้วยความมุ่งมั่นของผู้บริหาร ที่ได้กล่าว
กลุ่มบริษัท กัลฟ์ ไม่ได้เป็นเพียงผู้ผลิตไฟฟ้า แต่เรายังทำหน้าที่เป็นผู้เริ่มต้นสิ่งดีๆ ให้กับสังคม ให้กับเพื่อนมนุษย์และให้กับสิ่งแวดล้อมเสมอ

เพราะโรงไฟฟ้าในกลุ่มบริษัท กัลฟ์ มิได้ตั้งอยู่อย่างโดดเดี่ยว แต่ล้อมรอบด้วยองค์ประกอบที่สำคัญหลายๆ อย่าง อาทิ วิถีชีวิตของชุมชน คนในท้องถิ่น สภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ บริษัทฯ จึงตระหนักถึงความรับผิดชอบต่อสังคม สิ่งแวดล้อม ควบคู่ไปกับการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างชุมชนเสมอมา

บริษัทฯ ได้ดำเนินการ

สนับสนุนการสร้างชุมชนเข้มแข็ง
ผ่านโครงการและกิจกรรม
ที่เกี่ยวกับสังคม
สิ่งแวดล้อม การศึกษา
และประเพณีวัฒนธรรม

บริษัทฯ ได้ดำเนินการสนับสนุนการสร้างชุมชนเข้มแข็งผ่านโครงการและกิจกรรมที่เกี่ยวกับสังคม สิ่งแวดล้อม การศึกษา และประเพณีวัฒนธรรม ซึ่งสืบสานกันมาหลายปี ด้วยสำนึกของพนักงานจิตอาสาที่อยากจะเห็นชุมชนในแต่ละพื้นที่มีความมั่นคงทางพลังงาน พร้อมกับมีคุณภาพชีวิตที่ดี ภายใต้การสนับสนุนงบประมาณจากโรงไฟฟ้าในกลุ่มบริษัท กัลฟ์

ตัวอย่างกิจกรรมที่เห็นได้อย่างชัดเจน และเปรียบเสมือนความภาคภูมิใจของพนักงานทุกคน ได้แก่ การช่วยเหลือชุมชนในพื้นที่ที่ประสบอุทกภัยและกิจกรรมพัฒนาอาชีพของคนในชุมชน

ร่วมมือร่วมใจฝ่าวิกฤติอุทกภัย

ตลอดช่วงเหตุการณ์อุทกภัยในปี 2553 และ 2554 กัลฟ์เป็นองค์กรเอกชนรายหนึ่งที่ได้ยื่นมือเข้าไปให้ความช่วยเหลือแก่หน่วยงานราชการ ชุมชน และประชาชนที่ได้รับความเดือดร้อน ไม่ว่าจะด้วยการบริจาคเงินผ่านทางหน่วยงานต่างๆ มอบถุงยังชีพ เรือ น้ำดื่ม และยารักษาโรค เพื่อช่วยบรรเทาความเดือดร้อนให้กับประชาชนในหลายพื้นที่ได้ในระดับหนึ่ง

นอกจากนั้นบริษัทฯ ยังเป็นตัวกลางในการสร้างความร่วมมือและความสามัคคีของคนในพื้นที่ที่ประสบอุทกภัย โดยการเชิญชวนให้ผู้ที่อยู่ในจังหวัดเดียวกัน หรือจังหวัดใกล้เคียงที่ไม่ได้ประสบปัญหาน้ำท่วมให้ช่วยเหลือกันระหว่างชุมชนด้วย

หลังจากเหตุการณ์อุทกภัยคลี่คลายไปแล้ว กลุ่มบริษัท กัลฟ์ ได้ติดตามลงพื้นที่ให้ความช่วยเหลือประชาชนหลังน้ำท่วมอย่างใกล้ชิด โดยเฉพาะศูนย์เด็กเล็กและโรงเรียนในแต่ละชุมชนซึ่งไม่สามารถเปิดทำการเรียนการสอนได้

โครงการฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมเพื่อน้องผู้ประสบอุทกภัย ถูกจัดตั้งขึ้นทันทีและได้มีการชักชวนเพื่อนๆ พนักงานจากโรงไฟฟ้าแต่ละแห่งมาร่วมกันฟื้นฟูสภาพโรงเรียนที่ประสบภัยน้ำท่วม ซึ่งขาดแคลนทุนทรัพย์ โดยกลุ่มบริษัท กัลฟ์ ร่วมกับกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เข้าช่วยเหลือเยียวยาโรงเรียนจำนวน 20 แห่ง ในพื้นที่ 9 อำเภอ ในจังหวัดสระบุรีและพระนครศรีอยุธยา ซึ่งเป็นที่ตั้งของโรงไฟฟ้าในกลุ่มบริษัท กัลฟ์ ด้วย

สิ่งที่ประทับใจที่สุดของการลงพื้นที่ในครั้งนี้คือ ได้เห็นน้ำใจของคนไทยที่ไม่ทอดทิ้งกัน ไม่ว่าจะเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ชาวบ้าน ผู้ปกครอง เด็กๆ ในชุมชน บริษัทห้างร้าน หรือแม้แต่ชาวบ้านในพื้นที่ข้างเคียงที่ไม่ได้รับผลกระทบ ต่างลงพื้นที่ช่วยกันลงแรงด้วยใจร่วมกับพนักงานจิตอาสาทั้งชาย - หญิง ของกลุ่มบริษัท กัลฟ์

ไม่เพียงล้างทำความสะอาด ทาสี ปรับปรุงซ่อมแซมอาคารเรียน ห้องเรียน โรงอาหาร โรงฝึกอาชีพ ห้องน้ำ ตลอดจนปรับสภาพภูมิทัศน์โดยรอบโรงเรียน เช่น สวนหย่อม ลานอเนกประสงค์ เสาธง สนามเด็กเล่น และจัดหาอุปกรณ์การเรียนการสอน อาทิ โต๊ะ เก้าอี้ กระดานดำ หนังสือเรียน ให้กับโรงเรียนเหล่านี้ด้วย สร้างความประทับใจให้แก่คณะครู ผู้ปกครองและสร้างความสุขให้กับเด็กๆ ที่จะได้กลับมาเรียนร่วมกับเพื่อนๆ ในโรงเรียนได้ดังเดิม

พัฒนาอาชีพยกระดับคุณภาพชีวิตชุมชน

และเพื่อเป็นการตอบแทนชุมชนที่ให้การต้อนรับและเป็นเพื่อนบ้านที่ดีของโรงไฟฟ้ามาตลอด กลุ่มบริษัท กัลฟ์ จึงได้จัดตั้งกองทุนพัฒนาชุมชนในพื้นที่โรงไฟฟ้า เพื่อส่งเสริมอาชีพ สร้างรายได้ให้กับชุมชนและยังเป็นการยกระดับคุณภาพชีวิตของคนในชุมชนให้ดีขึ้นอีกด้วย ได้แก่ การเพิ่มบทบาทกลุ่มสตรีในชุมชน โดยการส่งเสริมอาชีพให้ผลิตสินค้า OTOP เช่น ผลิตภัณฑ์เบเกอรี่ของกลุ่มแม่บ้าน ตำบลบ้านธาตุ ผลิตภัณฑ์ตะกร้าสานของกลุ่มแม่บ้าน ตำบลท่าคล้อ ผลิตภัณฑ์น้ำส้มและน้ำมะพร้าวเกล็ดหิมะ ขนมเทียนแก้ว ตำบลท่าตูม จังหวัดสระบุรี เป็นต้น ซึ่งนอกจากสร้างรายได้แล้วยังช่วยสร้างชื่อเสียงและความภาคภูมิใจแก่ชุมชนอีกด้วย

การจัดตั้งกองทุนของกลุ่มบริษัท กัลฟ์ ประสบความสำเร็จ จนทำให้ภาครัฐตระหนักถึงประโยชน์และความสำคัญในการจัดตั้งกองทุนฯ จึงมีนโยบายให้ผู้ประกอบการโรงไฟฟ้าดำเนินการจัดตั้งกองทุนพัฒนาชุมชนในพื้นที่โรงไฟฟ้านั้นๆ สะท้อนให้เห็นถึงความรับผิดชอบกลุ่มบริษัท กัลฟ์ ที่ได้สร้างประโยชน์ให้กับชุมชนอย่างแท้จริงและจุดประกายให้ภาครัฐได้เห็นถึงความสำคัญของชุมชนอีกด้วย

สิ่งที่น่าประทับใจที่สุด
ในการลงพื้นที่ในครั้งนี้
คือได้เห็นน้ำใจของคนไทย
ที่ไม่ทอดทิ้งกัน

ณรงค์ชัย สามภักดี

ความรับผิดชอบต่อสังคม ของกลุ่มบริษัท โกลว์

ด้วยประสบการณ์มากกว่า 16 ปี ในการประกอบธุรกิจ กลุ่มบริษัทโกลว์เติบโตมาพร้อมกับความรับผิดชอบต่อสังคม และสิ่งแวดล้อม จึงดำเนินธุรกิจโดยคำนึงถึงความยั่งยืน ทั้งในด้านสัมพันธภาพเชิงธุรกิจ ด้านสังคม และสิ่งแวดล้อม

โครงการแพทย์เคลื่อนที่

การดำเนินกิจกรรม

ด้านความรับผิดชอบต่อสังคมเน้น 3 เรื่องหลัก คือ การศึกษา การยกระดับคุณภาพชีวิต และการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

ภารกิจสำคัญ คือ การดูแลสุขภาพและความปลอดภัยของพนักงาน ผู้รับเหมา รวมทั้งชุมชนโดยรอบ นอกจากนั้น โกลว์ยังตระหนักถึงการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในชุมชนโดยรอบที่ดำเนินธุรกิจอยู่ รวมถึงการส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาด้านพลังงานของประเทศไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งโครงการพัฒนาพลังงานทดแทน

การดำเนินกิจกรรมด้านความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัทฯ เน้นใน 3 เรื่องหลักๆ คือ การศึกษา การยกระดับคุณภาพชีวิต และการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม โดยได้ดำเนินกิจกรรมด้านความรับผิดชอบต่อสังคมเป็นจำนวนมาก ทั้งในจังหวัดระยองและชลบุรีซึ่งเป็นที่ตั้งของโรงงานและในพื้นที่กันดารอื่นๆ ทั่วประเทศ อาทิ โครงการทบทวนความรู้สู่รั้วมหาวิทยาลัย โครงการห้องสมุด โครงการน้ำดื่มสะอาด โครงการหน่วยแพทย์เคลื่อนที่ โครงการตรวจสุขภาพให้กับเด็กนักเรียน โครงการโรงไฟฟ้าพลังน้ำขนาดเล็ก เป็นต้น

นอกจากนี้ กลุ่มบริษัทโกลว์ ยังตระหนักถึงความสำคัญของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในกลุ่มต่างๆ โดยเปิดกว้างให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียสามารถยื่นข้อร้องเรียนหรือแสดงความคิดเห็นผ่านช่องทางต่างๆ รวมไปถึงการจัดตั้งคณะกรรมการไตรภาคี หรือคณะกรรมการกำกับแผนปฏิบัติการป้องกัน แก้ไข และติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม ซึ่งประกอบด้วยตัวแทนจาก 3 ฝ่าย ได้แก่ ผู้แทนจากภาครัฐ ภาคประชาชน และบริษัทฯ เพื่อติดตามตรวจสอบการดำเนินงานของบริษัทฯ ให้เป็นไปตามกฎหมายกำหนด รวมถึงรายงานการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม และมาตรการติดตามตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อม รายงานความคืบหน้าการก่อสร้าง ตลอดจนการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น รับฟังข้อเสนอแนะ เพื่อสร้างความเข้าใจแก่ภาครัฐ ชุมชน และผู้ที่เกี่ยวข้อง

โครงการทบทวนความรู้สู่รั้วมหาวิทยาลัย

โครงการห้องสมุด

โครงการห้องสมุด

ทั้งหมดนี้เป็นความมุ่งมั่นของบริษัทฯ ที่จะแสดงความรับผิดชอบต่อสังคมเพื่อการสร้างสัมพันธภาพที่ดีและการอยู่ร่วมกันอย่างยั่งยืนระหว่างบริษัทฯ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่ม

ร่วมฟื้นฟู โรงเรียน โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพหลังน้ำลด

จากสถานการณ์น้ำท่วมภาคกลางในปีที่ผ่านมา ทำให้หลายหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนตื่นตัวในการวางแผนและจัดสรรงบประมาณเพื่อให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ประสบภัยอย่างเป็นระบบ ทั้งนี้เพื่อให้การช่วยเหลือเป็นไปอย่างทันท่วงที มีประสิทธิภาพ และตรงกับความต้องการของผู้ประสบภัยมากที่สุด

ในส่วนของกลุ่มบริษัทโกลว์ การให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ประสบภัยเป็นสิ่งที่บริษัทฯ ให้ความสำคัญและดำเนินการมาโดยตลอด เช่น เหตุการณ์น้ำท่วมภาคใต้เมื่อปี 2553 บริษัทฯ ได้ร่วมกับทัพเรือภาคที่ 1 ทำการบูรณะซ่อมแซมและบริจาคสิ่งของที่จำเป็นให้กับโรงเรียนเกือบ 10 แห่ง ในจังหวัดชุมพร สุราษฎร์ธานี และนครศรีธรรมราช

และมหาอุทกภัยในปีที่ผ่านมา บริษัทฯ ได้ดำเนินการให้ความช่วยเหลือเร่งด่วนแก่ผู้ประสบภัยในพื้นที่ภาคกลางในหลายรูปแบบ อาทิ บริจาคเงิน เรือยนต์ สุขาลอยน้ำ เป็นต้น และยังได้จัดสรรงบประมาณกว่า 5 ล้านบาทเพื่อให้ความช่วยเหลือในการบูรณะซ่อมแซม และฟื้นฟูสภาพแก่โรงเรียน 8 แห่ง และโรงพยาบาลสาธารณสุขตำบลอีก 2 แห่ง อีกด้วย

การให้ความช่วยเหลือ
แก่ผู้ประสบภัย
เป็นสิ่งที่บริษัทฯ ให้ความสำคัญ
และดำเนินการมาโดยตลอด

ชนกพร หนูหอม

ความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ของธุรกิจอุตสาหกรรมผลิตยางรถยนต์กับชุมชนของ บริษัท ไทยบริดจสโตน จำกัด

บริษัท ไทยบริดจสโตน จำกัด ดำเนินกิจกรรม Corporate Social Responsibility (CSR) โดยเน้นความเป็นหนึ่งเดียวกันกับสังคม ชุมชน และสิ่งแวดล้อม ด้วยความรับผิดชอบในทุกๆ กิจกรรมที่บริษัทมีส่วนเกี่ยวข้อง โดยถือเป็นข้อปฏิบัติอันมีรากฐานมาจากปรัชญาของนายโชจิโร อิชิบาชิ ผู้ก่อตั้งบริษัทฯ และแสดงไว้ในนโยบายบริษัทนับตั้งแต่ปี 2511 ซึ่งท่านได้กล่าวไว้เพื่อเป็นคติในการดำเนินธุรกิจว่า...

ในความคิดของข้าพเจ้า

ธุรกิจที่มองเพียงผลประโยชน์ส่วนตน
จะไม่มีวันอยู่ยืนยง ต้องมีอันล่มจมล้มหายไป
แต่ธุรกิจที่ก่อประโยชน์ต่อชาติและสังคมนั้น
เชื่อแน่ว่าจะรุ่งเรืองและอยู่ยืนยงสืบไปนานแสนนาน

จากจุดเริ่มต้นของการดำเนินธุรกิจในประเทศไทย ***"บริดจสโตน"*** ได้รับความไว้วางใจจากผู้บริโภคจนก้าวสู่การเป็นผู้นำด้านอุตสาหกรรมยางรถยนต์ในประเทศไทย ทำให้ตระหนักว่า บริษัทฯ จะไม่เพียงยึดมั่นพันธกิจอย่างจริงใจด้วยการ ***"รับใช้สังคม ด้วยคุณภาพที่เหนือกว่า"*** เท่านั้น แต่บริษัทฯ จะใช้หลักบรรษัทภิบาลที่พร้อมจะเป็นส่วนหนึ่งในการดูแลสังคมและสิ่งแวดล้อมไปพร้อมกัน

กิจกรรมเพื่อสังคม จึงเป็นอีกภารกิจที่บริษัทฯ ดำเนินการ เพื่อใช้ศักยภาพที่มีในการเป็นส่วนหนึ่งเพื่อการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน การดำเนินโครงการเพื่อสังคม บริดจสโตนได้มุ่งมั่นในการใช้ศักยภาพที่มีในการสนับสนุนกิจกรรมและโครงการต่างๆ เพื่อสนองและสนับสนุนสิ่งที่จำเป็นสำหรับชุมชน สังคม และประเทศไทยในการพัฒนาอย่างยั่งยืน ซึ่งจากมุมมองของบริดจสโตนเห็นว่า **การพัฒนาพื้นฐานด้านการศึกษา การสนับสนุนความมั่นคงด้านสิ่งแวดล้อม และการร่วมกันสร้างสรรค์สังคมที่ปลอดภัย** คือ 3 ประการสำคัญที่เป็นพื้นฐานที่บริดจสโตนได้ร่วมใช้ศักยภาพที่มีอยู่ในการพัฒนาประเทศ

1. การพัฒนาพื้นฐานด้านการศึกษา

บริดจสโตนมีความมุ่งมั่นที่จะเติมเต็มโอกาสในการศึกษา สร้างสรรค์หนทางแห่งการเรียนรู้ให้แก่เยาวชนไทย และสนับสนุนโครงสร้างพื้นฐานของการจัดกระบวนการเรียนรู้ในสถานศึกษา ผ่านโครงการเพื่อสังคมที่หลากหลาย ทั้งการพัฒนาห้องสมุดไทยบริดจสโตน จนครบ 100 แห่ง ในปี 2553 การสนับสนุนศูนย์การเรียนรู้วิทยาศาสตร์ไทยบริดจสโตน 15 แห่งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ การสนับสนุนทุนการศึกษาพร้อมจักรยานเพื่อเป็นพาหนะเดินทางไปโรงเรียน สำหรับเยาวชนระดับมัธยมศึกษาในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และการมอบทุนการศึกษาสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ใน 12 มหาวิทยาลัยทั่วประเทศ โดยบริดจสโตนได้มอบโอกาสทางการศึกษาอย่างต่อเนื่องเป็นจำนวน 1,450 ทุน ซึ่งการได้ร่วมกันสร้างสรรค์สังคมแห่งการเรียนรู้ โดยมุ่งเน้นที่การให้โอกาสควบคู่ไปกับการพัฒนาศักยภาพเยาวชนไทย คือ รากฐานที่สำคัญในการพัฒนาประเทศอย่างมั่นคง และในปี 2554 จึงได้ริเริ่มโครงการ Bridgestone Leadership Programme เพื่อสร้างกระบวนการเรียนรู้สำหรับการพัฒนาเยาวชนแกนนำใน 12 มหาวิทยาลัยให้เติบโตและเป็นกำลังของสังคมในการพัฒนาด้านต่างๆ ไปสู่ความยั่งยืน

บริษัท ไทยบริดจสโตน จำกัด ได้ริเริ่มสนับสนุนทุนการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย ตั้งแต่ปี 2545 ในช่วงระยะเวลา 11 ปี จนถึงปัจจุบันบริดจสโตนได้สนับสนุนทุนการศึกษาไปแล้วจำนวน 1,881 ทุน ด้วยความมุ่งมั่นที่จะเติมเต็มโอกาสในการศึกษาให้กับนิสิต นักศึกษา จากความตั้งใจศึกษาเล่าเรียน และการร่วมกันดำเนินกิจกรรมเพื่อสังคมตามกำลังความสามารถ บริดจสโตนเชื่อมั่นว่า ด้วยความร่วมมือจากทุกภาคส่วนจะเป็นพลังที่ยิ่งใหญ่ ในการสร้างสรรค์สังคมไทยให้ยั่งยืน

2. การสนับสนุนความมั่นคงด้านสิ่งแวดล้อม

การดำเนินงานผ่านกิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อม คือ การใช้ศักยภาพที่โดดเด่นของบริดจสโตนในการประสานเครือข่าย ความร่วมมือในการดำเนินกิจกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นรูปธรรม เช่น การสนับสนุนกิจกรรมของศูนย์ศึกษาธรรมชาติและระบบนิเวศเกษตร ตั้งแต่เริ่มก่อตั้งในปี 2548 จนถึงปัจจุบัน เพื่อให้เป็นแหล่งศึกษาค้นคว้า และเผยแพร่การเรียนรู้ เพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและ

สิ่งแวดล้อมในพื้นที่ราบลุ่มภาคกลาง ไปสู่การจัดการเรียนรู้ด้านสิ่งแวดล้อมศึกษาระบบโรงเรียน

โครงการนักสำรวจแห่งท้องทุ่ง ซึ่งได้ร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และ WWF ประเทศไทย สร้างกระบวนการเรียนรู้ให้กับเยาวชน ได้ร่วมศึกษาข้อมูลฐานทรัพยากรธรรมชาติและแสวงหาหนทางในการอนุรักษ์อย่างยั่งยืน นอกจากนี้ บริดจสโตนยังได้ร่วมกับนักศึกษามหาวิทยาลัย 12 แห่ง ดำเนินกิจกรรมในรูปแบบค่ายอาสาพัฒนาชนบทและสิ่งแวดล้อม เพื่อพัฒนาทักษะต่างๆ ที่จำเป็นสำหรับนักศึกษาที่จะเติบโตเป็นกำลังหนึ่งของสังคมไทยในการร่วมกัน ดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมให้ดำรงอยู่อย่างยั่งยืน และเมื่อไตรมาสที่ 2 บริดจสโตนจัดกิจกรรม Green Hands ครั้งที่ 13 สำหรับลูกหลานพนักงาน เพื่อระลึกถึงความสำคัญของงานเกษตรกรรมธรรมชาติ โดยมีเยาวชนซึ่งเป็นบุตรหลานพนักงานบริษัท ไทยบริดจสโตน จำกัด (รังสิต – หนองแค) และคณะครู นักเรียนจากชุมชนในพื้นที่ใกล้เคียงจำนวนกว่า 50 คน ได้ร่วมเรียนรู้ผ่านกิจกรรมที่สนุกสนาน ณ โรงงานหนองแค ของบริษัท ไทยบริดจสโตน จำกัด การจัดกิจกรรมในครั้งนี้ นอกจากที่ลูกหลานไทยบริดจสโตนได้เรียนรู้ผ่านกิจกรรมที่สนุกสนานแล้ว ยังได้เข้าเรียนรู้ ณ ศูนย์ศึกษาธรรมชาติและระบบนิเวศเกษตร ภายในพิพิธภัณฑ์การเกษตรเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ซึ่งทางศูนย์เกษตรฯ ได้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ถึงวิถีชีวิตและงานเกษตรกรรมในรูปแบบต่างๆ รวมทั้งได้จัดกิจกรรมเพื่อการอนุรักษ์ฟื้นฟูความสมดุลของธรรมชาติ ให้กลับคืนสู่ความอุดมสมบูรณ์ สมกับคำ กล่าวที่ว่า ***"พื้นที่ภาคกลาง คือ อู่ข้าวอู่น้ำ ของประเทศไทย"***

3. การร่วมกันสร้างสรรค์สังคมที่ปลอดภัย

บริษัท ไทยบริดจสโตน จำกัด สนับสนุนทุนการศึกษาและพาหนะที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมากที่สุด ด้วยการส่งมอบจักรยานที่มีคุณภาพ **จักรยานบริดจสโตน** ให้แก่นักเรียนยากจนที่อาศัยอยู่ไกลจากโรงเรียน ใช้สำหรับการเดินทางประจำวัน เพื่อไป - กลับโรงเรียน ซึ่งนับเป็นความภาคภูมิใจอย่างมากของบริษัท ไทยบริดจสโตน จำกัด ที่ได้ส่งมอบผลิตภัณฑ์ของบริดจสโตน เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนให้แก่นักเรียน สามารถช่วยลดค่าใช้จ่ายจากการเดินทาง และมีส่วนช่วยส่งเสริมความปลอดภัยจากการเดินทาง และลดความเสี่ยงจากการโดยสารรถประจำทางที่มีสภาพแออัด

นอกจากนี้ยังมีกิจกรรมที่บริษัทฯ จัดขึ้นทุกปี ได้แก่ กิจกรรมการเรียนรู้และเพิ่มทักษะการขับขี่รถยนต์อย่างถูกต้องปลอดภัย และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ภายใต้สถานการณ์ต่างๆ ณ สนาม Thai Bridgestone Proving Ground อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ปีละประมาณ 4 ครั้ง เริ่มต้นด้วยการบรรยายภาคทฤษฎีเกี่ยวกับวิธีขับขี่อย่างปลอดภัย รวมถึงเทคนิคในการขับรถที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และตามด้วยประสบการณ์การขับขี่จริงในภาคสนาม ซึ่งแบ่งออกเป็นสถานการณ์ที่แตกต่างกัน อาทิ ฐานเรียนรู้การขับแบบประหยัดน้ำมัน ฐานเบรกบนถนนเปียก เพื่อให้เห็นประสิทธิภาพของการเบรกบนถนนเปียกของยางใหม่เทียบกับยางที่สึกหรอแล้ว ฐานการเบรกหลบหลีกสิ่งกีดขวาง เพื่อฝึกการใช้เบรก ABS และเพิ่มความมั่นใจเมื่อเจอสถานการณ์กะทันหัน และฐานการขับแบบสลาลม เพื่อแสดงถึงความแตกต่างของประสิทธิภาพยางรถยนต์ที่เติมลมยางอย่างเหมาะสม

เทียบกับยางที่มีลมอ่อนเพื่อที่ทุกคนจะได้เป็นส่วนหนึ่ง ในการสร้างความปลอดภัยและสร้างสภาพแวดล้อมให้สังคมของเราน่าอยู่มากยิ่งขึ้น

บริษัทฯ ยังมีกิจกรรมต่างๆ เพื่อสังคมและสิ่งแวดล้อมอีกมากมาย เช่น การให้พนักงานร่วมกันบริจาคโลหิต การปลูกป่าชายเลน การพัฒนาคลองมัสยิด วัด โรงเรียน การเลี้ยงอาหารกลางวันเด็กนักเรียน เป็นต้น จากตัวอย่างการสนับสนุนและพัฒนาด้านต่างๆ ทั้ง 3 ประการ ได้แก่ **การพัฒนาพื้นฐานด้านการศึกษา การสนับสนุนความมั่นคงด้านสิ่งแวดล้อม และการร่วมกันสร้างสรรค์สังคมที่ปลอดภัย** เป็นสิ่งที่บริษัท บริดจสโตน ได้ดำเนินการอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ก็เพื่อร่วมพัฒนาสังคมไปพร้อมๆ กับการเจริญเติบโตของธุรกิจอุตสาหกรรม

หมายเหตุ : WWF ประเทศไทย คือ องค์กรด้านการอนุรักษ์ระดับสากล โดยมีภาระหน้าที่เพื่อหยุดการเสื่อมสลายของสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติและสร้างอนาคตในการดำรงอยู่ของมนุษยชาติให้สอดคล้องกับธรรมชาติ

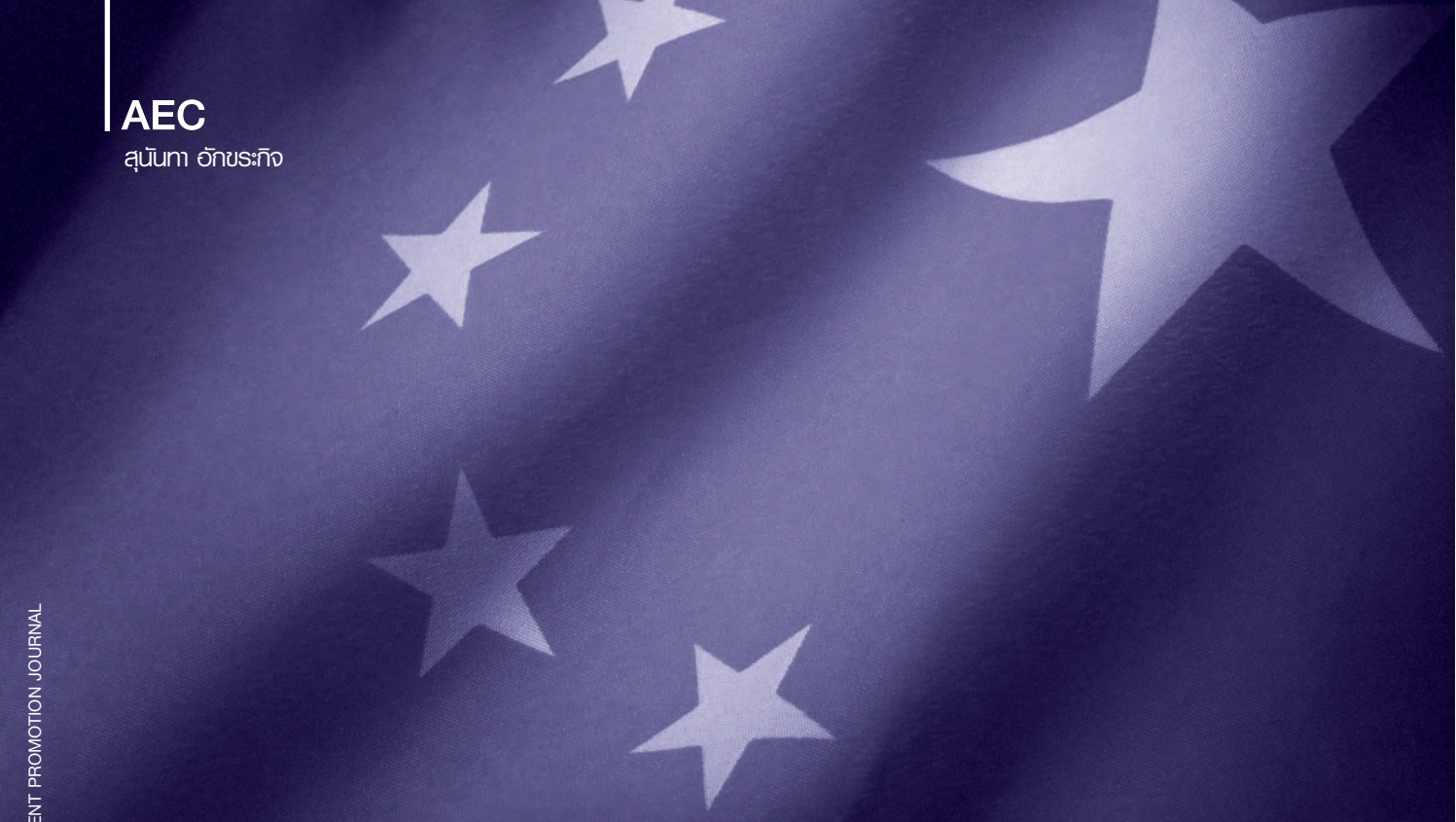

ความท้าทายของนักธุรกิจไทยต่อจีนเมื่อ AEC เปิดเต็มรูปแบบ

จีนเป็นอีกหนึ่งประเทศที่นักลงทุนต่างมุ่งจะเข้าไปดำเนินธุรกิจเนื่องจากประชาชนมีกำลังซื้อค่อนข้างสูง แต่การลงทุนให้ประสบความสำเร็จไม่ใช่เรื่องง่าย เพราะจีนมีกฎระเบียบ รายละเอียดปลีกย่อยมากต้องศึกษาให้รอบคอบ และควรจะต้องมีผู้รู้ภาษาจีนที่สามารถติดต่อสื่อสารได้ เพื่อป้องกันการถูกเอารัดเอาเปรียบ

จากการเสวนาเรื่อง ***"ความท้าทายของนักธุรกิจไทยเมื่อจีนผงาดและ AEC เปิดเต็มรูปแบบ"*** มีนักวิชาการที่อยู่ในแวดวงธุรกิจให้ความเห็นไว้น่าสนใจ ดังนี้ **พลเรือเอกถมรัตน์ หทโยดม รองประธานคณะกรรมการสภาธุรกิจอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง** กล่าวว่า ปัจจุบันจีนเจริญเติบโตขึ้นอย่างรวดเร็ว แต่การเติบโตดังกล่าวก็ไม่ได้ราบรื่นนัก ต้องประสบกับปัญหาและอุปสรรคนานัปการโดยเฉพาะในปี 2555 การเจริญเติบโตของจีนเริ่มชะลอตัวลง ซึ่งเป็นผลสืบเนื่องมาจากจีนมีการปรับเปลี่ยนระบบการบริหารเศรษฐกิจจากโรงงานเป็นตลาดของโลก รวมทั้งแนวโน้มเศรษฐกิจของประเทศในทวีปยุโรป ที่หลายประเทศประสบปัญหาทั้งด้านการเงินและเศรษฐกิจ อาจจะทำให้ปัญหาดังกล่าวลุกลามต่อไปยังประเทศอื่นๆ ได้ไม่ว่าจะเป็นโปรตุเกส อิตาลี ฯลฯ หากเป็นเช่นนั้นแล้วปัญหาจะรุนแรงกว่าวิกฤติแฮมเบอร์เกอร์ของสหรัฐอเมริกาเมื่อปี 2551

ในทวีปเอเชีย

จีนเป็นประเทศที่เจริญเติบโตได้เร็วกว่าประเทศอื่นๆ เนื่องจากสามารถกำหนดและออกมาตรการต่างๆ มารองรับความเปลี่ยนแปลงได้อย่างรวดเร็ว

อย่างไรก็ตาม สำหรับในทวีปเอเชีย จีนยังเป็นประเทศที่เจริญเติบโตได้เร็วกว่าประเทศอื่นๆ เนื่องจากสามารถกำหนดและออกมาตรการต่างๆ มารองรับความเปลี่ยนแปลงได้อย่างรวดเร็ว ดังนั้น การรวมกลุ่มกันเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซี่ยน หรือ AEC ของทั้ง 10 ประเทศนั้น จึงมีโอกาสที่จะเข้าไปเจาะตลาดจีนได้บ้าง ไม่มากก็น้อย ทั้งนี้เรื่องที่นักลงทุนไทยควรเตรียมความพร้อม ก่อนจะเข้าไปลงทุนในจีนนั้นมีด้วยกันหลายประการ ดังนี้

ประการแรก ควรเข้าไปสร้างเครือข่าย และความสัมพันธ์กับภาคเอกชน เพื่อทำการค้าการลงทุนหรือร่วมลงทุนกับประเทศสมาชิกอาเซี่ยนและจีน

ประการที่สอง ควรนำเทคโนโลยีและการบริหารจัดการสมัยใหม่เข้ามาใช้ให้มากขึ้น

ประการที่สาม ศึกษาและติดตามกฎระเบียบต่างๆ อย่างใกล้ชิดและสม่ำเสมอเพื่อติดตามการเปลี่ยนแปลงให้ทันท่วงที

ทั้งนี้หากทั้ง 10 ประเทศรวมกันเป็น AEC ได้ จะทำให้กลายเป็นกลุ่มประเทศที่ใหญ่เป็นอันดับ 3 ของโลก หัวใจสำคัญของ AEC คือ การลดอากรขาเข้า โดยใช้ FTA เป็นตัวเชื่อมโยง ทั้งนี้ทุกประเทศจะต้องมีหลักประกันของตนเองด้วย

ปัจจุบันการจัดตั้งบริษัทเพื่อทำธุรกิจในประเทศต่างๆ มีกำหนดระยะเวลาในการดำเนินการที่ยังแตกต่างกันมาก เช่น สิงคโปร์ ใช้ระยะเวลาในการดำเนินการประมาณ 3 วัน มาเลเซีย 6 วัน สำหรับประเทศไทยนั้นใช้ระยะเวลาถึง 29 วัน ส่วนอัตราค่าเช่าสำนักงานนั้นหากเปรียบเทียบกับทั้ง 10 ประเทศในกลุ่ม AEC ไทยจะมีอัตราค่าเช่าสูงเป็นอันดับที่ 4

พลเรือเอกถมรัตน์ หกโยธม
รองประธานคณะกรรมการสภาธุรกิจอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง

นอกจากนี้ การที่จะเข้าไปลงทุนในประเทศจีนนั้น จะต้องดำเนินการทุกอย่างโดยรอบคอบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากจะเข้าไปเพื่อลงทุนค้าขาย จะต้องมั่นใจว่าเมื่อขายสินค้าแล้วจะได้รับเงิน เนื่องจากนักลงทุนจากต่างประเทศประสบปัญหามากในเรื่องการขายสินค้าแล้วไม่ได้รับเงิน ตามเหตุผลที่คู่ค้าจะนำมาอ้าง เช่น การบ่ายเบี่ยงว่าสินค้าไม่ได้คุณภาพดีหรือไม่ตรงตามที่กำหนด ฯลฯ

ปัจจุบัน*การเข้าไปดำเนินธุรกิจของชาวต่างชาติในจีน มีความเสี่ยงมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าเป็นธุรกิจขนาดเล็กที่มีสายสัมพันธ์ไม่ยาว*

Mr. Li Renliang
ผู้อำนวยการศูนย์ภาษาและวัฒนธรรมจีน
สถาบันไทย-จีนศึกษา มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

ทางออก*สำหรับ*
ผู้ประกอบการไทย
จะต้องเข้าไปร่วมลงทุนกับชาวจีน
ถึงจะดีที่สุดคือ ต้องใช้
หลักเข้าใจและเข้าถึง

ทางด้าน **Mr. Li Renliang ผู้อำนวยการศูนย์ภาษาและวัฒนธรรมจีน สถาบันไทย-จีนศึกษา มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิม-พระเกียรติ** กล่าวว่า หากคนไทยจะเข้าไปลงทุนในจีน ณ ปัจจุบันจะหาแรงงานยากมาก ทั้งยังจะมีค่าจ้างแรงงานสูง วัตถุดิบต่างๆ ขึ้นราคา ส่งผลทำให้อัตราค่าครองชีพสูงขึ้น สิทธิพิเศษของนักลงทุนต่างชาติในจีนก็ลดน้อยลง ทำให้ต้นทุนในการดำเนินธุรกิจเพิ่มขึ้น รวมทั้งคู่แข่งที่เป็นชาวจีนเองก็มีมากขึ้นด้วย ดังนั้นการเข้าไปดำเนินธุรกิจของชาวต่างชาติในจีน จึงมีความเสี่ยงมากขึ้นโดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าเป็นธุรกิจขนาดเล็กที่มีสายสัมพันธ์ไม่ยาว การจะเติบโตในจีนมีโอกาสเป็นไปได้ค่อนข้างน้อย

อย่างไรก็ตาม ไม่ใช่ว่าจะไม่สามารถดำเนินธุรกิจในจีนได้ แต่ต้องเลือกประเภทของธุรกิจ โดยควรเป็นผลิตภัณฑ์ที่จีนไม่สามารถผลิตได้ เช่น ธุรกิจสมุนไพรที่ปลูกในพื้นที่เขตร้อน เนื่องจากชาวจีนกว่าร้อยละ 80 ที่ยังนิยมใช้สมุนไพรในชีวิตประจำวัน โดยเฉพาะ กระเพรา โหระพา ฯลฯ แต่กว่าชาวจีนจะเลือกหรือซื้อสินค้าแต่ละครั้ง ค่อนข้างจะเข้มงวดมาก และพร้อมที่จะไปซื้อสินค้าชนิดเดียวกันจากรายอื่นๆ ได้ตลอดเวลา

ดังนั้น Mr. Li จึงแนะนำทางออกสำหรับผู้ประกอบการไทยว่าจะต้องเข้าไปร่วมลงทุนกับชาวจีนถึงจะดีที่สุด คือ ต้องใช้หลักเข้าใจและเข้าถึง การดำเนินธุรกิจกับชาวจีนถึงจะมีโอกาสและประสบความสำเร็จ

นอกจากนักลงทุนไทยจะเข้าไปลงทุนในจีนแล้ว ก็ยังมีนักลงทุนชาวจีนที่เข้ามาลงทุนในประเทศไทยด้วยเช่นกัน แต่ก็ไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร โดยส่วนใหญ่จะเข้ามาประกอบธุรกิจทางด้านการส่งออกและนำเข้า การผลิตเครื่องปรับอากาศ โทรทัศน์ รถจักรยานยนต์ การขนส่งสินค้า และการรับเหมาก่อสร้าง

Mr. Li ให้เหตุผลของการที่นักลงทุนเหล่านี้ไม่ประสบผลสำเร็จเนื่องจากวัฒนธรรม สังคม ในองค์กรทั้งจีนและไทยมีความใกล้ชิดกันมากเกินไป และปัญหาสำคัญอีกเรื่องหนึ่งคือ ปัญหาการคอรัปชั่นหรือการติดสินบน

นายวิบูลย์ ตั้งกิตติภาภรณ์
ประธานกรรมการ บริษัท ที่ปรึกษากฎหมายฟาร์อีส จำกัด

นายวิบูลย์ ตั้งกิตติภาภรณ์ ประธานกรรมการ บริษัท ที่ปรึกษากฎหมายฟาร์อีส จำกัด ให้ความเห็นถึงการดำเนินธุรกิจกับจีนว่า ผลิตภัณฑ์ที่ผลิตขึ้นจากธรรมชาติและฝีมือยังสามารถขายได้ในจีน ซึ่งเป็นโอกาสที่ดีสำหรับผู้ประกอบการไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งลูกประคบต่างๆ สปา นวดแผนไทย ร้านกาแฟ ฯลฯ

การจะเข้าไปดำเนินธุรกิจในจีน ให้ประสบความสำเร็จจำเป็นต้องมี 4 W 1 H และ 1 L

การจะเข้าไปดำเนินธุรกิจในจีนให้ประสบความสำเร็จด้วยดี จำเป็นต้องมี 4 W 1 H และ 1 L ประกอบด้วย

- **Why** ทำไมต้องไปเรามีอะไรดี และที่สำคัญอย่าให้เขาคัดลอกได้ สามารถป้องกันโดยการจดลิขสิทธิ์ไว้ก่อน
- **When** เมื่อไหร่จึงเหมาะที่จะลงทุน
- **Where** ต้องเลือกสถานที่ให้เหมาะสมกับธุรกิจ
- **Who** ต้องตรวจสอบด้วยว่าดำเนินธุรกิจกับใคร เชื่อถือได้มากน้อยเพียงใด
- **How** เมื่อดำเนินธุรกิจแล้ว จะต้องทำอย่างไรต่อไป เพื่อที่จะขายสินค้าได้
- **Language** การที่จะเข้าไปลงทุนทำธุรกิจในจีน อย่างน้อยควรมีความรู้ทางด้านภาษาด้วย เพื่อป้องกันการถูกเอารัดเอาเปรียบในการดำเนินธุรกิจ

เรื่องที่ควรคำนึง

ไว้เสมอคือ การเข้าไปทำธุรกิจอย่าคิดว่าทำไปแก้ไขไป ควรเป็นลักษณะ การป้องกันมากกว่าการแก้ไข

ส่วนการดำเนินธุรกิจทางด้านโลจิสติกส์ในจีนนั้น เดิมจีนห้ามชาวต่างชาติดำเนินการ แต่ปัจจุบันเป็นอีกหนึ่งธุรกิจที่ชาวต่างชาติสามารถดำเนินการได้ เนื่องจากในอดีตจีนดำเนินการเอง แต่ไม่ประสบผลสำเร็จ เนื่องจากประเทศจีนมีขนาดใหญ่มาก มีการกล่าวกันว่าธุรกิจโลจิสติกส์ในจีนเป็นธุรกิจมืด โดยเฉพาะกิจการห้องเย็นหรือขนส่งห้องเย็นที่จะต้องมีเครือข่าย ถึงจะสามารถดำเนินการได้สำเร็จ

โดยชาวจีนในมณฑลเจ้อเจียงนั้น จะมีความเชี่ยวชาญทางด้านโลจิสติกส์ และมีลูกค้าเป็นจำนวนมาก ซึ่งการที่จะทำธุรกิจด้านนี้ให้ประสบผลสำเร็จได้ จะต้องรู้จักแหล่งสินค้าเป็นอย่างดี และไม่แนะนำให้คนไทยไปดำเนินธุรกิจด้านการขนส่งโดยลำพัง หากสนใจทำควรเป็นการร่วมทุนหรือส่งคนไทยไปอยู่ในบริษัทที่ดำเนินธุรกิจด้านโลจิสติกส์ในจีนจะดีกว่า

ข้อคิดสำหรับการเข้าไปลงทุนในต่างประเทศนั้น เรื่องที่ควรคำนึงไว้เสมอคือ การเข้าไปทำธุรกิจอย่าคิดว่าทำไปแก้ไขไป แต่ควรเป็นลักษณะการป้องกันมากกว่าการแก้ไข นอกจากนั้นยังจะต้องอยู่ให้ถูกที่ถูกเวลา และต้องศึกษาจากประสบการณ์ของผู้ที่เคยอยู่มาก่อน รวมทั้งต้องรู้จักตัวเองก่อนว่ามีจุดเด่นอย่างไรบ้าง ที่จะไปแข่งขันกับประเทศนั้นๆ เพื่อจะได้ประสบความสำเร็จในการเข้าไปดำเนินธุรกิจ

ศิรินาถ ไชยลาโภ

โมซัมบิก...โอกาสใหม่ในการลงทุน

ประเทศโมซัมบิกหรือมีชื่ออย่างเป็นทางการว่าสาธารณรัฐโมซัมบิก มีประธานาธิบดีเป็นประมุขของประเทศ และนายกรัฐมนตรีเป็นผู้นำรัฐบาล โมซัมบิกตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ของทวีปแอฟริกา ซึ่งไม่ไกลจากประเทศแอฟริกาใต้มากนัก มีพื้นที่ประมาณ 799,380 ตารางกิโลเมตร ประชากรประมาณ 22.46 ล้านคน (ปี 2554) เมืองหลวง คือ มาปูโต (Maputo) ซึ่งตั้งอยู่ทางใต้ของประเทศ ภูมิประเทศส่วนมากเป็นที่ลุ่ม ด้านตะวันออกเป็นแนวชายฝั่งทะเลยาวจากเหนือจรดใต้ มีภูมิอากาศแบบร้อนชื้นในช่วงต้นปีและเริ่มมีอากาศเย็นในช่วงกลางปี

โมซัมบิกเป็นประเทศที่มีถ่านหิน

มากที่สุดในโลก โดยเฉพาะที่เมือง Tete
ทางตอนเหนือของประเทศ โดยมีนักลงทุนบราซิล
ได้สัมปทานทำเหมืองถ่านหิน

โมซัมบิกเป็นประเทศที่มีทรัพยากรที่อุดมสมบูรณ์มากประเทศหนึ่ง โดยเฉพาะอัญมณี ป่าไม้และประมง โดยอัญมณีที่สำคัญของประเทศส่วนมากเป็นพลอยสีเนื้ออ่อน เช่น Amethyst, Agate, Aquamarine, Rose quartz, Tourmarine, Tiger eye, Jasper เป็นต้น ด้านป่าไม้เนื่องจากสภาพภูมิอากาศที่มีความชื้นสูง ส่งผลให้ป่าไม้ในประเทศเติบโตได้เป็นอย่างดี รวมไปถึงพื้นที่ของประเทศที่กว้างขวาง ประชากรจำนวนไม่มากนักและยังคงยึดอาชีพทางด้านเกษตรกรรมเป็นหลัก โดยไม้จะถูกนำไปใช้เพียงการก่อสร้างที่อยู่อาศัยและเป็นเชื้อเพลิงเท่านั้น ส่งผลให้ป่าไม้ยังมีความอุดมสมบูรณ์อยู่มาก ประเภทของไม้ที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจ เช่น African Blackwood, Oak, Ebony, Pink Ivory, Zebrano เป็นต้น

นอกจากป่าไม้แล้ว ยังมีภูมิประเทศและภูมิอากาศที่เหมาะสมแก่การปลูกพืชผล เช่น ข้าวโพดและพืชไร่ ภาคการเกษตรของโมซัมบิกมีความสำคัญยิ่งต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ โดยรัฐบาลได้พยายามปรับปรุงระบบสาธารณูปโภคและการเพาะปลูกของประเทศให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น พืชเศรษฐกิจที่สำคัญ ได้แก่ ข้าวโพด ถั่วเหลือง มันสำปะหลัง และมะม่วงหิมพานต์ อย่างไรก็ตาม คนโมซัมบิกยังคงขาดทักษะด้านเกษตรกรรม รวมถึงขาดเครื่องจักรกลขนาดเล็ก เช่น เครื่องไถ และเครื่องหยอดเมล็ดข้าว ทำให้มีผลผลิตต่อไร่ไม่สูงนัก

ด้านการประมง นับเป็นรายได้สำคัญสำหรับโมซัมบิก ประเมินว่ามีชาวโมซัมบิกกว่าหนึ่งแสนคนพึ่งพาอุตสาหกรรมดังกล่าว ปัจจุบันสินค้าที่เป็นสัตว์น้ำทะเลส่งออกที่สำคัญของโมซัมบิกประกอบด้วย ปลา กุ้งน้ำตื้น กุ้งน้ำลึก ปู และ Lobster ซึ่งร้อยละ 80 ส่งออกไปยุโรป โดยแหล่งประมงที่อุดมสมบูรณ์อยู่บริเวณช่องแคบโมซัมบิก

ทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญของประเทศอีกหนึ่งอย่างที่จะไม่กล่าวถึงไม่ได้ คือ **“ถ่านหิน”** เนื่องจากโมซัมบิกเป็นประเทศที่มีถ่านหินมากที่สุดในโลก โดยเฉพาะที่เมือง Tete ทางตอนเหนือของประเทศ โดยขณะนี้มีนักลงทุนจากบราซิล (บริษัท Companhia Vale do Rio Doce) ได้สัมปทานทำเหมืองถ่านหินในเขตดังกล่าว อย่างไรก็ตาม กลับพบว่าถ่านหินยังไม่ได้ถูกใช้ในการผลิตกระแสไฟฟ้าในประเทศมากนัก เนื่องจากไฟฟ้ากว่าร้อยละ 90 ผลิตจากพลังน้ำ ทำให้ราคาถ่านหินในโมซัมบิกจึงยังมีราคาถูก

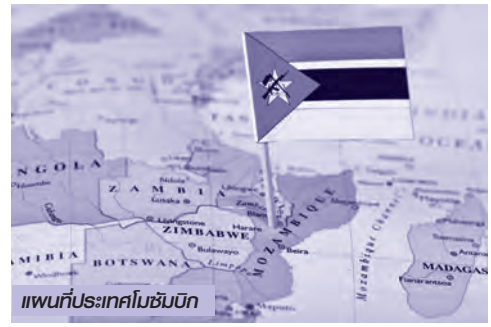

แผนที่ประเทศโมซัมบิก

นอกจากนี้ ภาคบริการและอุตสาหกรรมของโมซัมบิกก็ยังเป็นภาคที่ขยายตัวอย่างต่อเนื่องด้วย โดยอุตสาหกรรมที่สำคัญของประเทศได้แก่ อาหารเครื่องดื่ม เคมีภัณฑ์ อะลูมิเนียม ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม สิ่งทอ ซีเมนต์ แก้วและยาสูบสินค้าหลักที่ส่งออก ได้แก่ อะลูมิเนียม อิเล็กทรอนิกส์ กุ้ง น้ำตาล และฝ้าย โดยประเทศที่ส่งสินค้าออกได้แก่ เบลเยียม แอฟริกาใต้ สเปนและเนเธอร์แลนด์ ส่วนสินค้าที่โมซัมบิกนำเข้า ได้แก่ เครื่องจักรและอุปกรณ์ ยานพาหนะ ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม อิเล็กทรอนิกส์ โดยนำเข้าจากประเทศต่างๆ ได้แก่ แอฟริกาใต้ ออสเตรเลีย จีน และโปรตุเกส สินค้านำเข้าหลัก คือ เครื่องจักร เคมีภัณฑ์ อาหารและเครื่องนุ่งห่ม

ประเทศคู่ค้าที่สำคัญของโมซัมบิก คือ แอฟริกาใต้ (ร้อยละ 36.6) เนเธอร์แลนด์ (ร้อยละ 15.6) และโปรตุเกส (ร้อยละ 33) สำหรับมูลค่าการค้าระหว่างไทยและโมซัมบิก การค้าระหว่างกันในปี 2554 มีมูลค่ารวม 171.2 ล้านเหรียญสหรัฐฯ โดยไทยเป็นฝ่ายได้ดุลทางการค้า (ไทยส่งออก 158.4 ล้านเหรียญสหรัฐฯ ขณะที่ไทยนำเข้าเพียง 12.8 ล้านเหรียญสหรัฐฯ) สินค้าส่งออกของไทยไปโมซัมบิกที่สำคัญ ได้แก่ ข้าว น้ำมันสำเร็จรูป รถยนต์ ปูนซีเมนต์ เม็ดพลาสติก เสื้อผ้าสำเร็จรูป อาหารกระป๋องและอาหารแปรรูป นมและผลิตภัณฑ์จากนม เป็นต้น และสินค้านำเข้าของไทยจากโมซัมบิก ได้แก่ ด้ายและเส้นใย เครื่องเพชรพลอย อัญมณี เงินแท่งและทองคำ สัตว์น้ำแช่เย็นแช่แข็ง แปรรูปและกึ่งแปรรูป ไม้แปรรูป และผลิตภัณฑ์ เป็นต้น

การลงทุนจากต่างประเทศ

***นโยบาย**เศรษฐกิจของรัฐบาล ชุดปัจจุบันจะยังคงมุ่งเน้น การแก้ไขความยากจน และปรับปรุง โครงสร้างพื้นฐานให้ดีขึ้น*

การลงทุนจากต่างประเทศมีการเติบโตอย่างรวดเร็ว เนื่องจากโอกาสการลงทุนในประเทศยังมีอีกมาก รวมไปถึงปัจจัยด้านการเมืองที่มีความสงบเรียบร้อยหลังสิ้นสุดสงครามกลางเมืองในปี 2535 และการที่รัฐบาลได้ออกมาตรการส่งเสริมการลงทุนให้มีความยืดหยุ่นและผ่อนปรนมากขึ้น อาทิ การอนุญาตให้คนต่างชาติถือหุ้นในการประกอบกิจการได้ร้อยละ 100 การปรับปรุงทิศทางการดำเนินงานและการให้สิทธิประโยชน์ของหน่วยงานส่งเสริมการลงทุน (Centro de Promocao de Investimentos : CPI) ที่เอื้อต่อการลงทุนของต่างชาติมากขึ้น รวมทั้งหน่วยงานส่งเสริมการลงทุนยังช่วยประสานในการหาผู้ลงทุนร่วมท้องถิ่นด้วย

นอกจากนั้น ยังมีการกำหนดเขตอุตสาหกรรมปลอดภาษี เขตเศรษฐกิจพิเศษ และการออกมาตรการงดเว้นอากรขาเข้าในบางอุตสาหกรรม

เศรษฐกิจของโมซัมบิกมีอัตราการเติบโตต่อเนื่องอย่างค่อยเป็นค่อยไป ซึ่งเป็นผลจากความสำเร็จในการฟื้นฟูประเทศภายหลังจากปัญหาความไม่สงบภายในประเทศ ทั้งนี้นโยบายเศรษฐกิจของรัฐบาลชุดปัจจุบันจะยังคงมุ่งเน้นการแก้ไขความยากจน และปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานให้ดีขึ้น โดยมุ่งหวังว่านโยบายดังกล่าว จะทำให้ระบบเศรษฐกิจของประเทศดีขึ้น รวมไปถึงการเสริมสร้างบรรยากาศด้านการลงทุนในสายตาของนักลงทุนต่างชาติ

โอกาสและลู่ทางการลงทุนใน 5 อุตสาหกรรมสำคัญ

1. อุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับ

โมซัมบิกเป็นแหล่งอัญมณีที่สำคัญของไทย ปัจจุบันมีบริษัทไทยไปลงทุนทำเหมืองแล้ว อย่างไรก็ดี นักลงทุนไทยยังมีความรู้น้อยเกี่ยวกับระเบียบและกฎหมายการทำเหมือง การซื้อและส่งออกอัญมณีจากโมซัมบิก ดังนั้นหากนักลงทุนไทยได้รับการสนับสนุนและมีข้อมูลที่เพียงพอจากภาครัฐ อาจทำให้นักลงทุนไทยเข้าไปลงทุนมากยิ่งขึ้น

2. อุตสาหกรรมการประมง และอุตสาหกรรมต่อเนื่อง อาทิ อาหารกระป๋องและอาหารแช่แข็ง

เนื่องจากโมซัมบิกมีชายฝั่งทะเลยาวถึงประมาณ 1,700 กิโลเมตร จึงเป็นแหล่งประมงนอกน่านน้ำขนาดใหญ่ ที่มีความอุดมสมบูรณ์และหลากหลายไปด้วยทรัพยากรธรรมชาติ แต่โมซัมบิกยังขาดศักยภาพในการทำความสะอาด เก็บรักษาและแปรรูปอาหารทะเลเพื่อ

การส่งออกที่ดี จึงเป็นโอกาสที่ดีของไทยที่จะ

(1) นำเข้าตู้แช่แข็งสำหรับโรงงาน ร้านอาหารและในรูปแบบรถยนต์ขนส่งสินค้าทะเล

(2) เปิดโรงงานผลิตน้ำแข็ง ซึ่งเป็นที่ต้องการสูง เนื่องจากโมซัมบิกยังมีปัญหาด้านระบบไฟฟ้าและธุรกิจขนาดเล็กที่ไม่มีเครื่องปั่นไฟฟ้าแต่จะพึ่งพาน้ำแข็งแทนการใช้ตู้เย็นแช่แข็ง

(3) นำเข้าเครื่องมือผลิตขวดและกระป๋องต่างๆ ซึ่งจะสามารถส่งออกไปประเทศอื่นๆ ในแอฟริกาได้ด้วย

3. ด้านป่าไม้

โมซัมบิกมีศักยภาพด้านป่าไม้ เนื่องจากต้นทุนค่าทำไม้ ซึ่งรวมค่าขนส่งจากโมซัมบิกมาไทยถูกกว่าการซื้อจากประเทศพม่าและกัมพูชา ดังนั้นจึงเป็นโอกาสของอุตสาหกรรมโรงเลื่อย รวมถึงอุตสาหกรรมที่เกี่ยวเนื่องกับไม้ โดยเฉพาะไม้เต็งและไม้มะค่า ซึ่งเป็นที่ต้องการของตลาดไทยเป็นอย่างมาก

4. สินค้าและวัตถุดิบสำหรับการก่อสร้าง

ปัจจุบันโมซัมบิกเป็นประเทศที่มีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเร็วที่สุดในแอฟริกาตอนใต้ เนื่องจากมีนักลงทุนต่างชาติหลั่งไหลเข้าไปเป็นจำนวนมาก และถือได้ว่าเป็นแหล่งลงทุนที่ได้รับความนิยมสูง เนื่องจากเป็นประเทศที่มีความมั่นคงทางการเมือง มีสภาพเศรษฐกิจที่อำนวยต่อการลงทุนและมีการก่อสร้างถนน โรงแรม ร้านอาหาร ที่พัก ศูนย์การค้าและร้านค้าจำนวนมาก ในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา เพื่อดึงดูดและรองรับการลงทุนจากต่างประเทศ จึงก่อให้เกิดความต้องการวัตถุดิบและเครื่องมือสำหรับการก่อสร้าง เช่น ปูนซีเมนต์ กระเบื้อง เครื่องมือผลิตก้อนอิฐ เครื่องมือไฟฟ้าและเครื่องตกแต่งภายใน ซึ่งไทยมีศักยภาพและสามารถตอบสนองความต้องการของโมซัมบิกได้

5. ด้านสาธารณสุขและเวชภัณฑ์

โมซัมบิกเป็นประเทศที่มีอัตราการติดเชื้อเอดส์สูงเช่นเดียวกับประเทศอื่นๆ ในแอฟริกาตอนใต้ จึงเป็นโอกาสอันดีที่ไทยจะเปิดตลาดสำหรับสินค้าประเภทถุงยางอนามัย รวมทั้งยาต้านไวรัสเอดส์ต่างๆ

อุปสรรคสำคัญของการประกอบธุรกิจในโมซัมบิก

1. ภาษา เนื่องจากประชากรส่วนมากใช้ภาษาโปรตุเกสเป็นภาษาราชการ ภาษาอังกฤษได้ถูกจำกัดในการใช้เฉพาะเพียงบางส่วน

ในหน่วยงานภาครัฐเท่านั้น

2. ความคลุมเครือของกฎระเบียบด้านการลงทุน แม้ว่ารัฐบาลโมซัมบิกจะพยายามปรับปรุงกฎระเบียบด้านการลงทุนเพื่อดึงดูดนักลงทุนต่างชาติ แต่ยังไม่มีการเผยแพร่ข้อมูลเป็นภาษาอังกฤษที่ชัดเจนถึงหลักเกณฑ์ต่างๆ ในแต่ละภาคธุรกิจ รวมถึงปัญหาด้านระบบและขั้นตอนในการลงทุน

3. ระบบสาธารณูปโภคและโครงสร้างพื้นฐาน แม้รัฐบาลจะพยายามปรับปรุงและพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานของประเทศอย่างต่อเนื่องตามแผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติการลดความยากจนของประเทศ แต่ยังคงมีปัญหาหลักในด้านระบบไฟฟ้า การสื่อสารการเข้าถึงอินเทอร์เน็ต

อย่างไรก็ดี โมซัมบิกยังคงเดินหน้าพัฒนาประเทศอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้สอดรับกับการเปลี่ยนแปลงของระบบเศรษฐกิจในโลกยุคปัจจุบัน ประกอบกับความสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติที่เต็มไปด้วยโอกาสทางการลงทุน ดังนั้นโมซัมบิกอาจถือเป็นทางเลือกที่น่าสนใจสำหรับนักลงทุนไทยที่ต้องการไปลงทุนในต่างประเทศ

ลิซ่า ดารณี บาสคารัน / จรีรุ่ง แจ้งเนตร

เบอร์ลิน ซิลิคอน วัลเลย์ (Silicon Valley) แห่งยุโรป

หากจะกล่าวถึงอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์แล้ว แน่นอนว่าคำว่า “Silicon Valley” (ซิลิคอน วัลเลย์) จะผุดขึ้นในความคิดของใครหลายๆ คน โดยเฉพาะผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในอุตสาหกรรมนี้ สำหรับผู้ที่ไม่ได้มีความรู้เกี่ยวกับอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์มากมายนักอาจจะยังไม่เข้าใจว่า “ซิลิคอน วัลเลย์” ซึ่งแปลตรงตัวว่า “หุบเขาซิลิคอน” นั้นคืออะไร เหตุใดเมืองเบอร์ลินจึงได้ชื่อว่าเป็น “ซิลิคอน วัลเลย์” ของยุโรป รวมถึงประเทศไทยจะสามารถเป็น “ซิลิคอน วัลเลย์” ได้หรือไม่ ขอเชิญท่านผู้อ่านหาคำตอบได้ในบทความนี้ค่ะ

รู้จัก ซิลิคอน วัลเลย์

ซิลิคอน วัลเลย์ เป็นชื่อเรียกของศูนย์กลางนวัตกรรมและเทคโนโลยีที่ใหญ่ที่สุดในโลก ตั้งอยู่ทางตอนใต้ของอ่าวซานฟรานซิสโก รัฐแคลิฟอร์เนีย ประเทศสหรัฐอเมริกาและที่ได้ชื่อเรียกว่า ซิลิคอน วัลเลย์นั้น เนื่องจากสารซิลิคอนเป็นสารที่สกัดได้จากทราย และเป็นส่วนประกอบสำคัญของสารเวเฟอร์ที่ใช้ผลิต **Central Processing Unit** หรือ **CPU** ซึ่งเป็นวงจรรวมที่เป็นสมองของวงจรไฟฟ้าสำหรับเครื่องคอมพิวเตอร์นั่นเอง

ซิลิคอน วัลเลย์ มีพื้นที่กว้างใหญ่ประมาณ 1,500 ตารางไมล์ หลายๆ คนคิดว่ามีลักษณะคล้ายกับหมู่บ้านขนาดใหญ่ เป็นหมู่บ้านที่มีบริษัทไอที และบริษัทไฮเทคชั้นนำของโลกมารวมตัวกันที่นี่ เช่น Google, eBay, Yahoo!, Facebook, Apple Inc., Intel, Cisco Systems, Adobe Systems, Symantec ฯลฯ ในหมู่บ้านนี้**มีบริษัทไฮเทครวมตัวกันอยู่กว่า 7,000 บริษัท** โดยบริษัทส่วนใหญ่ที่มาก่อตั้งเป็นบริษัทของคนรุ่นใหม่ไฟแรง เป็นแหล่งงานที่เป็นที่หมายปองของนักศึกษาที่เรียนจบใหม่ ความยิ่งใหญ่ของหมู่บ้านนี้คาดคะเนได้จากจำนวนประชากรที่อาศัยอยู่ราวครึ่งล้านคน

Silicon Valley

San Francisco Bay Area in Northern California in the United States.

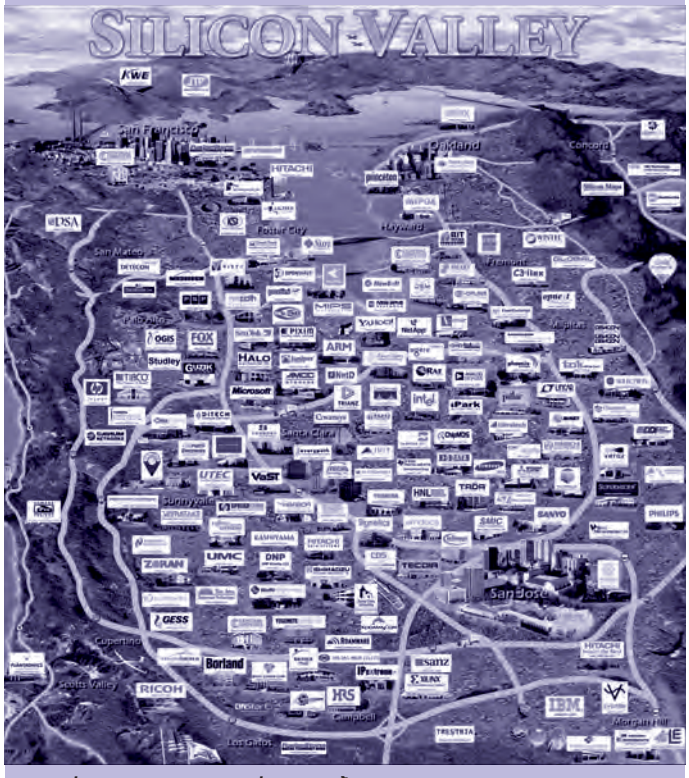

แผนที่ของ ซิลิคอน วัลเลย์ ซึ่งมีบริษัทชั้นนำรวมตัวอยู่มากมาย

บริษัท Google ผู้พัฒนาและเจ้าของ Search Engine ที่โด่งดังของโลก

บิล เกตส์ ประธานกรรมการบริษัท Microsoft สตีฟ จอบส์ ผู้ร่วมก่อตั้งบริษัท Apple Inc. คู่หูแลร์รี เพจ และเซอร์กี บริน จาก Google มาร์ก ซักเคอร์เบิร์ก ผู้ก่อตั้ง Facebook และตำนานด้าน IT อีกมากมาย ได้มีจุดกำเนิดที่นี่ อาจจะมีเหตุผลมาจากที่หมู่บ้านซิลิคอน วัลเลย์นั้นมีองค์ประกอบที่สำคัญเพียบพร้อมสำหรับอุตสาหกรรมไอทีและไฮเทค คือ องค์ประกอบทางความรู้ และทรัพยากรมนุษย์ เนื่องจากตั้งอยู่ใกล้กับมหาวิทยาลัยและสถาบันวิจัยชื่อดังระดับโลก เช่น Stanford University, University of California และ Silicon Valley University เป็นต้น

เบอร์ลิน นครหลวงแห่งสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี

เมื่อสองทศวรรษที่ผ่านมา หลังจากที่เยอรมนีตะวันตกและตะวันออกได้รวมตัวกันอีกครั้ง จากที่เคยถูกแบ่งแยกช่วงสงครามโลกครั้งที่สอง กรุงเบอร์ลินซึ่งเคยเป็นเมืองหลวงเดิมของเยอรมนีตะวันออกได้กลายมาเป็นเมืองหลวงของสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี และได้มีการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจอย่างรวดเร็วโดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา บริษัทใหม่ๆ ในอุตสาหกรรมบริการ อุตสาหกรรมสร้างสรรค์ และโดยเฉพาะในอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ ได้มาตั้งกิจการที่เบอร์ลินอย่างมากมาย จนกระทั่งผู้คนในวงการซอฟต์แวร์ให้ชื่อว่าเป็น **“ซิลิคอน วัลเลย์”** แห่งใหม่ในยุโรป หลายท่านคงจะสงสัยว่าทำไม ซิลิคอน วัลเลย์ แห่งใหม่ในยุโรปนั้น จึงเป็นที่กรุงเบอร์ลิน ทำไมไม่เป็นมหานครอื่นในยุโรป เช่น กรุงปารีส หรือกรุงลอนดอน กรุงเบอร์ลินมีความน่าสนใจอย่างไร และมีปัจจัยอะไรที่ดึงดูดคนรุ่นใหม่ไฟแรงให้ไปตั้งบริษัทที่เมืองนี้

ส่วนหนึ่งของกำแพงเบอร์ลิน ซึ่งครั้งหนึ่งเคยใช้กั้นพรมแดนระหว่างประเทศเยอรมันตะวันออก และตะวันตก

กรุงเบอร์ลินมีประชากรทั้งสิ้นประมาณ 3.5 ล้านคน ซึ่งถือว่าเป็นเมืองที่มีประชากรมากอันดับหนึ่งในเยอรมนี และอันดับสองในสหภาพยุโรปมีนักท่องเที่ยวมาเยี่ยมเยือนในแต่ละปีมากเป็นอันดับสามเมื่อเทียบกับเมืองอื่นๆ ของยุโรป ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศ มีเนื้อที่ไม่มากนัก โดยเมื่อเทียบกับกรุงเทพฯ แล้วกรุงเบอร์ลินมีขนาดใหญ่เพียงครึ่งหนึ่งของกรุงเทพฯ เท่านั้น

เมืองหลวงแห่งนี้เป็นเมืองที่เต็มไปด้วยแหล่งประวัติศาสตร์ มีสถาปัตยกรรมที่สวยงามร่วมสมัย และยังถือว่าเป็นแหล่งของมหาวิทยาลัย สถาบันวิจัย พิพิธภัณฑ์ที่มีชื่อเสียงระดับโลก มีวงออร์เคสตร้าระดับโลก เป็นศูนย์รวมของศิลปินหนุ่มสาวมากมายจากหลายเชื้อชาติ มีความหลากหลายทางแนวคิดและวัฒนธรรม ผู้คนมีหัวคิดสมัยใหม่ มีวิถีชีวิตอย่างเสรีนิยม ยามค่ำคืนของกรุงเบอร์ลินนั้นก็มีสีสันดึงดูดให้หนุ่มสาวออกมาท่องราตรีไม่แพ้กับกรุงปารีส กรุงลอนดอน หรือกรุงเทพฯ เลยทีเดียว

เมื่อเทียบเมืองหลวงกรุงเบอร์ลินกับเมืองใหญ่ๆ ในเยอรมนีหรือแม้กระทั่งเมืองหลวงต่างๆ ในทวีปยุโรปแล้ว กรุงเบอร์ลินเป็นเมืองที่มีค่าครองชีพและค่าเช่าบ้านราคาถูกอย่างน่าประหลาดใจ สืบเนื่องมาจากการที่กรุงเบอร์ลินนั้นเคยเป็นส่วนหนึ่งของเยอรมนีตะวันออก ซึ่งด้อยพัฒนากว่าเยอรมนีตะวันตกเป็นอย่างมาก สมัยก่อนกรุงเบอร์ลิน ไม่ได้มีผู้คนอาศัยอยู่มากมายนัก เนื่องจากอยู่ห่างไกลจากแหล่งอุตสาหกรรมซึ่งเป็นแหล่งสร้างงาน จึงทำให้ค่าเช่าถูกกว่าที่อื่น ถึงแม้ว่าค่าเช่าในกรุงเบอร์ลินในปัจจุบันจะเพิ่มขึ้นจากในอดีตบ้าง แต่ถ้าเทียบกับเมืองอื่นๆ แล้วก็ยังถือว่ายังมีราคาย่อมเยาอยู่มาก

ปัจจัยแห่งการก่อเกิด “ซิลิคอน วัลเลย์”

ค่าเช่าบ้าน*กลายเป็นหนึ่ง*
ในปัจจัยหลักสำหรับคนในทวีปยุโรป
ที่จะเลือกแหล่งที่จะตั้งถิ่นฐาน คนรุ่นใหม่ที่มีแนวคิด
สมัยใหม่ และเห็นความหลากหลาย
และมีสีสันของเบอร์ลิน จึงเริ่มทยอย
ย้ายมาตั้งหลักปักฐานที่เมืองนี้

ในช่วงสิบปีที่ผ่านมา ได้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในวิถีชีวิตของชาวยุโรป ค่าเช่าบ้านกลายเป็นหนึ่งในปัจจัยหลักสำหรับคนในทวีปยุโรปที่จะเลือกแหล่งที่จะตั้งถิ่นฐานเลยทีเดียว คนรุ่นใหม่ที่มีแนวคิดสมัยใหม่ และเห็นความหลากหลายและมีสีสันของกรุงเบอร์ลินจึงเริ่มทยอยย้ายเข้ามาอยู่และตั้งหลักปักฐานที่เมืองนี้ เมื่อสภาพของเมืองทำให้คุณภาพชีวิตดี บวกกับค่าเช่าที่ถูกกว่าเมืองอื่น และปัจจัยหลายๆ อย่างที่เอื้อต่อการอยู่อาศัยเข้าด้วยกันนั้น ทำให้กรุงเบอร์ลินเป็นแม่เหล็กขนาดใหญ่ดึงดูดคนรุ่นใหม่ให้มาตั้งหลักปักฐานที่นี่

นักศึกษาที่เพิ่งจบ และไม่อยากใช้ชีวิตอย่างมนุษย์เงินเดือน อยากใช้ความรู้ที่ได้ร่ำเรียนมาสร้างผลงานที่เป็นชิ้นเป็นอันด้วยตัวเอง อยากมีบริษัทเป็นของตัวเองแต่ไม่มีปัจจัยทางการเงินมากมายนัก สถานที่แรกที่นักศึกษาเหล่านี้นึกถึงมักจะเป็นกรุงเบอร์ลินเสมอ ด้วยเหตุนี้เองทำให้มีบริษัทใหม่ๆ เกิดขึ้นในกรุงเบอร์ลินมากมาย

บริษัทซอฟต์แวร์ก็เช่นเดียวกัน ต้นทุนในการตั้งบริษัทซอฟต์แวร์นั้นมีอยู่ 3 อย่างหลักๆ คือ บุคลากร อุปกรณ์ และสถานที่สำหรับด้านบุคลากร โดยรวมแล้วเยอรมนีหรือประเทศอื่นในแถบยุโรปมีมหาวิทยาลัยที่ผลิตบุคลากรคุณภาพมาป้อนตลาดซอฟต์แวร์อย่างไม่ขาดสายอยู่แล้ว ปัญหาบุคลากรขาดตลาดนั้นคงไม่เกิดขึ้น แต่ทั้งนี้เป็นที่รู้กันว่าค่าแรงของโปรแกรมเมอร์ต่อเดือนเป็นเงินหลายพันยูโรหรือคิดเป็นเงินบาทแล้วหลายแสนบาท หากจะลดต้นทุนของการตั้งบริษัทก็คงจะลดที่บุคลากรได้ยาก อีกทั้งคนเยอรมันยังมีความคิดว่าหากบุคลากรมีคุณภาพและประสิทธิภาพจริง ถึงราคาสูงเท่าไหร่บริษัทก็ยอมจ่าย หากจะลดต้นทุนควรจะไปลดในด้านอื่น เช่น ต้นทุนทางด้านอุปกรณ์แต่อุปกรณ์ไอทีในปัจจุบันนั้นราคาไม่ได้สูงมากเท่ากับเมื่อสมัยก่อน ต้นทุนในแง่นี้จึงไม่น่าจะลดได้มากนัก

***การมา**ตั้งสำนักงานอยู่ที่กรุงเบอร์ลินจะช่วยลดต้นทุนในเรื่องของสถานที่ลงไปเป็นอย่างมาก หากเทียบราคาค่าเช่าสำนักงานในกรุงเบอร์ลินกับเมืองแฟรงค์เฟิร์ต หรือเมืองมิวนิก กรุงเบอร์ลินราคาถูกกว่าเกือบครึ่ง*

การลดต้นทุนอีกด้าน คือ การลดต้นทุนของสถานที่ทำงาน การมาตั้งสำนักงานอยู่ที่เบอร์ลินจะช่วยลดต้นทุนในเรื่องของสถานที่ลงไปเป็นอย่างมาก หากเทียบราคาค่าเช่าสำนักงานในกรุงเบอร์ลินกับเมืองแฟรงค์เฟิร์ตหรือเมืองมิวนิก กรุงเบอร์ลินราคาถูกกว่าเกือบครึ่ง ทำให้บริษัทสามารถประหยัดต้นทุนได้อย่างมาก

ด้วยเหตุนี้เอง กรุงเบอร์ลิน จึงดึงดูดให้บริษัทในอุตสาหกรรมไอทีจำนวนมากเข้ามาดำเนินกิจการ ทั้งขนาดเล็ก กลาง และใหญ่ จนได้รับการขนานนามว่า **"ซิลิคอน วัลเลย์"** แห่งใหม่ในยุโรปนั่นเอง

SIBB ผู้อยู่เบื้องหลังเครือข่ายซอฟต์แวร์ของเบอร์ลิน

กิจกรรมต่างๆ ของ SIBB

เมื่อบริษัทใหม่ๆ เริ่มมาก่อร่างสร้างตัวที่กรุงเบอร์ลินแล้ว แน่นอนว่าจะก่อให้เกิดเครือข่ายหรือที่เรียกกันว่าเน็ตเวิร์ก (Network) เครือข่ายนั้นนอกจากจะเป็นประโยชน์ในการขยายตลาดและขยายกลุ่มลูกค้าแล้ว ยังเป็นการสร้างความเข้มแข็งให้กับอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ในประเทศเยอรมนีอีกด้วย ในกรุงเบอร์ลินนั้นมีหน่วยงานที่สร้างเครือข่ายอยู่หลายหน่วยงานด้วยกัน เช่น SIBB (ICT & Digital Business Association Berlin - Brandenburg) ที่สร้างเครือข่ายให้กับบริษัทซอฟต์แวร์และ ICT ไม่ใช่เฉพาะในโซนเบอร์ลินเท่านั้น แต่สร้างเครือข่ายทั่วประเทศ สมาคม SIBB มีสมาชิกกว่า 50,000 รายทั่วประเทศ สมาชิกไม่ใช่มีเฉพาะบริษัทซอฟต์แวร์เท่านั้น แต่ยังเป็นหน่วยงานรัฐ เอกชน และนักศึกษามหาวิทยาลัย

กิจกรรมที่ SIBB จัดนั้นก็มีหลายอย่างด้วยกัน คือ การจัดงานแสดงนิทรรศการเกี่ยวกับอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ และ ICT การจัดประชุมร่วมกันเป็นกลุ่ม (Workshop) เพื่อฝึกฝนโปรแกรมเมอร์ การจัดหางานให้กับสมาชิกที่เป็นนักศึกษา หรือการจัดหาบุคลากรให้กับบริษัท และกิจกรรมอื่นที่เป็นประโยชน์ต่อสมาชิกอีกมากมาย การที่มีสมาคมประเภทนี้เกิดขึ้นนั้นเป็นหนึ่งในแรงผลักดันให้กรุงเบอร์ลินเป็นซิลิคอน วัลเลย์ แห่งใหม่ของโลกได้

ซิลิคอน วัลเลย์ เกิดขึ้นได้ทุกที่

หลายคนมีความเห็นว่าในการทำกิจการซอฟต์แวร์นั้น ไม่จำเป็นต้องไปที่ซิลิคอน วัลเลย์ รัฐแคลิฟอร์เนีย หรือ กรุงเบอร์ลิน จริงๆ แล้วสามารถทำที่ไหนก็ได้ จะขึ้นเขาไปทำที่จังหวัดเชียงใหม่รับลมหนาว หรือนั่งริมหาดที่ภูเก็ตก็ยังทำได้ ถ้ามีคอมพิวเตอร์และปลั๊กไฟ แต่ในความเป็นจริงแล้วสถานที่นั้นยังถือว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญ ถึงแม้ว่าโลกปัจจุบันจะไร้สาย การสื่อสารจากสถานที่ที่ห่างไกลกันนั้นไม่เป็นปัญหาอีกต่อไป แต่การเจอกันตัวต่อตัวกับลูกค้านั้นก็ยังเป็นที่นิยมเป็นอย่างมาก เนื่องจากความไว้วางใจกันทางธุรกิจไม่สามารถสร้างกันได้ง่ายๆ ผ่านทางอินเทอร์เน็ต การสร้างเครือข่ายก็เช่นเดียวกัน

สำหรับโปรแกรมเมอร์ เพียงมีคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตก็สามารถทำงานได้แล้ว

แต่ถ้าลองคิดอีกแง่ว่าทำไมเราไม่สร้าง ซิลิคอน วัลเลย์ แห่งใหม่ในอาเซี่ยน ทำไมเราไม่สร้างเครือข่ายกิจการซอฟต์แวร์ ในสถานที่ที่น่าสนใจ น่าอยู่อาศัย อย่างเช่น เชียงใหม่ ภูเก็ต หรือว่ากรุงเทพฯ มันมีความเป็นไปได้สูงแค่ไหน และประเทศไทยมีปัจจัยพร้อมสำหรับการเป็นศูนย์กลางของอุตสาหกรรมที่สร้างมูลค่ามหาศาลนี้หรือไม่

ประเทศไทย ซิลิคอน วัลเลย์ แห่งใหม่ของอาเซี่ยน?

Enterprise Software Market 2011

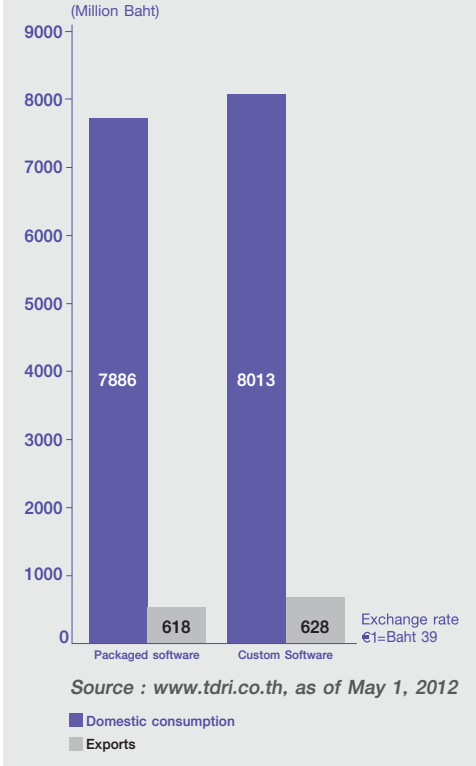

อุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ในประเทศไทยนั้น ถ้าดูจากสถิติ Enterprise Software Market 2011 แล้วยังเป็นอุตสาหกรรมที่ยังไม่มีการส่งออกมากนัก ส่วนใหญ่ซอฟต์แวร์ที่ถูกผลิตในไทยก็จะถูกบริโภคในประเทศด้วย สืบเนื่องมาจากไทยนั้นเป็นประเทศอุตสาหกรรมใหม่และอยู่ในช่วงพัฒนาประเทศ ซอฟต์แวร์ที่ผลิตนั้นส่วนใหญ่ก็จะถูกใช้ในการพัฒนาอุตสาหกรรมในประเทศนั่นเอง เหตุนี้จึงทำให้ประเทศไทยเป็นแหล่งลงทุนที่น่าสนใจ

แต่ประเทศไทยนั้น จะมีปัจจัยพร้อมสำหรับการเป็นแหล่งอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์หรือไม่ เป็นสิ่งที่ต้องพิจารณาต่อไป ไทยเป็นประเทศที่ชาวต่างชาติให้ความสนใจในการมาก่อตั้งกิจการเป็นอย่างมาก เนื่องจากปัจจัยหลายๆ อย่างด้วยกัน เช่น ศักยภาพในการพัฒนาของประเทศ ความสวยงามของบ้านเมือง สถานที่ท่องเที่ยวที่หลากหลาย ผู้คนที่เป็นมิตร และที่สำคัญคือ ค่าครองชีพที่ไม่สูงเมื่อเทียบกับคุณภาพชีวิตที่ดี ถ้าพูดถึงในแง่ปัจจัย 3 อย่าง สำหรับการจัดตั้งบริษัทซอฟต์แวร์นั้น (บุคลากร อุปกรณ์ สถานที่) ไทยถือว่ามีความพร้อมในระดับหนึ่ง

นอกจากนี้ยังมีหน่วยงานที่สำคัญที่สนับสนุนอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ เช่น สำนักงานส่งเสริมอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์แห่งชาติ (องค์การมหาชน)

สำนักงานส่งเสริมอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์แห่งชาติ (องค์การมหาชน) หรือ SIPA ณ ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ 80 พรรษา 5 ธันวาคม 2550

หรือชื่อในภาษาอังกฤษว่า Software Industry Promotion Agency (Public Organization) เรียกชื่อย่อว่า SIPA เป็นหน่วยงานภายใต้การกำกับดูแลของกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เป็นหน่วยงานหลักในการวางแผนนโยบายการพัฒนาอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ของประเทศไทย ส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการซอฟต์แวร์ในด้านการอบรมพัฒนาทักษะให้เกิดความรู้ความเชี่ยวชาญสนับสนุนการค้นคว้าวิจัย และถ่ายทอดเทคโนโลยี และยังสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องอีกด้วยซึ่งหน่วยงานนี้มีความคล้ายคลึงกับ SIBB ของประเทศเยอรมนีเป็นอย่างมาก

ไทยข้อเสียเปรียบ*ที่สำคัญ คือ เรื่องความชำนาญ และทักษะทางด้านภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะภาษาอังกฤษ*

ถึงแม้ไทยจะมีความพร้อมในด้านโครงสร้างพื้นฐานและปัจจัยในการพัฒนาอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ แต่มีข้อเสียเปรียบที่สำคัญ คือเรื่องความชำนาญและทักษะทางด้านภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการหาลูกค้าต่างชาติ ซึ่งเมื่อเทียบกับสิงคโปร์หรือมาเลเซีย บุคลากรของไทยยังถือว่ามีความเสียเปรียบทางด้านภาษา จากที่เห็นได้จากสถิติว่า ซอฟต์แวร์ที่ผลิตโดยบุคลากรในไทยนั้นก็ยังขายในประเทศอยู่ ซึ่งซอฟต์แวร์ไทยยังไม่ค่อยมีลูกค้าชาวต่างชาติมาใช้งานเป็นเพราะเหตุผลทางด้านภาษานั่นเอง หากเราต้องการให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมของซอฟต์แวร์นั้น สิ่งแรกที่ต้องทำ คือ การพัฒนาระบบการศึกษาให้เป็นระบบนานาชาติมากยิ่งขึ้น เพื่อให้ประเทศไทยมีศักยภาพในการแข่งขันด้านการค้ากับประเทศอื่นๆ เพิ่มมากขึ้น

ภาครัฐโดยบีโอไอได้ให้การส่งเสริมการลงทุนในประเภทกิจการ

การที่*ประเทศมีอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ที่เข้มแข็งนั้น เป็นตัวชี้วัดในหลายๆ อย่าง เช่น ระบบการศึกษาของประเทศนั้นมีคุณภาพ บุคลากรของประเทศนั้นมีความคิดที่เป็นระบบและสร้างสรรค์*

ซอฟต์แวร์เป็นอย่างมาก โดยถือว่ากิจการประเภทนี้มีความสำคัญและเป็นประโยชน์ต่อประเทศเป็นพิเศษ สิทธิประโยชน์ที่บริษัทที่ได้รับส่งเสริมฯ จะได้ คือ การได้รับยกเว้นภาษีอากรขาเข้าเครื่องจักรไม่ว่าจะตั้งอยู่ในเขตใดของประเทศไทย และที่สำคัญ คือ ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็นเวลา 8 ปี โดยไม่กำหนดสัดส่วนการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล

การที่ประเทศใดประเทศหนึ่งมีอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ที่เข้มแข็งนั้น เป็นตัวชี้วัดในหลายๆ อย่าง เช่น เป็นตัวชี้วัดว่าระบบการศึกษาของประเทศนั้นมีคุณภาพ บุคลากรของประเทศนั้นมีความคิดที่เป็นระบบและสร้างสรรค์ อุตสาหกรรมของประเทศนั้น มีความแข็งแกร่งและความล้ำหน้าด้านเทคโนโลยี ประเทศไทยมีแนวโน้มที่ดีที่จะพัฒนาในอุตสาหกรรมแขนงนี้ หากทุกฝ่ายร่วมกันสนับสนุนและพัฒนา ไม่แน่อีกไม่กี่ปีข้างหน้าเราอาจจะเห็นประเทศไทยเป็น ซิลิคอน วัลเลย์แห่งใหม่ในอาเซี่ยนก็ได้

สุนันทา อักขระกิจ

“พลังงาน” มั่นคงรองรับอนาคตไทย

กระทรวงคมนาคมเร่งเดินหน้าแผนลดการใช้พลังงาน อีก 5 ปีได้ใช้รถไฟฟ้าความเร็วสูง ส่วนกระทรวงพลังงานเน้นกระจายความเสี่ยงด้านเชื้อเพลิงเพื่อรองรับหากก๊าซธรรมชาติหมด ปตท. ขยายคลังระยะที่ 3 เพื่อรองรับการนำเข้า LNG ทางด้าน กฟผ. กังวลเกรงสร้างโรงไฟฟ้าไม่ทันตามแผน ทำให้มีความเสี่ยงด้านความมั่นคงของระบบไฟฟ้า ขนส่งทางบกหนุนสร้างแม่น้ำเจ้าพระยาเส้นใหม่

การนำเข้าก๊าซธรรมชาติ จากต่างประเทศ จะส่งผลกระทบต่อราคาค่าไฟฟ้าที่จะสูงขึ้น ทางเลือกที่ช่วยลดต้นทุนได้ดีที่สุดคือ โรงไฟฟ้านิวเคลียร์

จากงานสัมมนา ***“พลังงานไทยไม่ขาดแคลน : โลจิสติกส์ไทยก้าวหน้า”*** ในวาระครบรอบ 32 ปี หนังสือพิมพ์ฐานเศรษฐกิจเมื่อวันที่ 5 ตุลาคม 2555 ได้รับเกียรติจาก **นายอารักษ์ ชลธาร์นนท์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน นายชัชชาติ สิทธิพันธุ์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม นายคุรุจิต นาครทรรพ รองปลัดกระทรวงพลังงาน** พร้อมด้วยผู้ทรงคุณวุฒิที่เชี่ยวชาญด้านพลังงานและโลจิสติกส์ ประกอบด้วย **นายณัฐชาติ จารุจินดา ประธานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติการกลุ่มธุรกิจปิโตรเลียมขั้นปลาย บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) นายพงษ์ดิษฐ พจนา รองผู้ว่าการกิจการสังคมและสิ่งแวดล้อม การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย และนายยู เจียรยืนยงพงศ์ ประธานสหพันธ์ การขนส่งทางบกแห่งประเทศไทย**

นิวเคลียร์เป็นอีกหนึ่งทางเลือก

นายอารักษ์ ชลธาร์นนท์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน กล่าวว่า ในแผนพัฒนากำลังการผลิตไฟฟ้า หรือ PDP ฉบับปรับปรุงใหม่นั้น ได้มีการบรรจุความต้องการใช้ไฟฟ้าของระบบรถไฟฟ้าเข้าไปอยู่ในแผนแล้ว โดยรวมถึงการลดต้นทุนการขนส่งน้ำมันที่ในระยะเวลาอันใกล้นี้มีแผนการก่อสร้างท่อส่งน้ำมันไปยังภาคเหนือ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ควบคู่ไปกับท่อส่งก๊าซธรรมชาติ

ส่วนการจัดหาพลังงานเพื่อให้มีการใช้อย่างเพียงพอและยั่งยืน จำเป็นจะต้องกระจายความเสี่ยงด้านเชื้อเพลิงให้มากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการผลิตไฟฟ้าในปัจจุบันยังต้องพึ่งพาก๊าซธรรมชาติถึงร้อยละ 70 ซึ่งมีแนวโน้มว่าก๊าซธรรมชาติในอ่าวไทยกำลังจะหมดไป หากต้องนำเข้าก๊าซธรรมชาติจากต่างประเทศก็จะส่งผลกระทบต่อราคาค่าไฟฟ้าที่จะปรับตัวสูงขึ้น ทั้งนี้ทางเลือกหนึ่งที่จะมาช่วยลดต้นทุนได้ดีที่สุด คือ โรงไฟฟ้านิวเคลียร์ ซึ่งนับจากนี้เป็นต้นไปจะต้องเร่งสร้างความรู้ความเข้าใจกับประชาชนให้มากยิ่งขึ้น เนื่องจากประเทศเพื่อนบ้านต่างมุ่งไปที่โรงไฟฟ้านิวเคลียร์กันแล้ว

นายอารักษ์ ชลธาร์นนท์
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน

เมื่อเดือนกันยายนที่ผ่านมา จากการประชุมรัฐมนตรีอาเซี่ยนที่ประเทศกัมพูชา สมเด็จฮุน เซ็น นายกรัฐมนตรีกัมพูชา แสดงความชัดเจนที่จะก่อสร้างโรงไฟฟ้านิวเคลียร์ในพื้นที่เกาะกง เพื่อแก้ไขปัญหาการขาดแคลนไฟฟ้าและเชื้อเพลิงในประเทศ ส่วนเวียดนามนั้นได้เริ่มก่อสร้างโรงไฟฟ้านิวเคลียร์ไปแล้ว

เร่งแผนพัฒนาโลจิสติกส์ เน้นใช้รางมากกว่าถนน

ทางด้าน**นายชัชชาติ สิทธิพันธุ์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม** ได้กล่าวปาฐกถาในหัวข้อ ***"พัฒนาโครงข่ายคมนาคมรองรับแผนพัฒนาโลจิสติกส์ไทยอย่างไร"*** ว่า แผนพัฒนาระบบโลจิสติกส์ของกระทรวงฯ จะสอดคล้องกับแผนการใช้พลังงานใน 20 ปีของกระทรวงพลังงาน ซึ่งตั้งเป้าว่าจะลดการใช้พลังงานจากปัจจุบันที่ใช้อยู่ 7.1 หมื่นตันกิโลออยล์อิควิวาเลนซ์ หรือ ktoe ในปี 2573 ทั้งนี้หากไม่มีการดำเนินการใดๆ จะทำให้การใช้พลังงานเพิ่มขึ้นเป็น 2 เท่า แต่ถ้าสามารถทำได้ตามแผนของกระทรวงพลังงานก็จะประหยัดเงินได้กว่า 7.5 หมื่นล้านบาท

นายชัชชาติ สิทธิพันธุ์
รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม

หากมีการพัฒนารถไฟฟ้า
ได้ครอบคลุมทั้ง 10 สาย
โดยมีอัตราค่าโดยสาร
20 บาทตลอดสาย
การเดินทางโดยระบบรางจะเพิ่มขึ้น
เป็นร้อยละ 26.8 ในปี 2573

อย่างไรก็ตาม การลดการใช้พลังงานนั้นมาจากหลายภาคส่วน เช่น ภาคการขนส่ง ภาคอุตสาหกรรม ฯลฯ ปัจจุบันการใช้พลังงานในภาคการขนส่งมีความใกล้เคียงกับภาคอุตสาหกรรมมาก จึงเป็นเรื่องที่น่ากังวลมาก จำเป็นต้องมีการวางแผนด้านโลจิสติกส์ หากสามารถดำเนินการได้ตามแผน เฉพาะภาคการขนส่งจะลดค่าใช้จ่ายลงเฉลี่ยถึงปีละ 1.41 แสนล้านบาท โดยเงินในส่วนนี้สามารถนำไปสร้างรถไฟฟ้าได้ 2 สายทุกปี และหากทุกภาคส่วนรวมกัน สามารถจะลดได้ถึง 2.72 แสนล้านบาท ภายในระยะเวลาประมาณ 20 ปี

สำหรับแผนหลักๆ ของกระทรวงคมนาคม จะเน้นการปรับเปลี่ยนรูปแบบการเดินทาง และขนส่ง โดยการให้ประชาชนหันมาใช้การขนส่งที่มีประสิทธิภาพสูงสุด ปัจจุบันการขนส่งของไทยมีการใช้ถนนประมาณร้อยละ 87.5 พร้อมเร่งขยายรถไฟฟ้าให้ครบทั้ง 10 สาย ขณะนี้มีประชาชนเดินทางด้วยรถไฟฟ้าใต้ดิน บีทีเอส และแอร์พอร์ตลิงก์ประมาณร้อยละ 3.7 หากมีการพัฒนารถไฟฟ้าได้ครอบคลุมทั้ง 10 สาย โดยมีอัตราค่าโดยสาร 20 บาทตลอดสาย การเดินทางโดยระบบรางจะเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 26.8 ในปี 2573

ปี 2560 ได้นั่งรถไฟฟ้าความเร็วสูง

รถไฟฟ้าความเร็วสูง (High Speed Train) เป็นอีกหนึ่งช่องทางที่จะช่วยลดต้นทุนการขนส่ง และเป็นการเพิ่มโอกาสการเดินทางให้กับประชาชนทั้งประเทศ โดยมีการกำหนดเส้นทางหลักในเบื้องต้นไว้ 4 เส้นทาง และคาดว่าจะเริ่มดำเนินการก่อสร้างได้ในช่วงปลายปี 2556 และแล้วเสร็จในปี 2560 ประกอบด้วยเส้นทางดังต่อไปนี้

1. เส้นทางกรุงเทพฯ - หนองคาย เชื่อมต่อลาว และคุนหมิง ระยะทาง 615 กิโลเมตร
2. เส้นทางกรุงเทพฯ - ปาดังเบซาร์ เชื่อมต่อมาเลเซีย ระยะทาง 982 กิโลเมตร
3. เส้นทางกรุงเทพฯ - ระยอง ระยะทาง 221 กิโลเมตร
4. เส้นทางกรุงเทพฯ - เชียงใหม่ ระยะทาง 745 กิโลเมตร

อย่างไรก็ตาม จะเริ่มดำเนินการก่อสร้างเฟสแรก ในเส้นทางที่มีความหนาแน่นของประชากรสูง และมีระดับ GDP สูง เช่น **สายเหนือ** ได้แก่ กรุงเทพฯ – พิษณุโลก **สายตะวันออกเฉียงเหนือ** คือ กรุงเทพฯ – นครราชสีมา **สายตะวันออก**คือ กรุงเทพฯ – พัทยา และ**สายใต้**คือ กรุงเทพฯ – หัวหิน ซึ่งในอนาคตจะสามารถขยายเส้นทางได้ตามแผนที่วางไว้ โดยในช่วงเดือนกุมภาพันธ์ 2556 จะมีการจัดนิทรรศการเกี่ยวกับรถไฟฟ้าความเร็วสูง เพื่อให้ประชาชนได้เห็นถึงประโยชน์ที่จะได้รับจากรถไฟฟ้าฯ ดังกล่าว

รถไฟฟ้าความเร็วสูง
หากนำไปใช้เพื่อการขนส่งสินค้าที่มีมูลค่าสูง
จะเกิดความคุ้มค่า และสามารถขนส่งสินค้า
ได้มากถึง 100 ตัน

สำหรับรถไฟฟ้าความเร็วสูงจะใช้ความเร็วในการเดินทางเฉลี่ยประมาณ 250 กิโลเมตรต่อชั่วโมง ดังนั้นการเดินทางจากกรุงเทพฯ ถึงเชียงใหม่ จะใช้เวลาเพียง 3 ชั่วโมงเท่านั้น แต่หากนำไปใช้เพื่อการขนส่งสินค้าที่มีมูลค่าสูง ก็จะเกิดความคุ้มค่า และสามารถขนส่งสินค้าได้มากถึง 100 ตัน แต่ใช้พลังงานเพียง 12,500 กิโลวัตต์ชั่วโมง (Kwh) หรือเท่ากับการสิ้นเปลืองพลังงาน 1 ใน 14 ของรถยนต์ และปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์เพียง 100 กิโลแคลอรี่ / คน / กิโลเมตร เท่านั้น

จะเห็นได้ว่าแผนการลงทุนในอีก 10 ปีของกระทรวงคมนาคมจะอยู่ที่ 2.2 ล้านล้านบาท แยกเป็นการพัฒนาระบบรางประมาณร้อยละ 65 ทางบกร้อยละ 24 ทางน้ำร้อยละ 6 และทางอากาศร้อยละ 5 โดยมีเป้าหมายสำคัญคือ เพื่อลดการใช้พลังงาน

เร่งขยายรถไฟทางคู่ทั้งประเทศ

สถานการณ์ด้านโลจิสติกส์ของไทย เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศในอาเซี่ยน ไทยจัดอยู่ในอันดับที่ 35 ส่วนสิงคโปร์อยู่ในอันดับที่ 2 และญี่ปุ่นอยู่ในอันดับที่ 7 โดยไทยมีต้นทุนด้านโลจิสติกส์ต่อ GDP ถึงร้อยละ 12.5 ดังนั้นรัฐบาลในฐานะผู้ดูแล และรับผิดชอบโดยตรงต้องเร่งพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการขนส่ง ไม่ว่าจะเป็น ถนน รถไฟ ท่าเรือ ท่าอากาศยาน ฯลฯ ให้สามารถแข่งขันกับนานาประเทศได้ โดยเฉพาะระบบรถไฟ ไทยจัดอยู่ในอันดับที่ 57 ส่วนมาเลเซียและสิงคโปร์ อยู่ในอันดับที่ 20 นี่คือเรื่องที่รัฐบาลต้องพัฒนาเพื่อให้ตอบโจทย์ต้นทุนด้านโลจิสติกส์

รัฐบาลมีแผนจะก่อสร้างรถไฟทางคู่

เพิ่มเป็น 3,000 กิโลเมตรทั่วประเทศ

และเร่งสร้างให้แล้วเสร็จภายใน 5 ปี

ปัจจุบันโครงสร้างพื้นฐานการขนส่งของไทย มีถนนมากที่สุด โดยมีความยาวประมาณ 2 แสนกิโลเมตร ทางน้ำมีชายฝั่งประมาณ 2,600 กิโลเมตร รถไฟ 4,000 กิโลเมตร แยกเป็นทางเดี่ยว 3,700 กิโลเมตร และอีก 300 กิโลเมตร เป็นทางคู่ โดยรัฐบาลมีแผนจะก่อสร้างเป็นรถไฟทางคู่เพิ่มเป็น 3,000 กิโลเมตรทั่วประเทศ และเร่งสร้างให้แล้วเสร็จภายใน 5 ปี จากเดิมที่กำหนดไว้ 15 ปี และล่าสุดคณะรัฐมนตรีได้อนุมัติให้ดำเนินการก่อสร้างรถไฟทางคู่จากแปดริ้วไปแก่งคอยแล้ว

นายคุรุจิต นาครทรรพ
รองปลัดกระทรวงพลังงาน

ก๊าซธรรมชาติอาจใช้ได้อีก 15 ปี

นายคุรุจิต นาครทรรพ รองปลัดกระทรวงพลังงาน ปาฐกถาพิเศษหัวข้อ **"ทิศทางพลังงานไทย 2556"** กล่าวว่าในการจัดหาพลังงานเพื่อให้มีใช้อย่างเพียงพอนั้น ล่าสุดคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ (กพช.) ซึ่งมีนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน ได้อนุมัติแผนการจัดหาก๊าซธรรมชาติของประเทศระยะยาวปี 2573 เพื่อรองรับความต้องการใช้ก๊าซธรรมชาติไว้ถึง 7 พันล้านลูกบาศก์ฟุตต่อวัน

ความต้องการใช้ก๊าซธรรมชาติ

เป็นไปแบบก้าวกระโดด

หากไม่สามารถ ขุดเพิ่มจาก

แหล่งอื่นๆ ได้ จะมีก๊าซธรรมชาติ

เหลือใช้เพียง 12 – 15 ปี

จากปัจจุบันที่มีความต้องการใช้ประมาณ 4.7 พันล้านลูกบาศก์ฟุตต่อวัน ในปี 2556 จะเพิ่มเป็น 5 พันล้านลูกบาศก์ฟุตต่อวัน ทั้งนี้หากไม่สามารถก่อสร้างโรงไฟฟ้าถ่านหิน และนิวเคลียร์ได้ ในอนาคตเกรงว่าการจัดหาก๊าซธรรมชาติจะไม่เพียงพอ เพราะความต้องการใช้ก๊าซธรรมชาติเป็นไปแบบก้าวกระโดด หากไม่สามารถขุดพบจากแหล่งอื่นๆ ได้เพิ่มเติมจะมีก๊าซธรรมชาติเหลือใช้เพียง 12 – 15 ปีเท่านั้น

นายณัฐชาติ จารุจินดา ประธานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติการกลุ่มธุรกิจปิโตรเลียมขั้นปลาย บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน)

ปตท. มีแผนหาพื้นที่ใหม่ เพื่อขยายคลัง LNG

ระยะที่ 3 เพื่อรองรับการนำเข้า LNG ที่มีแนวโน้มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง

นายพงษ์ดิษฐ พจนา รองผู้ว่าการกิจการสังคมและสิ่งแวดล้อม การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย

การก่อสร้างโรงไฟฟ้าถ่านหินสะอาด

หากดำเนินการได้ตามแผน จะทำให้ค่าไฟฟ้าปรับลดลง

ปตท. ขยายคลัง LNG

นายณัฐชาติ จารุจินดา ประธานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติการกลุ่มธุรกิจปิโตรเลียมขั้นปลาย บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) หัวข้อ **"ความมั่นคงด้านการจัดหาปิโตรเลียมและความเป็นธรรมด้านราคา"** โดยกล่าวว่าจากความต้องการใช้ก๊าซธรรมชาติที่สูงมากขึ้น แม้ ปตท. จะมีการขยายคลังเพื่อรองรับ LNG เฟส 2 ไปแล้ว ซึ่งคาดว่าจะยังไม่เพียงพอ ปตท. จึงมีแผนที่จะหาพื้นที่ใหม่เพื่อขยายคลัง LNG ระยะที่ 3 อีก 10 ล้านตันต่อปี เพื่อรองรับการนำเข้า LNG ที่มีแนวโน้มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง

ส่วนการจัดหาน้ำมันเชื้อเพลิงนั้น ยืนยันว่าไทยจะไม่ขาดแคลนอย่างแน่นอน โดย ปตท. อยู่ระหว่างศึกษาความเป็นไปได้ของท่อส่งน้ำมันเส้นทางสระบุรี – ขอนแก่น สำหรับท่อส่งน้ำมันเส้นทางสระบุรี - พิษณุโลก อยู่ระหว่างการเจรจากับผู้ถือหุ้นที่คาดว่าจะสามารถสรุปความชัดเจนด้านการลงทุนได้ภายในสิ้นปี 2555

นอกจากนั้น ยังจะมีการขยายท่อส่งก๊าซธรรมชาติบนบกเส้นทางนครราชสีมา และนครสวรรค์ คาดว่าจะแล้วเสร็จภายในปี 2557 รวมทั้งการขยายคลังรองรับก๊าซปิโตรเลียมเหลว (LPG) ที่เขาบ่อยา จังหวัดชลบุรี เพื่อให้สามารถรองรับ LPG เป็น 2.5 แสนตันต่อเดือน เนื่องจากในช่วงที่ผ่านมาพบว่าปริมาณความต้องการใช้ LPG เติบโตอย่างต่อเนื่อง

กฟผ. เร่งทำความเข้าใจตั้งโรงไฟฟ้า

นายพงษ์ดิษฐ พจนา รองผู้ว่าการกิจการสังคมและสิ่งแวดล้อม การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ในหัวข้อ **"ความมั่นคงด้านการผลิตกระแสไฟฟ้าในไทย ใน 5 – 10 ปี ข้างหน้าและความเป็นธรรมด้านราคา"** กล่าวว่า ขณะนี้ความต้องการใช้ไฟฟ้าเพิ่มขึ้นสูงกว่าการเติบโตทางเศรษฐกิจ ในขณะที่การจัดหาหรือการก่อสร้างโรงไฟฟ้าเป็นไปด้วยความยากลำบาก ซึ่งเกิดจากปัญหาการต่อต้าน ทั้งนี้หากพิจารณาตามแผน PDP ฉบับปรับปรุงใหม่ ในเวลานี้ประเทศมีปริมาณสำรองไฟฟ้าอยู่ที่ร้อยละ 16 ซึ่งจะเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 24 ในปี 2559 และจะลดเหลือร้อยละ 18 ในปี 2564 แต่ถ้าการสร้างโรงไฟฟ้าไม่เป็นไปตามเป้าหมายจะส่งผลให้ปริมาณสำรองไฟฟ้าลดลงในระดับต่ำ หรือมีความเสี่ยงด้านความมั่นคง

ดังนั้นในระหว่างนี้ กฟผ. จึงต้องเร่งสร้างความรู้ความเข้าใจกับทุกฝ่าย เพื่อให้เกิดการยอมรับโดยเฉพาะการก่อสร้างโรงไฟฟ้าถ่านหินสะอาดที่มีแผนจะก่อสร้าง และจ่ายไฟฟ้าเข้าระบบในปี 2562 ซึ่งหากดำเนินการได้ตามแผน จะช่วยทำให้ค่าไฟฟ้าปรับตัวลดลงได้ และเป็นการกระจายความเสี่ยงด้านเชื้อเพลิงของประเทศมากขึ้น

สร้างแม่น้ำเจ้าพระยาเส้นใหม่

นายยู เจียรยืนยงพงศ์ ประธานสหพันธ์ การขนส่งทางบกแห่งประเทศไทย หัวข้อ **"สิ่งที่ระบบโลจิสติกส์ต้องการในปัจจุบันและอนาคตเพื่อการขนส่งอย่างมีประสิทธิผล และเป็นธรรมแก่ผู้ใช้บริการ"** กล่าวถึงภาคโลจิสติกส์ในส่วนที่รัฐบาลวางแผนไว้ ถ้าเป็นไปตามแผนก็ไม่มีปัญหาด้านระบบการขนส่งที่ยังสามารถดำเนินการต่อไปได้ โดยเฉพาะการขนส่งทางบกที่จะได้รับประโยชน์มากขึ้นจากการเปิด AEC ในปี 2558 และความร่วมมืออนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงที่เกิดขึ้นก็จะยิ่งทำให้ภาคโลจิสติกส์ขยายตัวไปสู่ภูมิภาคนี้มากขึ้น

ส่วนการขนส่งทางน้ำนั้น เราจำเป็นต้องสร้างแม่น้ำเจ้าพระยาเส้นใหม่ในประเทศไทย เนื่องจากแม่น้ำดังกล่าวในปัจจุบันมีเส้นทางที่คดเคี้ยวเป็นอันตราย เมื่อต้องบรรทุกสินค้าที่มีน้ำหนักมากๆ อย่างเช่นการขนส่งน้ำตาลทรายที่มักจะเกิดอุบัติเหตุบ่อยครั้ง และเมื่อเกิดแม่น้ำเจ้าพระยาแห่งที่ 2 ขึ้น ก็จะช่วยดันน้ำที่ท่วมล้นในพื้นที่อื่นได้ก็จะช่วยแก้ปัญหาน้ำท่วมได้อีกทางหนึ่ง

นายยู เจียรยืนยงพงศ์
ประธานสหพันธ์ การขนส่งทางบกแห่งประเทศไทย

การขนส่งทางน้ำ จำเป็นต้องสร้าง แม่น้ำเจ้าพระยาเส้นใหม่ หากรัฐบาลดำเนินการในส่วนนี้ได้ จะกลายเป็นยุทธศาสตร์ใหม่ของประเทศ

โดยแม่น้ำเจ้าพระยาเส้นใหม่นี้ควรยึดตามแนวน้ำท่วมเมื่อปี 2554 เป็นหลัก ก็จะช่วยเรื่องการระบายน้ำได้ และสามารถสร้างทางรถไฟคู่ขนานแม่น้ำได้อีกด้วย หากรัฐบาลสามารถดำเนินการในส่วนนี้ได้ ก็จะกลายเป็นยุทธศาสตร์ใหม่ของประเทศ ดังนั้นรัฐบาลต้องนำไปศึกษาดูว่าแนวใดที่จะสามารถดำเนินการได้บ้าง

จะเห็นได้ว่า ทุกภาคส่วนต่างมีแนวทางที่จะช่วยกันพัฒนาพลังงานและโลจิสติกส์ของไทยให้เพียงพอและก้าวหน้า เพื่อแข่งขันกับนานาประเทศได้ แต่การจะทำให้สำเร็จได้ ต้องได้รับความร่วมมือจากทุกภาคส่วนที่ต้องเข้าใจถึงความจำเป็นต่างๆ ที่ต้องเตรียมความพร้อมไว้เพื่อรองรับการขาดแคลนในอนาคต

สุทธิเกตต์ ทัดพิทักษ์กุล

บนถนนสาย Southern
สะพานเชื่อมอันดามันกับอ่าวไทย

เมื่อช่วงต้นเดือนกันยายนที่ผ่านมา ได้มีโอกาสเดินทางจากจังหวัดสุราษฎร์ธานีไปจังหวัดกระบี่ โดยใช้เส้นทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 44 (กระบี่ – กาญจนดิษฐ์) หรือที่เรียกกันถนนแลนด์บริดจ์ หรือถนนสะพานเศรษฐกิจ (Land Brigde) และมีชื่อเรียกที่คุ้นหูอีกชื่อว่า ถนนสาย Southern ซึ่งมาจากคำว่า “โครงการ Southern Seaboard” ในการเดินทาง เนื่องจากมีคนแนะนำว่า หากใช้เส้นทางนี้จะใช้เวลาในการเดินทางน้อยกว่าใช้เส้นทางหลักของภาคใต้ คือ ถนนเพชรเกษม ประมาณ 45 นาที ซึ่งได้ลองใช้ถนนสายนี้ตามที่มีผู้แนะนำปรากฏว่าใช้เวลาเพียง 1 ชั่วโมงเศษๆ ก็สามารถเดินทางจากจังหวัดสุราษฎร์ธานีถึงกระบี่ได้ โดยถนน Southern เป็นเส้นทางถนนที่มีพื้นผิวดีเยี่ยม สามารถใช้ความเร็วในการขับรถได้ และที่สำคัญเป็นถนนที่มีทิวทัศน์สวยงาม

ด้วยความประทับใจในความยอดเยี่ยมของพื้นผิวถนนและความสวยงามของสองข้างทาง จึงไปหาข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับถนนสายนี้ และได้พบข้อมูลที่น่าสนใจเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะถนนสายนี้เป็นสายที่มีความสำคัญด้านเศรษฐกิจ และแผนการพัฒนาภาคใต้ จึงจะได้นำข้อมูลของถนนสาย **"Southern"** มาเล่าสู่กันฟัง

ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 44 สะพานเชื่อมอ่าวไทย - อันดามัน

ถนน **Southern** หรือที่เรียกเป็นภาษาราชการว่า **"ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 44"** ถือว่าเป็นถนนเส้นทางเศรษฐกิจสายหนึ่ง โดยถนนเส้นนี้ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของโครงการสะพานเศรษฐกิจ **(Land Bridge)** ที่เชื่อมโยงพื้นที่ชายฝั่งทะเลภาคใต้ด้านอันดามันกับอ่าวไทย

จุดเริ่มของถนนสายนี้มาจากมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 22 มิถุนายน 2536 ได้มอบหมายให้กรมทางหลวงก่อสร้างทางหลวงสายกระบี่ - ขนอม มีความยาวประมาณ 132 กิโลเมตร โดยอยู่ในจังหวัดกระบี่ประมาณ 37 กิโลเมตร และอยู่ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ประมาณ 95 กิโลเมตร ตลอดเส้นทางเป็นถนนลาดยาง กำหนดให้ก่อสร้างเป็น 4 ช่องจราจร ทิศทางละ 2 ช่องทาง คั่นด้วยคูกลางซึ่งมีความกว้าง 150 เมตร และมีเขตทางกว้าง 200 เมตร เพื่อกันพื้นที่วางท่อส่งน้ำมันและทางรถไฟในอนาคตอีก 100 เมตร ดังนั้น จึงไม่น่าแปลกใจว่าทำไมถนนเส้นนี้จึงมีพื้นที่กั้นกลางระหว่างสองฝั่งกว้างมาก

ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 44 นี้มีจุดเริ่มต้นแยกจากทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4 หรือที่รู้จักกันในนามถนนเพชรเกษมบริเวณกิโลเมตรที่ 940 + 881 ตำบลคลองหับ อำเภออ่าวลึก จังหวัดกระบี่ตัดขึ้นไปทางตะวันออกเฉียงเหนือ ผ่านอำเภอปลายพระยา เข้าสู่เขตจังหวัดสุราษฎร์ธานี ผ่านอำเภอพระแสง อำเภอเคียนซา อำเภอบ้านนาเดิม อำเภอพุนพิน อำเภอเมือง สิ้นสุดที่ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 401 บริเวณ ตำบลพลายวาส อำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ระยะทางประมาณ 132.6 กิโลเมตร

โครงการทางหลวงสายกระบี่ - ขนอม เริ่มก่อสร้างเมื่อต้นปี 2542 ก่อสร้างแล้วเสร็จเมื่อเดือนกันยายน 2546 โดยใช้งบประมาณ 3,500 ล้านบาท ได้รับการสนับสนุนจากโครงการช่วยเหลือจากญี่ปุ่น (JICA) ตามแผนงานช่วยพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลภาคใต้ (Southern Seaboard Development Program) ซึ่งงบประมาณบางส่วนที่ใช้ในการจัดกรรมสิทธิ์ที่ดินมาจากโครงการมิยาซาว่า

เนื่องจาก*ยังไม่ชัดเจนว่า จะมีการสร้างท่าเรือน้ำลึก เพื่อการอุตสาหกรรมในตำแหน่งใด จึงได้สร้างทางหลวง เฉพาะส่วนกลางเท่านั้น ตอนปลายของทั้งสองด้าน ประมาณ 50 กิโลเมตร ยังไม่มีการก่อสร้าง*

เชื่อมท่าเรือสองฝั่งทะเลไทย

ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 44 เป็นส่วนหนึ่งของโครงการสะพานเศรษฐกิจ ภายใต้โครงการพัฒนาพื้นที่ทะเลภาคใต้ หรือโครงการ

Southern Seaboard ซึ่งทางหลวงเส้นนี้มีจุดมุ่งหมายที่ชัดเจน คือ การสร้างเพื่อเชื่อมระหว่างท่าเรือน้ำลึกที่ชายฝั่งตะวันตก และตะวันออกเข้าด้วยกัน

แต่เนื่องจากตำแหน่งของท่าเรือยังไม่ชัดเจนว่าจะมีการสร้างท่าเรือน้ำลึกเพื่อการอุตสาหกรรมในตำแหน่งใด จึงได้สร้างทางหลวงเฉพาะส่วนกลางเท่านั้น ตอนปลายของทั้งสองด้านประมาณ 50 กิโลเมตรยังไม่มีการก่อสร้างใดๆ โดยคาดว่าจะสร้างเมื่อรู้ตำแหน่งของท่าเรือแน่นอนแล้ว

ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 44 มีความพิเศษที่แตกต่างจากทางหลวงอื่นๆ ในประเทศไทย คือ มีการออกแบบให้รองรับการขนส่งประเภทอื่นด้วย ดังนั้นการจราจรทั้งสองทิศทางจึงถูกคั่นด้วยคูกลาง ซึ่งมีความกว้าง 150 เมตร ทั้งนี้เพื่อสร้างรางรถไฟ ท่อขนส่งเชื้อเพลิงและการขนส่งอื่นๆ

นอกจากนั้น ลักษณะพิเศษหนึ่งของเส้นทาง Southern นี้ คือ เป็นถนนที่ไม่มีจุดตัดในระดับพื้นดินกับถนนสายอื่น มีเพียงสะพานข้ามทางแยกที่จุดตัดกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 41 เท่านั้น ถนนสายอื่นที่ตัดกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 44 จะถูกตัดขาด ผู้ขับขี่รถจากถนนเหล่านั้น จะต้องเลี้ยวซ้ายเข้าสู่ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 44 จากนั้นไปกลับรถ และเลี้ยวซ้ายกลับเข้าสู่ถนนเส้นเดิม

อย่างไรก็ดี เนื่องจากโครงการสะพานเศรษฐกิจไม่มีความคืบหน้า จึงยังไม่มีการก่อสร้างท่อหรือทางรถไฟในระหว่างถนนตามแผนที่วางไว้ ดังนั้นเราจะเห็นพื้นที่เหล่านั้นได้ถูกนำไปใช้ประโยชน์อย่างอื่นเป็นการชั่วคราว โดยชาวบ้านที่เป็นเจ้าของพื้นที่เดิม ที่ถูกเวนคืนได้มีการนำพืชเศรษฐกิจ เช่น ปาล์มน้ำมันมาปลูกไว้เป็นการชั่วคราวในพื้นที่ระหว่างกลางสองฟากถนน

ความสำคัญของโครงการ Southern Seaboard

เนื่องจากเส้นทางถนน Southern ไม่ใช่ถนนที่สร้างขึ้นเพื่อความสวยงามเท่านั้น แต่จุดประสงค์หลักเพื่อรองรับและเป็นส่วนหนึ่งของแผนพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลภาคใต้ หรือที่เราเรียกว่า “Southern Seaboard”

เดิม โครงการ Southern Seaboard คาดว่าจะเริ่มก่อตัวเป็นรูปเป็นร่างจริงจังภายในปี 2554 โดยเฉพาะการก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐานหลักในส่วนที่เรียกว่า **"สะพานเศรษฐกิจ"** หรือ **"แลนด์บริดจ์"** ซึ่งสิ่งนี้จะเป็นเหมือนภาพลักษณ์ของการแจ้งเกิดโครงการอย่างเป็นทางการ หลังจากได้มีการเตรียมความพร้อมในเรื่องการจัดหาแหล่งพลังงานรองรับไว้ในพื้นที่มาหลายปีแล้ว

สำหรับแลนด์บริดจ์ที่จะเป็นสิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อให้เอื้อต่อการเกิดขึ้นของโครงการ Southern Seaboard อย่างเต็มรูปแบบได้ ประกอบไปด้วยท่าเรือน้ำลึก 2 แห่งในฝั่งอ่าวไทยกับอันดามัน และเชื่อมสองฟากฝั่งทะเลเข้าหากันด้วยเส้นทางรถไฟ ถนนมอเตอร์เวย์ ท่อน้ำมัน และท่อก๊าซธรรมชาติ

โครงการ Southern Seaboard มียุทธศาสตร์การพัฒนาที่ชัดเจน เพื่อผลักดันให้ไทยเป็นฐานการผลิตด้านน้ำมันและปิโตรเคมีครบวงจร อันจะทำให้ไทยเป็นศูนย์กลางพลังงานในภูมิภาค รวมถึงเป็นการเปิดประตูการค้า (Gateway) เชื่อมโยงเอเชียตะวันออกและอินโดจีนเข้ากับเอเชียใต้ ตะวันออกกลาง รวมทั้งทวีปอเมริกาและยุโรป

การพัฒนาได้มุ่งเน้นให้เป็นไปใน 2 มิติที่ถือว่าสำคัญมาก ได้แก่ มิติการพัฒนาที่เชื่อมโยงกับนานาชาติ และมิติการพัฒนาภายในประเทศไทยเอง

ในมิติแรกจะทำให้ไทยเป็นศูนย์กลางด้านการคมนาคมขนส่งในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้แห่งใหม่ โดยเฉพาะการขนส่งพลังงานข้ามโลกที่มีน้ำมันเป็นสินค้าหลัก รวมถึงการเป็นส่วนหนึ่งของโครงข่ายการคมนาคมขนส่งในระดับภูมิภาคอาเซี่ยน ซึ่งจะเป็นการเอื้อต่อการส่งออกและนำเข้าสินค้าต่อไทย รวมถึงหลายประเทศในภูมิภาคแถบนี้และต่อเนื่องไปถึงจีน อันจะเป็นการทดแทนเส้นทางโลจิสติกส์ข้ามโลกสายหลักในภูมิภาค ซึ่งปัจจุบันต้องผ่านช่องแคบมะละกาที่เกิดปัญหาการจราจรทางเรืออัดมานาน แถมยังมากไปด้วยมลพิษสิ่งแวดล้อม และโจรสลัด ส่วนอีก 2 ช่องแคบใกล้เคียงกัน คือ ช่องแคบซุนดา และลอมบอกในอินโดนีเซีย ซึ่งมีระยะทางที่ยาวไกล

สำหรับช่องแคบมะละกาอยู่ระหว่างสิงคโปร์กับมาเลเซีย มีความยาวประมาณ 600 ไมล์ เป็นเส้นทางเดินเรือหลักเชื่อมระหว่างมหาสมุทรอินเดียกับทะเลจีนใต้ ปัจจุบันยังมีเรือผ่านเข้า - ออก วันละราวๆ 900 ลำ หรือประมาณปีละ 50,000 ลำ ซึ่งเป็นจำนวนที่มากกว่าคลองสุเอซที่ประเทศอียิปต์ประมาณ 2 เท่า และมากกว่าคลองปานามาในประเทศปานามาประมาณ 3 เท่า

ส่วนอีกมิติการพัฒนาที่จะเกิดขึ้นภายในประเทศ คือ ภาคใต้ของไทยที่มีทะเลขนาบ 2 ฝั่ง มีฐานทรัพยากรที่หลากหลายและมีเป็นจำนวนมาก มีแหล่งพลังงานรองรับไว้แล้ว หากมีการสร้างโครงสร้างพื้นฐานที่จะเป็นสิ่งอำนวยความสะดวกจะทำให้แผนพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลภาคใต้นี้มีอุตสาหกรรมที่หลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นโรงไฟฟ้า โรงกลั่นน้ำมัน โรงแยกก๊าซธรรมชาติ อุตสาหกรรมปิโตรเคมี อุตสาหกรรมเหล็กครบวงจร อุตสาหกรรมต่อเนื่องจากการเกษตรและประมง รวมถึงอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ อันจะเป็นเหมือนการเนรมิตเมืองขนาดใหญ่ขึ้นมาใหม่ให้กระจายไปทั่วภาคใต้

นอกเหนือจากความสำคัญด้านเศรษฐกิจแล้ว ถนนเส้นนี้ยังมีทิวทัศน์ที่สวยงาม และความร่มรื่นของสวนปาล์มตลอดเส้นทาง หากท่านผู้อ่านได้มีโอกาสเดินทางด้วยเส้นทางสายนี้ ท่านคงจะรู้สึกประทับใจเหมือนผู้เขียน แต่อย่าเพลินกับทิวทัศน์จนลืมความปลอดภัยนะครับ

แผนการพัฒนาพื้นที่ Southern Seaboard

เมื่อย้อนมองสู่อดีตของโครงการเซาเทิร์นซีบอร์ด ก็จะพบว่ามีต้นกำเนิดมาจากแนวคิดที่ต้องการจะขุด **"คอคอดกระ"** หรือ **"คลองกระ"** เชื่อมระหว่างฝั่งทะเลอ่าวไทยและทะเลอันดามันในภาคใต้ โดยมีหลักฐานทางประวัติศาสตร์ระบุเมื่อกว่า 300 ปีมาแล้ว หรือในรัชสมัยของสมเด็จพระนารายณ์มหาราช

ทั้งนี้ พระองค์ทรงมีพระประสงค์หลัก คือ ต้องการใช้คลองกระเชื่อมโยงการค้าระหว่างราชอาณาจักรอยุธยากับนานาชาติ รวมถึงการใช้คลองสายนี้ในการเคลื่อนย้ายกองเรือของฝ่ายทหารไปมาระหว่างฝั่งทะเลอ่าวไทยและอันดามัน แต่ก็ไม่สามารถดำเนินการได้เป็นผลสำเร็จ

อีกทั้งหลายรัชกาลในยุคต่อๆ มารวมถึงในสมัยรัตนโกสินทร์เองก็ยังปรากฏหลักฐานว่ามีการนำแนวคิดการขุดคลองเชื่อม 2 ฝั่งทะเลภาคใต้มาใช้เป็นยุทธศาสตร์การพัฒนา แม้ในยุคร่วมสมัยปัจจุบัน หลายรัฐบาลก็ได้นำแนวคิดนี้มาผลักดันการขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ

อย่างไรก็ตาม สาเหตุที่การขุดคลองกระไม่เกิดขึ้น น่าจะเป็นผลจากที่มีการประเมินกันแล้วพบว่าจะสร้างผลกระทบตามมามากมาย โดยเฉพาะในเรื่องของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อีกทั้งไม่น่าจะเกิดความคุ้มค่าในการลงทุน

ดังนั้น ในช่วงเวลากว่า 20 ปีมานี้ รัฐบาลไทยจึงได้เกิดแนวคิดทำโครงการพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลภาคใต้ และให้สร้างเป็นสะพานเศรษฐกิจเชื่อม 2 ฝั่งทะเลขึ้นมาทดแทนการขุดคลองดังกล่าว

โครงการนี้เริ่มขึ้นครั้งแรกเมื่อปี 2532 ในสมัยรัฐบาล พลเอก ชาติชาย ชุณหะวัณ เป็นนายกรัฐมนตรี ได้อนุมัติให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ไปจัดทำแผนพัฒนาภาคใต้ชุดใหญ่ขึ้นมาใหม่

ต่อมาปี 2534 - 2535 รัฐบาลไทยได้ว่าจ้างกลุ่มบริษัทที่ปรึกษา 4 บริษัท ได้แก่ บริษัท Bechtel สหรัฐอเมริกา บริษัท Nippon Koei ญี่ปุ่น และบริษัท AEC กับ SEATEC ที่เป็นของไทยให้ศึกษาโครงการ Southern Seaboard ซึ่งก็มีแลนด์บริดจ์เป็นโครงสร้างพื้นฐานหลัก

จากนั้นปี 2536 ในสมัยรัฐบาลนายชวน หลีกภัย เป็นนายกรัฐมนตรี เห็นชอบให้เดินหน้าโครงการ Southern Seaboard โดยให้ใช้พื้นที่ 5 จังหวัดภาคใต้ตอนล่างเป็นฐานหลักของการพัฒนา ประกอบด้วย จังหวัดนครศรีธรรมราช สุราษฎร์ธานี ภูเก็ต พังงา และกระบี่ พร้อมๆ กับการอนุมัติก่อสร้าง **"แลนด์บริดจ์นครศรีธรรมราช - กระบี่"**

ในช่วงเวลานั้นในส่วนของแลนด์บริดจ์ได้เกิดขึ้นอย่างรูปธรรมไปแล้ว คือ การก่อสร้างถนนมอเตอร์เวย์จากอำเภอขนอม จังหวัดนครศรีธรรมราชถึงอำเภอเมือง จังหวัดกระบี่ รวมระยะทางประมาณ 120 กิโลเมตร ซึ่งชาวบ้านเรียกว่า **“ถนน Southern”**

ต่อมามีการถกเถียงกันถึงผลกระทบการก่อสร้างท่าเรือน้ำลึกในฝั่งตะวันตกว่า หากให้สร้างในจังหวัดกระบี่อาจจะส่งผลกระทบอย่างรุนแรงต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในฝั่งทะเลอันดามัน ซึ่งถือเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลที่สำคัญ และสร้างรายได้เข้าประเทศแต่ละปีอย่างมหาศาล

ในปี 2539 กรมขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี ได้ตัดสินใจหาสถานที่สร้างท่าเรือน้ำลึกฝั่งอันดามันใหม่ โดยให้ขยับลงใต้สุดที่บริเวณปากคลองบุโบย อำเภอละงู จังหวัดสตูล แต่แล้วโครงการก่อสร้างท่าเรือน้ำลึกแห่งใหม่ที่จังหวัดสตูล รวมถึงโครงการ Southern Seaboard และแลนด์บริดจ์ภาคใต้ตอนกลางทั้งหมด กลับมีอันต้องชะงักงันในเวลาต่อมา แม้จะมีการสร้างถนนทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 44 ไปแล้ว เนื่องจากในปี 2540 ประเทศไทยเกิดภาวะวิกฤติต้มยำกุ้ง

อย่างไรก็ตาม ในปี 2544 ยุคเริ่มต้นของรัฐบาล พันตำรวจโททักษิณ ชินวัตร เป็นนายกรัฐมนตรี ได้รื้อฟื้นแนวความคิดในการขุดคลองเชื่อมทะเลอ่าวไทยกับอันดามันใหม่ รวมทั้งให้การสนับสนุนโครงการ Southern Seaboard ด้วย โดยได้ปรับยุทธศาสตร์ให้รองรับการแข่งขันด้านการพลังงานอย่างเข้มข้นขึ้น เพื่อมุ่งเน้นผลักดันให้ไทยได้เป็นศูนย์กลางพลังงานในภูมิภาคอย่างสมบูรณ์แบบ ด้วยหวังให้เกิดการลงทุนขนาดใหญ่แล้วใช้เป็นเครื่องมือกระตุ้นเศรษฐกิจ

แต่ในปลายปี 2547 ภายหลังจากเกิดภัยพิบัติคลื่นยักษ์สึนามิถล่ม 6 จังหวัดในฝั่งทะเลอันดามันของไทย ปรากฏว่าพื้นที่บริเวณทับละมุ จังหวัดพังงา ซึ่งเคยถูกกำหนดให้เป็นจุดวางท่อส่งน้ำมัน และตั้งคลังเก็บน้ำมันอยู่ในแนวที่ได้รับผลกระทบจากคลื่นยักษ์โดยตรง กระทรวงพลังงานจึงสั่งชะลอโครงการออกไปอย่างไม่มีกำหนด

จากนั้นโครงการ Southern Seaboard ก็เงียบหายไปหลายปี เนื่องจากเกิดวิกฤติการณ์ทางการเมืองและรัฐบาลขาดเสถียรภาพจนย่างเข้าสู่ปลายปี 2550 – 2553 ได้นำกลับมาพิจารณาใหม่อีกครั้ง

โดยมีการเปลี่ยนสถานที่ก่อสร้างท่าเรือแห่งใหม่ โดยให้ก่อสร้างท่าเรือน้ำลึกแบบยื่นลงไปในทะเลอันดามันราว 4.2 กิโลเมตร ซึ่งมีจุดที่ตั้งอยู่กลางผืนน้ำกว้างใหญ่ ระหว่างเกาะเขาใหญ่กับบริเวณปากคลองปากบารา อำเภอละงู จังหวัดสตูล เวลานี้ชาวบ้านเรียกกันติดปากว่า **“ท่าเรืออุตสาหกรรมปากบารา”**

ในส่วนของทางรถไฟ สำนักนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร (สนข.) ได้ว่าจ้าง กลุ่มบริษัทที่ปรึกษา 5 แห่ง ทำการศึกษาความเหมาะสมและออกแบบเบื้องต้นเส้นทางรถไฟเชื่อมโยงการขนส่งสินค้าระหว่างท่าเรือฝั่งอ่าวไทยและอันดามัน โดยมีการศึกษาไว้ 5 เส้นทาง

นั่นคือการมองภาพที่ผ่านมาของโครงการแลนด์บริดจ์ อันเป็นส่วนหนึ่งของโครงการ Southern Seaboard ซึ่งมีความเคลื่อนไหวล่าสุดเมื่อ 2 ปีที่ผ่านมา

สถาปนา พรหมบุญ

นานาสาระกับบีโอไอ

นานาสาระกับบีโอไอฉบับนี้ เป็นการรวบรวมคำถามที่น่าสนใจจากการจัดสัมมนาของบีโอไอ จึงนำมาเผยแพร่ให้ทราบต่อไป

1. กิจการผลิตหรือถนอมอาหารจากพืช ผัก ผลไม้ สามารถขอรับการส่งเสริมฯ ได้หรือไม่

ตอบ สามารถขอรับการส่งเสริมฯ ได้ในประเภทกิจการ 1.11 กิจการผลิตหรือถนอมอาหารหรือสิ่งปรุงแต่งอาหารโดยใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย (ยกเว้นการผลิตน้ำดื่มและไอศกรีม) ประเภทย่อย 1.11.2 กิจการผลิตหรือถนอมอาหารจากพืช ผัก ผลไม้ ซึ่งจะได้รับสิทธิและประโยชน์ตามกิจการที่ให้ความสำคัญเป็นพิเศษ (จะได้รับยกเว้นอากรขาเข้าเครื่องจักรและยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล 8 ปี ทุกเขต ส่วนสิทธิและประโยชน์อื่นๆ ให้ได้รับตามเกณฑ์ที่ตั้ง)

2. กิจการผลิตผลิตภัณฑ์จากพืชสมุนไพร สามารถขอรับการส่งเสริมฯ ได้หรือไม่

ตอบ ขอรับการส่งเสริมฯ ได้ในประเภทกิจการ 1.15 กิจการผลิตผลิตภัณฑ์จากพืชสมุนไพร (ยกเว้นยา สบู่ ยาสระผม และเครื่องสำอาง) ซึ่งจะได้รับสิทธิและประโยชน์ตามกิจการที่ให้ความสำคัญเป็นพิเศษ

3. กิจการผลิตชิ้นส่วนโลหะ สามารถขอรับการส่งเสริมได้ฯ หรือไม่

ตอบ ขอรับการส่งเสริมฯ ได้ในประเภทกิจการ 4.3 กิจการผลิตผลิตภัณฑ์โลหะ รวมทั้งชิ้นส่วนโลหะ ซึ่งจะได้รับสิทธิและประโยชน์ตามเกณฑ์ที่ตั้ง

4. กิจการผลิตผลิตภัณฑ์พลาสติก สามารถขอรับการส่งเสริมฯ ได้หรือไม่

ตอบ ขอรับการส่งเสริมฯ ได้ในประเภทกิจการ 6.12 กิจการผลิตผลิตภัณฑ์พลาสติกหรือเคลือบด้วยพลาสติก โดยมีเงื่อนไขว่าจะต้องมีกระบวนการขึ้นรูปหรือเคลือบด้วยพลาสติก ซึ่งจะได้รับสิทธิและประโยชน์ตามเกณฑ์ที่ตั้ง

5. สิทธิการถือหุ้นของชาวต่างชาติในกิจการบริการ สามารถถือหุ้นข้างมากได้หรือไม่

ตอบ จะต้องพิจารณาเป็นรายประเภทกิจการไป มีกิจการบริการหลายประเภทที่ต่างชาติสามารถถือหุ้นข้างมากหรือทั้งสิ้นได้

6. กิจการ ROH สามารถขอรับการส่งเสริมฯ ได้หรือไม่ และได้รับสิทธิและประโยชน์อะไรบ้าง

ตอบ ขอรับการส่งเสริมฯ ได้ในประเภทกิจการ 7.13 กิจการสำนักงานปฏิบัติการภูมิภาค (Ragional Operating Headquarter-ROH) ซึ่งมีเงื่อนไข

1. จะต้องกำกับดูแลกิจการของสาขาหรือบริษัทในเครือในต่างประเทศไม่น้อยกว่า 3 ประเทศ
2. จะต้องมีทุนจดทะเบียนไม่น้อยกว่า 10 ล้านบาท
3. อนุญาตให้ชาวต่างชาติถือหุ้นข้างมากหรือทั้งสิ้นได้
4. จะต้องได้รับใบอนุญาตดำเนินการจากหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง
5. จะต้องมีแผนดำเนินการและขอบข่ายธุรกิจ ตามที่คณะกรรมการฯ ให้ความเห็นชอบ
   - 5.1 การบริหารงานทั่วไป การวางแผนทางธุรกิจ และประสานงานธุรกิจ
   - 5.2 การจัดหาวัตถุดิบและชิ้นส่วน
   - 5.3 การวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์
   - 5.4 การสนับสนุนด้านเทคนิค
   - 5.5 การส่งเสริมด้านการตลาดและการขาย
   - 5.6 การบริหารด้านบุคคลและการฝึกอบรมในภูมิภาค
   - 5.7 การให้คำปรึกษาและแนะนำในการประกอบธุรกิจด้านต่างๆ เช่น ด้านการเงิน การตลาด ระบบบัญชี เป็นต้น
   - 5.8 การวิเคราะห์และวิจัยด้านเศรษฐกิจและการลงทุน
   - 5.9 การจัดการและควบคุมสินเชื่อ

5.10 การให้บริการสนับสนุนอื่นๆ ตามที่บีโอไอเห็นสมควร ซึ่งจะพิจารณาเป็นกรณีไป

ทั้งนี้ ให้ได้รับสิทธิและประโยชน์ยกเว้นอากรขาเข้าเฉพาะเครื่องจักรที่ใช้ในการวิจัยพัฒนา และฝึกอบรม

7. การยื่นขอรับการส่งเสริมฯ ต้องใช้เอกสารใดบ้าง มีค่าใช้จ่ายหรือไม่

ตอบ การขอรับการส่งเสริมฯ หรือการติดต่อกับบีโอไอในเรื่องอื่นๆ ไม่มีค่าใช้จ่ายแต่อย่างใด ผู้ขอรับการส่งเสริมฯ จะต้องจัดทำเอกสารจำนวน 3 ชุด โดยยื่นให้บีโอไอจำนวน 2 ชุด และอีก 1 ชุดเก็บไว้สำเนาหลักฐาน (ทั้งนี้ ไม่ได้เป็นการบังคับว่าจะต้องยื่น 3 ชุด โดยมี 2 ชุดก็สามารถยื่นได้ แต่ควรจะมีสำเนาเก็บไว้เพื่อประโยชน์ในการอ้างอิง)

- กรณีที่บริษัทจัดตั้งแล้วจะต้องแนบหนังสือรับรองฉบับล่าสุดและงบการเงินปีล่าสุดมาด้วย
- กรณีที่มีขนาดการลงทุนเกิน 500 ล้านบาท (ไม่รวมค่าที่ดินและเงินทุนหมุนเวียน) จะต้องแนบรายงานการศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการ (Feasibility Study) (ถ้าลงทุนเกิน 80 ล้านบาทแต่ไม่เกิน 500 ล้านบาท ก็ต้องแนบรายงานการศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการด้วยเช่นกัน แต่ให้ทำเฉพาะหัวข้อความต้องการของผลิตภัณฑ์ที่จะขอรับการส่งเสริมฯ และความเหมาะสมของโครงการด้านการเงิน)
- กรณีใช้เครื่องจักรเกิน 10 ปี จะต้องแนบแบบประกอบการพิจารณาเครื่องจักรใช้แล้ว อายุเกิน 10 ปี (F PA PP 16)
- กรณีประเภทกิจการมีประเด็นด้านสิ่งแวดล้อม จะต้องแนบแบบประกอบการพิจารณาผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมเบื้องต้น (F PA PP 15)
- กรณีที่ขอรับสิทธิและประโยชน์ตามนโยบายพิเศษอื่น ซึ่งอาจจะมีแบบประกอบคำขอในเรื่องนั้นๆ โดยเฉพาะ ก็ให้แนบมาด้วย

8. นโยบาย SMEs มีประเภทอะไรบ้าง และจะให้การส่งเสริมฯ อีกหรือไม่

ตอบ นโยบายให้การส่งเสริมฯ โครงการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของบีโอไอ ได้สิ้นสุดไปแล้วตั้งแต่วันที่ 31 ธันวาคม 2554 ปัจจุบันยังไม่มีประกาศฉบับใหม่ออกมา แต่อย่างไรก็ตาม ผู้ประกอบการในวิสาหกิจขนาดดังกล่าว สามารถยื่นขอในเงื่อนไขตามเกณฑ์ปกติของบีโอไอได้

9. กิจการผลิตเครื่องจักร อุปกรณ์สำหรับใช้ในการเกษตร สามารถขอรับการส่งเสริมฯ ได้หรือไม่

ตอบ ขอรับการส่งเสริมฯ ได้ในประเภทกิจการ 4.2 กิจการผลิตเครื่องจักร อุปกรณ์ และชิ้นส่วน ประเภทย่อย 4.2.2 กิจการผลิตเครื่องจักร อุปกรณ์ สำหรับใช้ในการเกษตร (Farm Machinery) และอุตสาหกรรมผลิตอาหาร (Food Processing Machinery) ซึ่งจะได้รับสิทธิและประโยชน์ตามกิจการที่มีความสำคัญและเป็นประโยชน์ต่อประเทศเป็นพิเศษ (จะได้รับยกเว้นอากรขาเข้าเครื่องจักร และยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล 8 ปี ทุกเขต โดยไม่กำหนดสัดส่วนการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล ส่วนสิทธิและประโยชน์อื่นๆ ให้ได้รับตามเกณฑ์เขตที่ตั้ง)

10. กิจการโลจิสติกส์ได้สิทธิและประโยชน์อะไรบ้าง

ตอบ กิจการที่เกี่ยวข้องกับโลจิสติกส์มีหลายประเภท ซึ่งสิทธิและประโยชน์ก็แตกต่างกันไป เช่น

7.1.4 กิจการขนถ่ายสินค้าสำหรับเรือเดินทะเล จะได้รับสิทธิและประโยชน์ตามกิจการที่ให้ความสำคัญเป็นพิเศษ

7.1.5 กิจการสถานที่ตรวจปล่อยและบรรจุสินค้าเข้าตู้คอนเทนเนอร์เพื่อการส่งออกหรือโรงพักสินค้าเพื่อตรวจปล่อยของขาเข้า และบรรจุของขาออกที่ขนส่งโดยระบบคอนเทนเนอร์นอกเขตท่าเทียบเรือ (รพท.) จะได้รับสิทธิและประโยชน์ตามกิจการที่ให้ความสำคัญเป็นพิเศษ

7.1.6 กิจการสนามบินพาณิชย์ จะได้รับสิทธิและประโยชน์ตามกิจการที่ให้ความสำคัญเป็นพิเศษ

7.3.1 กิจการบริการที่จอดเรือท่องเที่ยว จะได้รับสิทธิและประโยชน์ยกเว้นอากรขาเข้าสำหรับเครื่องจักรทุกเขต ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล 5 ปี

หากตั้งในเขต 1 ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล 7 ปี หากตั้งในเขต 2 และยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล 8 ปี หากตั้งในเขต 3 ส่วนสิทธิและประโยชน์อื่นๆ ตามเกณฑ์ที่ตั้ง

7.3.2 กิจการเดินเรือท่องเที่ยวหรือให้เช่าเรือท่องเที่ยว จะได้รับสิทธิและประโยชน์ยกเว้นอากรขาเข้าสำหรับเครื่องจักรทุกเขต ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล 5 ปี ทุกเขต ส่วนสิทธิและประโยชน์อื่นๆ ตามเกณฑ์เขตที่ตั้ง

7.9 กิจการขนส่งมวลชนและสินค้าขนาดใหญ่ จะแบ่งเป็นประเภทย่อย ดังนี้

7.9.1 กิจการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนและหรือรถไฟขนส่ง (เฉพาะระบบรางหรือระบบร่วมรางและถนน) จะได้รับสิทธิและประโยชน์ตามกิจการที่ให้ความสำคัญเป็นพิเศษ

7.9.2 กิจการขนส่งทางท่อ จะได้รับสิทธิและประโยชน์ตามกิจการที่ให้ความสำคัญเป็นพิเศษ

7.9.3 กิจการขนส่งทางอากาศ จะได้รับสิทธิและประโยชน์ตามกิจการที่ให้ความสำคัญเป็นพิเศษ

7.9.4 กิจการขนส่งทางเรือ จะได้รับสิทธิและประโยชน์ตามกิจการที่ให้ความสำคัญเป็นพิเศษ

7.9.5 กิจการเรือเฟอร์รี่ จะได้รับสิทธิและประโยชน์ตามกิจการที่ให้ความสำคัญเป็นพิเศษ

7.9.6 กิจการเรือกลดันลากจูง (Tug Boat) จะได้รับสิทธิและประโยชน์ตามกิจการที่ให้ความสำคัญเป็นพิเศษ

7.10 กิจการศูนย์กระจายสินค้าด้วยระบบที่ทันสมัย (Distribution Center – DC) จะได้รับสิทธิและประโยชน์ทางภาษีอากรเฉพาะการยกเว้นขาเข้าเครื่องจักรทุกเขต

7.11 กิจการศูนย์กระจายสินค้าระหว่างประเทศด้วยระบบที่ทันสมัย (International Distribution Center – IDC) จะได้รับสิทธิและประโยชน์ ยกเว้นอากรขาเข้าเครื่องจักรทุกเขต และหากตั้งโรงงานในเขตอุตสาหกรรมโลจิสติกส์ จะได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล 8 ปี หากตั้งโรงงานนอกเขตอุตสาหกรรมโลจิสติกส์ จะได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล 5 ปี ทุกเขต

11. กิจการคลังสินค้า (Warehouse) สามารถขอรับการส่งเสริมฯ ได้หรือไม่

ตอบ กิจการคลังสินค้าที่จะยื่นขอรับการส่งเสริมฯ ได้ จะต้องมีการดำเนินกิจการให้เข้าข่ายเงื่อนไขประเภทกิจการที่ระบุไว้ โดยประเภทกิจการที่ให้การส่งเสริมฯ มีดังนี้

7.10 กิจการศูนย์กระจายสินค้าด้วยระบบที่ทันสมัย (Distribution Center – DC) เป็นศูนย์กระจายสินค้าที่ทันสมัย ควบคุมด้วยระบบคอมพิวเตอร์ ตามที่คณะกรรมการให้ความเห็นชอบ และรับฝากสินค้านำเข้าได้เฉพาะที่เสียภาษีอากรหรือของที่ใช้สิทธิและประโยชน์อื่นซึ่งผ่านพิธีการศุลกากรแล้ว เช่น สินค้าที่ได้รับยกเว้นหรือลดหย่อนอากรขาเข้าตามมาตรการส่งเสริมการลงทุนหรือของอื่นๆ ตามที่อธิบดีกรมศุลกากรกำหนด

7.11 กิจการศูนย์กระจายสินค้าระหว่างประเทศด้วยระบบที่ทันสมัย (International Distribution Center – IDC) จะต้องเป็นศูนย์กระจายสินค้าไปต่างประเทศที่ให้บริการขนส่ง จัดส่ง เก็บรักษาบรรจุและบริหารสินค้าคงคลังของลูกค้า

โดยจะต้องกระจายสินค้าไปต่างประเทศไม่น้อยกว่า 5 ประเทศ มีอุปกรณ์จัดเก็บและขนถ่ายที่ทันสมัย มีระบบควบคุมบริหารคลังสินค้าด้วยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัย และมีระบบติดตามสินค้าแบบ Online (Track & Trace) ตามที่คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนให้ความเห็นชอบ และจะต้องได้รับความเห็นชอบจากหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง

7.12 กิจการศูนย์จัดหาจัดซื้อชิ้นส่วนและผลิตภัณฑ์ระหว่างประเทศ (International Procurement Office – IPO) จะต้องมีหรือเช่าคลังสินค้า และมีระบบจัดการสินค้าคงคลังด้วยระบบคอมพิวเตอร์ จะต้องมีกิจกรรมการจัดหาสินค้า การตรวจสอบคุณภาพสินค้า และการบรรจุสินค้า จะต้องมีแหล่งจัดหาสินค้าจากหลายราย และอย่างน้อยจะต้องมีแหล่งจัดหาจากในประเทศด้วย และจะต้องมีทุนจดทะเบียนไม่น้อยกว่า 10 ล้านบาท

ข้อมูล ณ วันที่ 30 ตุลาคม 2555

วันเพ็ญ หรูจิตตวิวัฒน์

เรื่องต้องรู้...เมื่อเครื่องจักรที่ใช้สิทธิ์บีโอไอชำรุดหรือเสียหาย

สิทธิประโยชน์ด้านภาษีอากรประเภทหนึ่งของบีโอไอ คือ การยกเว้น หรือลดหย่อนอากรขาเข้าเครื่องจักรที่นำเข้ามาใช้ในโครงการที่ได้รับส่งเสริมการลงทุน เมื่อเป็นเครื่องจักรที่ได้สิทธิประโยชน์ การดำเนินการใดๆ เกี่ยวกับเครื่องจักรนั้น จึงต้องปฏิบัติตามระเบียบหลักเกณฑ์ที่บีโอไอกำหนดไว้

จากวิกฤติมหาอุทกภัยเมื่อปีที่แล้ว เป็นภัยพิบัติที่ส่งผลให้เกิดการชำรุด หรือเสียหายของเครื่องจักรในกิจการบีโอไอ ผู้ประกอบการสามารถดำเนินการ โดยจำแนกเป็น 2 กรณี คือ กรณีเครื่องจักรที่ใช้สิทธิ์ยกเว้น หรือลดหย่อนอากรขาเข้าเครื่องจักร และนำเข้ามาใช้ในโครงการที่ได้รับส่งเสริมการลงทุนเกินกว่า 5 ปี และกรณีไม่เกิน 5 ปี นับจากวันนำเข้า

เครื่องจักร และอุปกรณ์
ที่อยู่ในข่ายได้รับการยกเว้น
หรือลดหย่อนภาษีอากร
ต้องเป็นเครื่องจักร และอุปกรณ์ที่ใช้
ในกระบวนการผลิตโดยตรง
ในโครงการที่ได้รับ
ส่งเสริมการลงทุน

นิยามของเครื่องจักรและอุปกรณ์

ประกาศสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ที่ 46/2534 ประกาศเมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2534 เรื่อง แนวทางการพิจารณายกเว้นหรือลดหย่อนภาษีอากรสำหรับเครื่องจักรและอุปกรณ์ มีผลใช้บังคับสำหรับ

การนำเข้าเครื่องจักรตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2534 เป็นต้นไป กำหนดให้เครื่องจักร และอุปกรณ์ที่อยู่ในข่ายได้รับการยกเว้น หรือลดหย่อนภาษีอากร ต้องเป็นเครื่องจักรและอุปกรณ์ที่ใช้ในกระบวนการผลิตโดยตรง ในโครงการที่ได้รับส่งเสริมการลงทุน โดยเริ่มตั้งแต่การออกแบบผลิตภัณฑ์ การผลิตเป็นผลิตภัณฑ์ การตรวจสอบและควบคุมคุณภาพผลิตภัณฑ์ ตลอดจนการขนส่งผลิตภัณฑ์ขึ้นยานพาหนะ โดยพิจารณาตามการติดตั้งใช้จริงเท่านั้น

เครื่องจักร และอุปกรณ์ที่ไม่ได้ใช้ในกระบวนการผลิตโดยตรง แต่จำเป็นต้องใช้ในโครงการที่ได้รับส่งเสริมการลงทุน เช่น เครื่องจักรที่ใช้ในการก่อสร้างโรงงาน การติดต่อสื่อสาร เครื่องใช้ภายในสำนักงาน การกำจัดมลพิษ การวิจัยและพัฒนา การประหยัดพลังงาน การซ่อมบำรุง การให้ความปลอดภัยแก่พนักงานและรักษาความปลอดภัยภายในโรงงาน เป็นต้น ถือว่าเป็นเครื่องจักร และอุปกรณ์ที่อยู่ในข่ายได้รับการยกเว้น หรือ ลดหย่อนภาษีอากร โดยพิจารณาตามการติดตั้งใช้จริงเช่นกัน

ส่วนประกอบ และอุปกรณ์ของเครื่องจักร เช่น น็อต สกรู สายไฟฟ้าภายในเครื่องที่มีลักษณะการซื้อขายเครื่องจักรครบชุด และไม่สามารถแยกออกจากกันได้ ให้ได้รับการยกเว้น หรือลดหย่อนภาษีอากรได้เช่นเดียวกับตัวเครื่องจักรที่นำเข้า

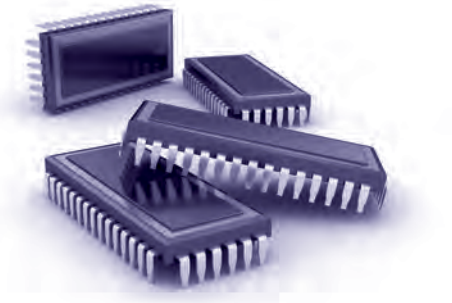

กรณีเครื่องจักรที่ใช้สิทธิ์บีโอไอนำเข้ามาใช้ในโครงการเกินกว่า 5 ปี

ประกาศสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ที่ ป. 3/2538 ประกาศเมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม 2538 เรื่อง กำหนดอายุเครื่องจักร มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 15 มีนาคม 2538 เป็นต้นไป ได้กำหนดอายุเครื่องจักรทุกประเภทกิจการเป็นระยะเวลา 5 ปี นับแต่วันนำเข้ามาในราชอาณาจักร ซึ่งเครื่องจักรใดหมดอายุดังกล่าวแล้ว โดยไม่ได้ฝ่าฝืนหรือไม่ได้ปฏิบัติผิดเงื่อนไขของประเภทกิจการที่ได้รับส่งเสริมการลงทุนนั้น เครื่องจักรจะปลอดจากภาระภาษีอากร ผู้ได้รับส่งเสริมการลงทุนสามารถยื่นเรื่องต่อบีโอไอ ขอตัดบัญชีรายการเครื่องจักรเพื่อปลอดจากภาระภาษีอากรได้

เครื่องจักรที่ใช้สิทธิ์ยกเว้น หรือลดหย่อนอากรขาเข้า นำเข้ามาใช้ในโครงการที่ได้รับส่งเสริมการลงทุนเกินกว่า 5 ปี นับจากวันนำเข้า เมื่อชำรุด หรือเสียหาย ผู้ได้รับส่งเสริมการลงทุนสามารถยื่นขอตัดบัญชีเครื่องจักรตามแบบบัญชีเครื่องจักร **(F PM CM 01 - 03) ที่ http://www.boi.go.th/thai/download/boi_forms/524/F%20PM%20CM%2001-03.pdf หรือยื่นขออนุญาตจำหน่ายเครื่องจักรตามแบบคำขออนุญาตจำหน่าย โอน หรือบริจาคเครื่องจักร (F IN MC 04 - 03) ที่ http://www.boi.go.th/thai/download/boi_forms/290/f_in_mc_04_th.pdf โดยไม่มีภาระภาษีอากร**

กรณีเครื่องจักรที่ใช้สิทธิ์บีโอไอนำเข้ามาใช้ในโครงการไม่เกิน 5 ปี

เครื่องจักรที่ใช้สิทธิ์ยกเว้น หรือลดหย่อนอากรขาเข้า นำเข้ามาใช้ในโครงการที่ได้รับส่งเสริมการลงทุนไม่เกิน 5 ปี นับจากวันนำเข้า เมื่อชำรุด หรือเสียหาย ผู้ได้รับส่งเสริมการลงทุนสามารถนำไปตัดบัญชีเครื่องจักร โดยไม่มีภาระภาษีอากรได้ ตามประกาศสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ที่ ป. 3/2555 ประกาศเมื่อวันที่ 18 มิถุนายน 2555 และมีผลใช้บังคับในวันเดียวกัน เรื่อง เงื่อนไขและวิธีการสำหรับเครื่องจักรที่ชำรุดหรือเสียหายด้วยวิธีการใดดังนี้

(1) ทำลายตามวิธีที่บีโอไออนุมัติ

(2) ส่งออกไปนอกราชอาณาจักร

(3) บริจาคให้ส่วนราชการ องค์การของรัฐบาล หรือองค์การสาธารณกุศล ตามที่บีโอไอเห็นสมควร

ผู้ได้รับส่งเสริมการลงทุนต้องจัดทำรายงาน ประกอบด้วย รายการและจำนวนเครื่องจักรที่ชำรุดหรือเสียหาย สาเหตุของการชำรุดหรือเสียหายพร้อมหลักฐาน (ถ้ามี) หลักฐานการอนุมัติให้ยกเว้นหรือลดหย่อนภาษีอากรสำหรับเครื่องจักรนั้น รวมทั้งวิธีการที่จะขออนุมัติสำหรับเครื่องจักรที่ชำรุดหรือเสียหาย ได้แก่ กรณีทำลายต้องระบุวิธีการทำลาย กรณีส่งออกต้องระบุชื่อและสถานที่ของผู้รับปลายทาง กรณีบริจาคต้องระบุชื่อผู้รับบริจาค และวัตถุประสงค์ของการนำไปใช้

นอกจากนั้น เครื่องจักรที่ชำรุด หรือเสียหาย ต้องได้รับการตรวจสภาพจากเจ้าหน้าที่บีโอไอ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายเสียก่อน เมื่อได้รับอนุมัติให้ทำลาย ส่งออก หรือบริจาคแล้ว การดำเนินการตามที่ได้รับอนุมัติ ต้องอยู่ภายใต้การควบคุมของบีโอไอหรือผู้ได้รับมอบหมาย โดยผู้ได้รับส่งเสริมการลงทุนต้องจัดส่งหลักฐานการดำเนินการนั้นให้บีโอไอเพื่อตัดบัญชีต่อไป

กรณีส่งเครื่องจักรที่ชำรุด หรือเสียหายออกไปยังต่างประเทศ ให้ยื่นเรื่องตามแบบคำขออนุญาตส่งเครื่องจักรที่ได้รับสิทธิ์ยกเว้นหรือลดหย่อนภาษีอากรออกไปต่างประเทศ **(F IN MC 06 - 03) ที่ http://www.boi.go.th/thai/download/boi_forms/292/f_in_mc_06_th.pdf เมื่อดำเนินการส่งออกแล้ว ให้นำใบขนสินค้าขาออกมายื่นเรื่องขอตัดบัญชี ตามแบบตัดบัญชีเครื่องจักร (F PM CM 01- 03) โดยไม่มีภาระภาษีอากร**

หากผู้ได้รับส่งเสริมการลงทุน ประสงค์จะจำหน่ายเครื่องจักรที่ชำรุดหรือเสียหาย

จะต้องชำระอากรขาเข้า ตามสภาพ ราคาและอัตราอากร ที่เป็นอยู่ในวันที่บีโอไอกำหนด

อย่างไรก็ตาม หากผู้ได้รับส่งเสริมการลงทุนประสงค์จะจำหน่ายเครื่องจักรที่ชำรุด หรือเสียหาย จะต้องชำระอากรขาเข้าตามสภาพ ราคา และอัตราอากรที่เป็นอยู่ในวันที่บีโอไอกำหนด สำหรับผู้ได้รับส่งเสริมการลงทุนที่มีการประกันภัยความเสียหายจากเหตุการณ์อุทกภัย และผู้รับประกันภัยประสงค์จะนำเครื่องจักรที่เสียหายจากอุทกภัยออกจากโรงงานที่ได้รับส่งเสริมการลงทุนโดยไม่มีการทำลายเครื่องจักร

กรณีนี้ก็ถือเป็นการขออนุญาตจำหน่ายเครื่องจักร ให้ผู้ได้รับส่งเสริมการลงทุนยื่นเรื่องขออนุญาตจำหน่ายเครื่องจักร ตามแบบคำขออนุญาตจำหน่าย โอน หรือบริจาคเครื่องจักร (F IN MC 04 - 03) โดยระบุว่า จำหน่ายเครื่องจักรให้แก่บริษัทประกันภัย หรือผู้รับประกันภัย ซึ่งบีโอไอจะอนุญาตให้จำหน่ายเครื่องจักรได้ โดยมีภาระอากรขาเข้าเครื่องจักร ตามสภาพ ณ วันที่ยื่นเรื่องขออนุญาตจำหน่ายเครื่องจักร เมื่อผู้ได้รับส่งเสริมการลงทุนชำระอากรขาเข้าเครื่องจักรตามหนังสือที่บีโอไอแจ้งกรมศุลกากรแล้ว ให้นำหลักฐานใบเสร็จรับเงินมายื่นขอตัดบัญชีเครื่องจักรตามแบบตัดบัญชีเครื่องจักร (F PM CM 01- 03)

เครื่องจักรที่ใช้สิทธิ์ยกเว้น หรือลดหย่อนอากรขาเข้า นำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อใช้ในโครงการที่ได้รับส่งเสริมการลงทุน เมื่อจะดำเนินการใดต่อเครื่องจักรนั้น ต้องได้รับอนุญาตจากบีโอไอก่อนดำเนินการอื่นเสมอ โดยเครื่องจักรที่นำเข้ามาใช้ในโครงการที่ได้รับส่งเสริมการลงทุนเกินกว่า 5 ปี นับจากวันนำเข้า สามารถขอตัดบัญชีรายการเครื่องจักรเพื่อปลอดจากภาระภาษีอากรได้

หากเกิดการชำรุด หรือเสียหายสำหรับเครื่องจักรที่นำมาใช้ในโครงการที่ได้รับส่งเสริมการลงทุนไม่เกิน 5 ปี นับจากวันนำเข้า จะปลอดจากภาระภาษีอากรได้ใน 3 กรณี คือ ทำลายตามวิธีที่บีโอไอออนุมัติ ส่งออกไปนอกราชอาณาจักร และบริจาคให้ส่วนราชการ องค์การของรัฐบาล หรือองค์การสาธารณกุศลที่บีโอไอเห็นสมควร

ฉะนั้น กรณีการจำหน่ายเครื่องจักร จึงไม่ปลอดจากภาระภาษีอากร มีภาระอากรขาเข้าเครื่องจักรตามสภาพของเครื่องจักร ราคา และอัตราอากร ณ วันที่ยื่นเรื่องขออนุญาตจำหน่ายเครื่องจักร สำหรับเครื่องจักรในกิจการบีโอไอที่ได้รับผลกระทบจากมหาอุทกภัย ซึ่งมีการประกันภัยจากอุทกภัยไว้ แม้ถือเป็นการจำหน่าย แต่ภาระอากรขาเข้าถือตามสภาพของเครื่องจักรที่ชำรุด หรือเสียหายนั้น

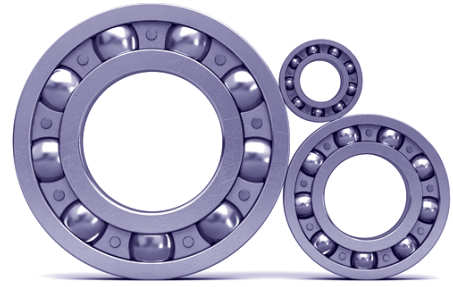

วันเพ็ญ หรูจิตตวิวัฒน์

สำนักงานปฏิบัติการภูมิภาค ตามมาตรการทางภาษีใหม่

รัฐบาลมีนโยบายที่ส่งเสริมให้บริษัทข้ามชาติเข้ามาตั้งศูนย์กลางการบริหารจัดการในประเทศไทย เพื่อบริหารสาขาของกลุ่มบริษัทในประเทศต่างๆ อันจะส่งผลให้เกิดการลงทุนในประเทศมากยิ่งขึ้น กระทรวงการคลังจึงกำหนดมาตรการทางภาษีเพื่อสนับสนุนให้นักลงทุนจากต่างประเทศเข้ามาจัดตั้งสำนักงานปฏิบัติการภูมิภาค (Regional Operating Headquarters – ROH) ขึ้นในประเทศไทย ตั้งแต่ปี 2545 เป็นต้นมา

และในปี 2553 ได้ออกมาตรการใหม่ ให้เป็นทางเลือกของวิสาหกิจที่จะเป็นกิจการ ROH ภายใต้มาตรการปัจจุบัน หรือมาตรการใหม่ ภายใต้หลักเกณฑ์พื้นฐานความเป็นกิจการ ROH เดียวกัน แต่มีหลักเกณฑ์คุณสมบัติ และเงื่อนไขบางประการที่แตกต่างกัน ซึ่งบทความนี้จะได้แนะนำ ROH ตามมาตรการใหม่ให้ได้ทราบ

ปี 2553 ได้ออกมาตรการใหม่ *ให้เป็นทางเลือกของวิสาหกิจที่จะเป็นกิจการ ROH ภายใต้มาตรการปัจจุบัน หรือมาตรการใหม่ก็ได้*

ลักษณะและขอบข่ายธุรกิจ

ลักษณะของสำนักงานปฏิบัติการภูมิภาค กำหนดตามข้อ 1 ประกาศอธิบดีกรมสรรพากรเกี่ยวกับภาษีเงินได้ (ฉบับที่ 109) เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการลดอัตราและยกเว้นภาษีเงินได้ของบริษัท ซึ่งประกอบกิจการสำนักงานปฏิบัติการภูมิภาค ประกาศ ณ วันที่ 15 พฤศจิกายน 2553 มีผลใช้บังคับในวันเดียวกัน ได้กำหนดให้กิจการสำนักงานปฏิบัติการภูมิภาค หรือกิจการ ROH หมายถึง กิจการการให้บริการด้านการบริหาร ด้านเทคนิค หรือการให้บริการสนับสนุนดังต่อไปนี้ แก่วิสาหกิจในเครือ หรือสาขาของตน ไม่ว่าจะตั้งอยู่ในประเทศไทยหรือต่างประเทศ

(1) การบริหารงานทั่วไป การวางแผนทางธุรกิจ และการประสานงานทางธุรกิจ
(2) การจัดหาวัตถุดิบและชิ้นส่วน
(3) การวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์
(4) การสนับสนุนด้านเทคนิค
(5) การส่งเสริมด้านการตลาดและการขาย
(6) การบริหารงานด้านบุคคลและการฝึกอบรมในภูมิภาค
(7) การให้คำปรึกษาด้านการเงิน
(8) การวิเคราะห์และวิจัยด้านเศรษฐกิจและการลงทุน
(9) การจัดการและควบคุมสินเชื่อ
(10) การให้บริการสนับสนุนด้านอื่นๆ ตามที่อธิบดีกรมสรรพากรกำหนด

การควบคุม หมายถึง การควบคุมตามหลักเกณฑ์ของมาตรฐานทางบัญชีที่ยอมรับโดยทั่วไป

นิยามของวิสาหกิจในเครือ

มาตรา 3 แห่งพระราชกฤษฎีกา ออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการลดอัตราและยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 405) พ.ศ. 2545 ประกาศ ณ วันที่ 15 สิงหาคม 2545 มีผลใช้บังคับในวันถัดมา ได้กำหนดให้

วิสาหกิจในเครือ หมายถึง บริษัทหรือห้างหุ้นส่วน นิติบุคคล ซึ่งมีความสัมพันธ์กับกิจการ ROH ในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง กล่าวคือ

(1) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลถือหุ้นในกิจการ ROH ไม่น้อยกว่าร้อยละ 25 ของทุนทั้งหมด

(2) ROH ถือหุ้นในบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 25 ของทุนทั้งหมด

(3) กิจการตาม (1) ถือหุ้นหรือเป็นหุ้นส่วนไม่น้อยกว่าร้อยละ 25 ของทุนทั้งหมด

(4) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งมีอำนาจควบคุมกิจการ หรือกำกับดูแลการดำเนินงาน และการบริหารงานของกิจการ ROH

(5) ROH มีอำนาจควบคุมกิจการ หรือกำกับดูแลการดำเนินงาน และการบริหาร

(6) กิจการตาม (4) มีอำนาจควบคุมกิจการหรือกำกับดูแลการดำเนินงาน และการบริหารงาน

ความเป็นวิสาหกิจในเครือจึงเป็นการถือหุ้นตั้งแต่ร้อยละ 25 เป็นต้นไป อำนาจควบคุมกิจการ กำกับดูแลการดำเนินงาน หรือการบริหารงาน

คุณสมบัติ

มาตรา 11/6 แห่งพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการลดอัตราและยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 405) พ.ศ. 2545 แก้ไขเพิ่มเติมตามมาตรา 6 แห่งพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการลดอัตราและยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 508) พ.ศ. 2553 ประกาศ ณ วันที่ 5 พฤศจิกายน 2545 มีผลใช้บังคับในวันถัดมา ได้กำหนดให้ คุณสมบัติของกิจการ ROH ตามมาตรการใหม่ประกอบด้วย

(1) มีทุนชำระแล้วในวันสุดท้ายของแต่ละรอบระยะเวลาบัญชีตั้งแต่ 10 ล้านบาทขึ้นไป

(2) มีการให้บริการแก่วิสาหกิจในเครือในต่างประเทศ หรือสาขาของตนในต่างประเทศ ไม่น้อยกว่าจำนวน ดังต่อไปนี้
   (ก) หนึ่ง ประเทศ ในรอบระยะเวลาบัญชีแรก และที่สอง
   (ข) สอง ประเทศ ในรอบระยะเวลาบัญชีที่สาม และที่สี่
   (ค) สาม ประเทศ ตั้งแต่รอบระยะเวลาบัญชีที่ห้าเป็นต้นไป

(3) มีรายจ่าย ดังต่อไปนี้
   (ก) รายจ่ายในการดำเนินงานของ ROH ซึ่งจ่ายให้แก่ผู้รับในประเทศไทย ไม่น้อยกว่า 15 ล้านบาทต่อปี แต่ไม่รวมถึงค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สิน รายจ่ายในการดำเนินงานที่จ่ายไปต่างประเทศ ค่าวัตถุดิบ ค่าแห่งกู๊ดวิลล์ ค่าแห่งลิขสิทธิ์ หรือสิทธิ์อย่างอื่น ค่าส่วนประกอบ และค่าบรรจุภัณฑ์
   (ข) รายจ่ายเพื่อการลงทุนที่ ROH จ่ายให้ผู้รับในประเทศไทย ไม่น้อยกว่า 30 ล้านบาทต่อปี แต่ไม่รวมถึงเงินลงทุนในหลักทรัพย์ตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

(4) มีวิสาหกิจในเครือ หรือสาขาในต่างประเทศ ซึ่งมีการประกอบกิจการตามวัตถุประสงค์ในการจัดตั้ง ผู้บริหาร และพนักงานปฏิบัติงานในสถานประกอบการอย่างแท้จริง ตรงตามที่แจ้งต่อกรมสรรพากร

(5) ตั้งแต่รอบระยะเวลาบัญชีที่สามเป็นต้นไป ต้อง
(ก) มีพนักงานปฏิบัติงานใน ROH ไม่น้อยกว่าร้อยละ 75 ของจำนวนพนักงานทั้งหมด
(ข) มีการจ่ายค่าตอบแทนให้แก่พนักงานที่ปฏิบัติงานใน ROH อย่างน้อย 5 คน ไม่น้อยกว่า 2.5 ล้านบาทต่อคนต่อปี

ตามมาตรา 11/7 แห่งพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการลดอัตราและยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 405) พ.ศ. 2545 แก้ไขเพิ่มเติมตามมาตรา 6 แห่งพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการลดอัตราและยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 508) พ.ศ. 2553

(6) ได้จดแจ้งการเป็น ROH ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกรมสรรพากรประกาศกำหนด โดยต้องจดแจ้งภายใน 5 ปี นับแต่วันที่ 15 พฤศจิกายน 2553 ตามข้อ 2 แห่งประกาศอธิบดีกรมสรรพากรเกี่ยวกับภาษีเงินได้ (ฉบับที่ 109)

(7) ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขอื่นที่อธิบดีกรมสรรพากรประกาศกำหนด

เงื่อนไขและสิทธิประโยชน์

เงื่อนไข

มาตรา 11/2 แห่งพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการลดอัตราและยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 405) พ.ศ. 2545 แก้ไขเพิ่มเติมตามมาตรา 6 แห่งพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการลดอัตราและยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 508) พ.ศ. 2553 ได้กำหนดเงื่อนไขกิจการ ROH ที่จะได้รับสิทธิประโยชน์ต้อง

(1) มีรายได้จากการให้บริการของกิจการ ROH แก่วิสาหกิจในเครือในต่างประเทศ หรือสาขาของตนในต่างประเทศ หรือ

(2) มีรายได้จากค่าสิทธิที่ได้รับจากวิสาหกิจในเครือในต่างประเทศ หรือสาขาในต่างประเทศ หรือจากบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ เฉพาะค่าสิทธิที่เกิดจากผลการวิจัย และพัฒนาเทคโนโลยีของกิจการ ROH ที่กระทำขึ้นในประเทศไทย

โดยรายได้จากการให้บริการ หรือค่าสิทธินั้นต้องมีรายได้จากวิสาหกิจในเครือในต่างประเทศหรือสาขาในต่างประเทศรวมกัน ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ของรายได้ทั้งหมดของบริษัท (รายได้ของทั้งกิจการ ROH และที่มิใช่กิจการ ROH รวมกัน)

มาตรา 3 แห่งพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการลดอัตราและยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 405) พ.ศ. 2545 แก้ไขตามมาตรา 3 วรรคสอง แห่งพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการลดอัตราและยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 508) พ.ศ. 2553 ให้นิยามของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนที่เกี่ยวข้องไว้ว่า

บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนที่เกี่ยวข้อง หมายความว่า บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่นำผลการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีของกิจการ ROH ไปใช้ในการผลิตสินค้า หรือให้บริการแก่กิจการ ROH วิสาหกิจในเครือ หรือสาขาต่างประเทศของกิจการ ROH

สิทธิประโยชน์

หากกิจการ ROH มีคุณสมบัติ และมีรายได้เข้าเกณฑ์ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไข จะได้รับสิทธิประโยชน์ จำแนกเป็น 2 ประเภท คือ

(1) กิจการ ROH

(2) พนักงานที่เป็นคนต่างด้าว

(1) กิจการ ROH

กิจการ ROH จะได้รับสิทธิประโยชน์ตามมาตรา 11/6 ประกอบกับมาตรา 11/2 มาตรา 11/3 และมาตรา 11/4 แห่งพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการลดอัตราและยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 405) พ.ศ. 2545 แก้ไขเพิ่มเติมตามมาตรา 6 แห่งพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการลดอัตราและยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 508) พ.ศ. 2553 ดังนี้

(ก) มาตรา 11/2 บัญญัติให้ ลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลคงเหลือจัดเก็บร้อยละ 10 ของกำไรสุทธิ เป็นเวลา 10 ปีต่อเนื่องกัน สำหรับ

- รายได้จากการให้บริการของกิจการ ROH แก่วิสาหกิจในเครือที่ตั้งขึ้นในประเทศไทย
- ดอกเบี้ยที่ได้รับจากวิสาหกิจในเครือ หรือสาขาต่างประเทศ ทั้งนี้ เฉพาะดอกเบี้ยจากเงินกู้ยืมที่กิจการ ROH ได้กู้มาเพื่อให้กู้ยืมต่อ
- ค่าสิทธิที่ได้รับจากวิสาหกิจในเครือหรือสาขาต่างประเทศ หรือบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้เฉพาะค่าสิทธิที่เกิดจากผลการวิจัย และพัฒนาเทคโนโลยีของกิจการ ROH ที่กระทำขึ้นในประเทศไทย

(ข) มาตรา 11/3 บัญญัติให้ ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล สำหรับรายได้จากการให้บริการของกิจการ ROH แก่วิสาหกิจในเครือที่อยู่ต่างประเทศ หรือสาขาต่างประเทศเป็นเวลา 10 ปีต่อเนื่องกัน

(ค) มาตรา 11/4 บัญญัติให้ ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล สำหรับเงินปันผลที่ได้รับจากวิสาหกิจในเครือที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยหรือที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศเป็นเวลา 10 ปีต่อเนื่องกัน

(2) พนักงานที่เป็นคนต่างด้าว

คนต่างด้าว หมายความว่า บุคคลธรรมดาซึ่งไม่มีสัญชาติไทยตามมาตรา 3 แห่งพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการลดอัตราและยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 405) พ.ศ. 2545

มาตรา 4 ประกอบกับมาตรา 11/1 แห่งพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการลดอัตราและยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 405) พ.ศ. 2545 แก้ไขเพิ่มเติมตามมาตรา 6 แห่งพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการลดอัตราและยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 508) พ.ศ. 2553 ให้ลดอัตราภาษีเงินได้ในการหักภาษี ณ ที่จ่าย และคงจัดเก็บในอัตราร้อยละ 15 ของเงินได้พึงประเมินที่ได้รับ เนื่องจากการจ้างแรงงาน สำหรับคนต่างด้าวที่ทำงานประจำกิจการ ROH เป็นระยะเวลาติดต่อกันไม่เกิน 8 ปี ไม่ว่าระหว่างเวลานั้น จะได้เดินทางออกจากประเทศไทยเป็นครั้งคราวหรือไม่ก็ตาม ทั้งนี้ เฉพาะผู้บริหารระดับสูง หรือผู้เชี่ยวชาญระดับสูงที่กิจการ ROH จดแจ้งต่อกรมสรรพากร ตามแบบที่ประกาศกำหนด ฉะนั้น รายได้ของคนต่างด้าวที่ทำงานในต่างประเทศได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้

สิทธิประโยชน์เพิ่มเติม

นอกจากนั้น มาตรา 11/9 แห่งพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการลดอัตราและยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 405) พ.ศ. 2545 แก้ไขเพิ่มเติมตามมาตรา 6 แห่งพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการลดอัตราและยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 508) พ.ศ. 2553 ให้สิทธิประโยชน์เพิ่ม กรณีรอบระยะเวลาบัญชีที่ 10 กิจการ ROH มีรายจ่ายในการดำเนินงานที่จ่ายในประเทศไทยสะสมรวมกันแล้ว เกินกว่า 150 ล้านบาท ตลอด 10 รอบระยะเวลาบัญชี ให้ได้รับสิทธิประโยชน์ตามมาตรา 11/2 มาตรา 11/3 และมาตรา 11/4 ขยายเวลาได้อีก 5 รอบระยะเวลาบัญชี

หลักเกณฑ์อื่นๆ

(1) ข้อ 3 ประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีเงินได้ (ฉบับที่ 109) เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการลดอัตราและยกเว้นภาษีเงินได้ของบริษัทซึ่งประกอบกิจการสำนักงานปฏิบัติการภูมิภาค กำหนดให้แยกการคำนวณกำไรสุทธิ และขาดทุนสุทธิของกิจการ ROH และกิจการอื่นต่างหากจากกัน หากไม่สามารถแยกได้อย่างชัดแจ้งว่า ส่วนใดเป็นรายจ่ายของกิจการใด ให้เฉลี่ยรายจ่ายตามส่วนของรายได้ระหว่างกิจการ ROH และกิจการอื่น

กรณีกิจการ ROH มีทั้งรายได้ที่ได้รับสิทธิ์ยกเว้น และลดหย่อนอัตราภาษีเงินได้ ให้แยกการคำนวณกำไรสุทธิ และขาดทุนสุทธิของรายได้แต่ละส่วนต่างหากจากกัน หากไม่สามารถแยกได้ชัดแจ้งว่า เป็นรายจ่ายของรายได้ส่วนใด ให้เฉลี่ยรายจ่ายตามส่วนของรายได้ ระหว่างรายได้ที่ได้รับสิทธิ์ยกเว้น และรายได้ที่ได้รับสิทธิ์ลดหย่อนอัตราภาษีเงินได้

(2) ข้อ 4 ประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีเงินได้ (ฉบับที่ 109) เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการลดอัตราและยกเว้นภาษีเงินได้ของบริษัทซึ่งประกอบกิจการสำนักงานปฏิบัติการภูมิภาค กำหนดกรณีบริษัทประกอบกิจการ ทั้งกิจการ ROH และกิจการอื่น หากกิจการ ROH นั้น มีผลขาดทุนสุทธิ ให้คงผลขาดทุนสุทธิไว้ในกิจการ ROH เท่านั้น

กรณีกิจการ ROH มีทั้งรายได้ที่ได้รับสิทธิ์ยกเว้น และลดอัตราภาษีเงินได้ หากรายได้ที่ได้รับสิทธิ์ยกเว้นภาษีเงินได้มีผลขาดทุนสุทธิ ให้คงผลขาดทุนสุทธินั้นไว้ในกิจการ ROH ที่ได้รับสิทธิ์ยกเว้นภาษีเงินได้เท่านั้น

(3) มาตรา 11/11 แห่งพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการลดอัตราและยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 405) พ.ศ. 2545 แก้ไขเพิ่มเติมตามมาตรา 6 แห่งพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการลดอัตราและยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 508) พ.ศ. 2553 กำหนดให้ บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศ และมิได้ประกอบกิจการในประเทศไทย ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับเงินปันผลที่ได้รับจากกิจการ ROH ซึ่งมีคุณสมบัติและมีรายได้จากการให้บริการและค่าสิทธิ

(4) มาตรา 11/5 แห่งพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการลดอัตราและยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 405) พ.ศ. 2545 แก้ไขเพิ่มเติมตามมาตรา 6 แห่งพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการลดอัตราและยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 508) พ.ศ. 2553 กำหนดการนับรอบระยะเวลาบัญชี ในการลดอัตราและยกเว้นภาษีเงินได้ไว้ ดังนี้

- กรณีรอบระยะเวลาบัญชีเริ่มใน หรือหลังวันจดแจ้งการเป็นกิจการ ROH ให้นับรอบระยะเวลาบัญชีนั้น เป็นรอบระยะเวลาบัญชีแรก
- กรณีจดแจ้งการเป็นกิจการ ROH ระหว่างรอบระยะเวลาบัญชีใด ให้นับรอบระยะเวลาบัญชีนั้น เป็นรอบระยะเวลาบัญชีแรก แม้จะมีระยะเวลาน้อยกว่า 12 เดือนก็ตาม

(5) มาตรา 11/10 แห่งพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการลดอัตราและยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 405) พ.ศ. 2545 แก้ไขเพิ่มเติมตามมาตรา 6 แห่งพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการลดอัตราและยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 508) พ.ศ. 2553 กำหนดกรณีกิจการ ROH ขาดคุณสมบัติอย่างใดอย่างหนึ่ง ในรอบระยะเวลาบัญชีใด ให้สิทธิประโยชน์ที่จะได้รับการลดอัตรา และยกเว้นภาษีเงินได้สิ้นสุดลง ตั้งแต่รอบระยะเวลาบัญชีแรก

สำนักงานปฏิบัติการภูมิภาคมาตรการใหม่

กำหนดคุณสมบัติและเงื่อนไขเพิ่มขึ้น
และสิทธิประโยชน์ก็ได้รับเพิ่มขึ้นเช่นกัน
ขณะที่หากขาดซึ่งคุณสมบัติ
ข้อใดข้อหนึ่ง สิทธิประโยชน์ก็จะสิ้นสุด
ย้อนหลังไปถึงรอบระยะเวลาบัญชีแรก

สำนักงานปฏิบัติการภูมิภาคมาตรการใหม่ กำหนดคุณสมบัติและเงื่อนไขเพิ่มขึ้น และสิทธิประโยชน์ก็ได้รับเพิ่มขึ้นเช่นกัน ขณะที่หากขาดซึ่งคุณสมบัติข้อใดข้อหนึ่ง สิทธิประโยชน์ก็จะสิ้นสุดย้อนหลังไปถึงรอบระยะเวลาบัญชีแรก การเลือกที่จะเป็นกิจการ ROH มาตรการใหม่ จึงจำเป็นต้องมีการวางแผนที่ดี แต่อย่างน้อยมาตรการใหม่นี้ก็เป็นอีกทางเลือกหนึ่งให้ผู้ประกอบการได้นำไปประกอบการพิจารณาได้อีกรูปแบบหนึ่ง

ภาวะส่งเสริมการลงทุน มกราคม - กันยายน 2555 เปรียบเทียบ ปี 2554

การขอรับส่งเสริมการลงทุน

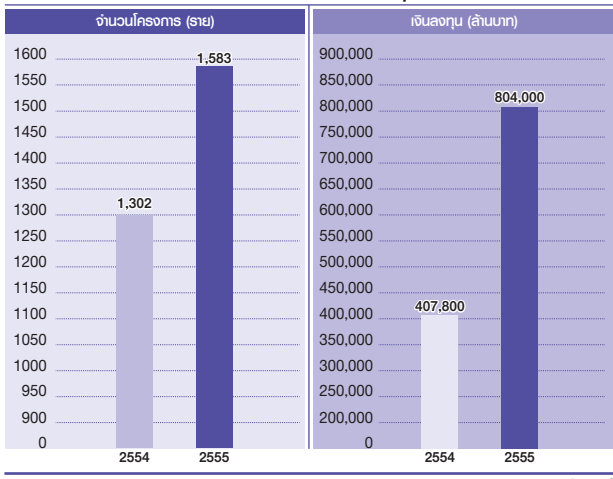

การอนุมัติให้การส่งเสริมการลงทุน

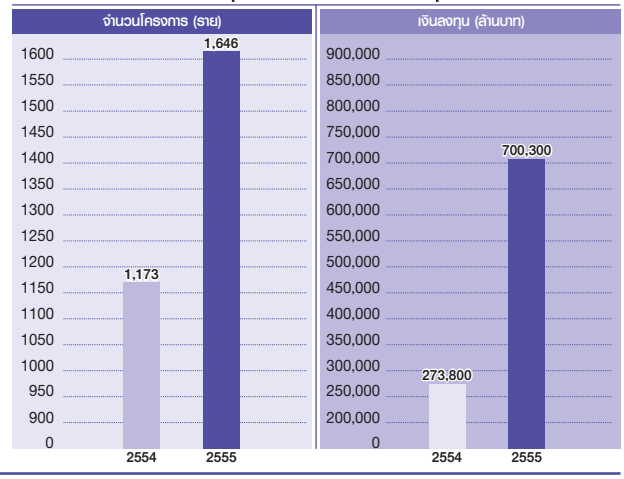

การออกบัตรส่งเสริมการลงทุน

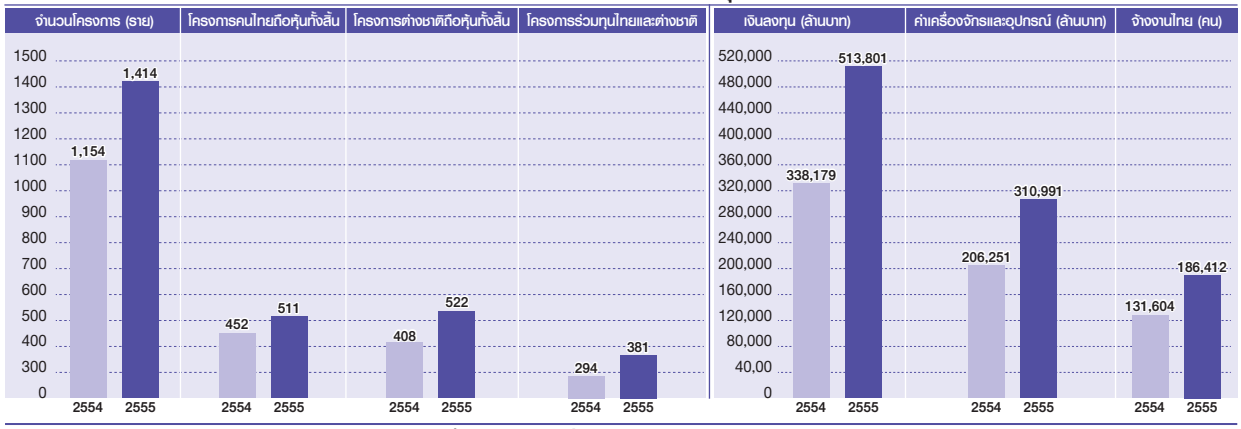

จำแนกการออกบัตรตามหมวดประเภทกิจการ

หน่วย : ล้านบาท

ประเภทผลิตภัณฑ์	จำนวนโครงการ (ราย)		เงินลงทุน		ทุนจดทะเบียนไทย		ทุนจดทะเบียนต่างชาติ		จำนวนแรงงาน (คน)	
	2554 ม.ค. - ก.ย.	2555 ม.ค. - ก.ย.	2554 ม.ค. - ก.ย.	2555 ม.ค. - ก.ย.	2554 ม.ค. - ก.ย.	2555 ม.ค. - ก.ย.	2554 ม.ค. - ก.ย.	2555 ม.ค. - ก.ย.	2554 ม.ค. - ก.ย.	2555 ม.ค. - ก.ย.
เกษตรกรรมและผลิตผลจากการเกษตร	165	194	48,318	46,980	4,537	11,542	1,179	2,524	21,660	31,542
เหมืองแร่ เซรามิกส์ และโลหะขั้นมูลฐาน	24	37	18,481	28,451	320	341	1,756	6,084	2,410	4,697
อุตสาหกรรมเบา	80	82	9,851	12,096	452	406	1,279	483	16,005	15,339
ผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักร และอุปกรณ์ขนส่ง	276	326	66,724	120,136	739	1,570	6,009	13,009	32,325	46,899
อิเล็กทรอนิกส์ และเครื่องใช้ไฟฟ้า	162	221	57,733	92,460	252	200	1,156	5,434	37,277	53,620
เคมีภัณฑ์ กระดาษ และพลาสติก	160	178	39,465	42,310	768	3,036	1,277	5,692	12,485	20,921
บริการ และสาธารณูปโภค	287	376	97,608	171,368	14,167	13,775	2,428	1,968	9,442	13,394
รวม	**1,154**	**1,414**	**338,179**	**513,801**	**21,235**	**30,870**	**15,085**	**35,193**	**131,604**	**186,412**

หมายเหตุ เขต 1 ได้แก่ กรุงเทพมหานคร นครปฐม นนทบุรี ปทุมธานี สมุทรสาคร และสมุทรปราการ
เขต 2 ได้แก่ กาญจนบุรี ฉะเชิงเทรา ชลบุรี นครนายก พระนครศรีอยุธยา ราชบุรี สระบุรี สมุทรสงคราม สุพรรณบุรี อ่างทอง ระยอง และภูเก็ต
เขต 3 ได้แก่ 58 จังหวัด โดยแบ่งเป็นเขต 3 พิเศษ จำนวน 23 จังหวัด ได้แก่ ศรีสะเกษ หนองบัวลำภู สุรินทร์ ยโสธร มหาสารคาม นครพนม ร้อยเอ็ด กาฬสินธุ์ สกลนคร บุรีรัมย์ อำนาจเจริญ ชัยภูมิ หนองคาย อุบลราชธานี อุดรธานี แพร่ พะเยา น่าน สตูล ปัตตานี ยะลา บึงกาฬ และนราธิวาส และเขต 3 ใน 36 จังหวัดที่เหลือสำหรับกิจการขนส่งทางเรือ หรืออากาศ ได้รวมไว้ใน เขต 3

ข้อสังเกต 1) ในแต่ละเดือนสถิติการอนุมัติให้การส่งเสริมฯ ไม่สามารถนำไปเปรียบเทียบกับสถิติการขอรับการส่งเสริมฯ ในเดือนเดียวกัน เนื่องจากปกติสำนักงานฯ จะใช้เวลาพิจารณาอนุมัติโครงการที่ขอรับการส่งเสริมฯ ภายในกำหนดเวลา 15 - 90 วันทำการ
2) สถิติไม่นับรวมโครงการซึ่งไม่มีการลงทุนเพิ่ม ได้แก่ โยกย้ายสถานประกอบการ รับโอนโครงการ กิจการเดิมขอสิทธิประโยชน์ไม่เกี่ยวกับภาษีอากร

โครงการอนุมัติให้การส่งเสริมการลงทุน เดือนกันยายน 2555

	บริษัท / การร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์และกำลังผลิต (ต่อปี)	ประเภทกิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
หมวด 1 เกษตรกรรมและผลิตผลทางการเกษตร						
1	นายวิกรม ธีระธนานนท์ (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ข้าวคัดคุณภาพ 28,800 ตัน	1.14	54.00	28	จ.อุดรธานี (เขต 3)
2	วงค์บัณฑิต จำกัด (ร่วมทุนไทย - มาเลเซีย)	ยางแท่ง (BLOCKED RUBBER) 72,000 ตัน	1.16	266.70	159	จ.สุราษฎร์ธานี (เขต 3)
3	เอส.พี.ปาล์ม ออยล์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	น้ำมันปาล์ม 18,000 ตัน	1.12	40.00	14	จ.สุราษฎร์ธานี (เขต 3)
4	อ. โชคดี ปาล์ม ออยล์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	น้ำมันปาล์ม 18,000 ตัน	1.12	40.00	14	จ.สุราษฎร์ธานี (เขต 3)
5	คาลบี้ธนาวัธน์ จำกัด (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	ขนมขบเคี้ยวสำเร็จรูป (SNACK) 2,540 ตัน ขนมกึ่งสำเร็จรูป (KIJI PELLET) 2,500 ตัน	1.11	145.00	20	จ.สมุทรปราการ (เขต 1)
6	วีวี น้ำมันปาล์ม จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	น้ำมันปาล์มดิบและเมล็ดในปาล์มอบแห้ง 10,800 ตัน	1.12	241.40	72	จ.ประจวบคีรีขันธ์ (เขต 3)
7	บุญยังฟาร์ม จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	เลี้ยงไก่เนื้อ 2,910,000 ตัว	1.5	100.00	30	จ.บุรีรัมย์ (เขต 3)
8	ธนาสินฟาร์ม จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	เลี้ยงไก่เนื้อ 1,900,000 ตัว	1.5	67.00	19	จ.บุรีรัมย์ (เขต 3)
9	MR. MICHAEL O'NEILL (หุ้นไอร์แลนด์ทั้งสิ้น)	พืช ผัก ผลไม้อบแห้ง 85 ตัน	1.11	2.00	5	จ.สมุทรสงคราม (เขต 2)
10	แพค - เอ็นเนอร์ยี่ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	เชื้อเพลิงชีวมวลอัดเม็ด (WOOD PELLET) 12,000 ตัน	1.17	10.00	12	จ.สระแก้ว (เขต 3)
11	ซีพี - เมจิ จำกัด (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	นมสดพาสเจอร์ไรส์ 203,500 ตัน นมเปรี้ยวพร้อมดื่มและโยเกิร์ต 39,300 ตัน	1.1	2,150.00	970	จ.สระบุรี (เขต 2)

	บริษัท / การร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์และกำลังผลิต (ต่อปี)	ประเภทกิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
12	แอ็ดวานซ์ เอเชีย ไฟเบอร์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	แผ่นใยไม้อัดแข็ง (HARDBROAD) 100,000 ลูกบาศก์เมตร	1.17	2,650.00	393	จ.นครราชสีมา (เขต 3)
13	โนนผักหวานฟาร์ม จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	เลี้ยงไก่เนื้อ 2,060,000 ตัว	1.5	60.00	17	จ.นครราชสีมา (เขต 3)
14	ไทยเจริญพัฒนาเกษตร ผสมผสาน จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	เลี้ยงไก่เนื้อ 3,156,000 ตัว	1.5	40.00	24	จ.นครราชสีมา บุรีรัมย์ (เขต 3)
15	ไทยรวมสินพัฒนาอุตสาหกรรม จำกัด (ร่วมทุนไทย - จีน)	อาหารสำเร็จรูปหรือกึ่งสำเร็จรูปบรรจุภาชนะผนึก 50,000 ตัน อาหารสำเร็จรูปพร้อมบริโภค 10,000 ตัน อาหารบรรจุภาชนะผนึก 25,000 ตัน	1.11 1.11.8 1.6	1,692.00	2,000	จ.สมุทรสาคร (เขต 1)
16	เอ็น แอนด์ เอ็น ฟูดส์ จำกัด (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	อาหารกึ่งสำเร็จรูปแช่แข็ง 3,240 ตัน	1.11	78.00	68	จ.สมุทรสาคร (เขต 1)
17	เอเชี่ยน อะไลอันซ์ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	อาหารพร้อมรับประทาน บรรจุกระป๋อง เช่น ปลาซาร์ดีน บรรจุภาชนะผนึก 60,000 ตัน	1.11	128.00	300	จ.สมุทรสาคร (เขต 1)
18	ลิ้มศักดากุลอุตสาหกรรมการเกษตร (ไทยแลนด์) จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ส่วนผสมอาหารสัตว์ ได้แก่ ข้าวโพดอัด ถั่วอัด ข้าวโพดบด ถั่วเหลืองบด และถั่วต่างๆ บด 31,000 ตัน	1.6	90.60	34	จ.เชียงใหม่ (เขต 3)
19	คิงฟิชเชอร์ โฮลดิ้งส์ จำกัด (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น - สหรัฐอเมริกา)	สัตว์น้ำและอาหารกึ่งสำเร็จรูปแช่แข็ง 21,000 ตัน	1.11	485.00	900	จ.สมุทรสาคร (เขต 1)
20	น้ำมันบริโภคไทย จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	น้ำมันรำข้าวบริสุทธิ์ 48,510 ตัน กรดน้ำมัน (ACID OIL) 2,960 ตัน และเลซิติน (LECITHIN) 1,260 ตัน	1.12	486.70	24	จ.นครราชสีมา (เขต 3)
21	สงวนวงษ์สตาร์ช จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	แป้งมันสำปะหลังและแป้งแปรรูป 72,000 ตัน	1.13	250.00	40	จ.นครราชสีมา (เขต 3)
22	โชคยืนยงอุตสาหกรรม จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	แป้งมันสำปะหลัง 145,200 ตัน	1.13	550.00	111	จ.นครราชสีมา (เขต 3)
23	ราชสีมา กรีน เอ็นเนอร์ยี่ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	แป้งมันสำปะหลัง 75,000 ตัน	1.13	637.00	82	จ.นครราชสีมา (เขต 3)

	บริษัท / การร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์และกำลังผลิต (ต่อปี)	ประเภทกิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
หมวด 2 เหมืองแร่ เซรามิกซ์ และโลหะขั้นมูลฐาน						
1	เอส.เค.พี. เซ็นเตอร์ จำกัด (ร่วมทุนไทย - สิงคโปร์)	กระเบื้องเซรามิกส์ 500,000 ตัน กระเบื้องขัดเงา 39,000 ตัน	2.5	12.90	80	จ.สมุทรสาคร (เขต 1)
2	พี.ซี.เอส. แมชีน (ไทยแลนด์) จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนเหล็กหล่อ 31,680 ตัน	2.15	373.00	97	จ.นครราชสีมา (เขต 3)
หมวด 3 อุตสาหกรรมเบา						
1	เอสที พลัชทอย จำกัด (ร่วมทุนไทย - เกาหลีใต้)	เสื้อผ้าสำเร็จรูป 400,000 ชิ้น หมอน 500,000 ใบ กระเป๋า 500,000 ใบ ของเล่น 1,200,000 ชิ้น	3.4	155.73	250	จ.นครราชสีมา (เขต 3)
2	MR. FRANCK QUINT (ร่วมทุนฝรั่งเศส - เบลเยียม)	เครื่องประดับและชิ้นส่วน 15,000 ชิ้น	3.7	11.50	53	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
3	โฮยาเลนซ์ ไทยแลนด์ จำกัด (หุ้นเนเธอร์แลนด์ทั้งสิ้น)	เลนส์สายตา 8,400,000 ชิ้น	3.9	1,442.70	987	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
4	เท็กซ์ไทล์เพรสทีจ จำกัด (มหาชน) (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	NON - WOVEN FABRIC 7,000,000 ตารางเมตร	3.1	317.00	63	จ.ชลบุรี (เขต 2)
หมวด 4 ผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักร และอุปกรณ์ขนส่ง						
1	ซัมมิท ไฮย่า (ประเทศไทย) จำกัด (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	เครื่องจักรและอุปกรณ์ เช่น AUTO FEEDER, PRESS MACHINE, TEST MACHINE และการซ่อมแซมเครื่องจักรที่ผลิตเอง 19 ชุด ชิ้นส่วนเครื่องจักร เช่น SGART, FLANGE สำหรับ AUTO FEEDER, CONVEYOR 200 ชิ้น	4.2	4.00	16	จ.สมุทรปราการ (เขต 1)
2	คอลิบรี ออโตเมชั่น (ประเทศไทย) จำกัด (ร่วมทุนจีน - สิงคโปร์)	เครื่องจักรและอุปกรณ์ เช่น ASSEMBLY MACHINE, STAMPING MACHINE และการซ่อมแซมเครื่องจักรที่ผลิตเอง 3,500 ชุด	4.2	45.00	30	จ.ปทุมธานี (เขต 1)
3	แอร์ - คอน พาร์ทส์ เอ็นจิเนียริ่ง (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	แม่พิมพ์ 230 ชุด	4.2	16.00	9	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
4	เอ็น.เอช. โซจะ (ไทยแลนด์) จำกัด (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	ชิ้นส่วนโลหะ เช่น STUB SHAFT และ SCROLL 1,304,000 ชิ้น	4.3	100.00	52	จ.ชลบุรี (เขต 2)

	บริษัท / การร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์และกำลังผลิต (ต่อปี)	ประเภทกิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
5	ไทยมิตซิ คอร์ปอเรชั่น จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนโลหะ เช่น BOLT, PIN COLLAR และ FASTENER 888 ตัน	4.3	163.70	23	จ.สระบุรี (เขต 2)
6	ซิมาเทค จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	เครื่องจักรสำหรับบำบัดมลพิษทางอากาศ 1,266 ชุด ชิ้นส่วนและอุปกรณ์สำหรับบำบัดมลพิษทางอากาศ 1,500 ชิ้น ชิ้นส่วนโลหะขึ้นรูป 10 ตัน	4.2 และ 4.3	7.80	45	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
7	สยาม เพิร์ล โคเกียว จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	เครื่องจักร เช่น ULTRASONIC WELDING MACHINE และ ULTRASONIC SCORING MACHINE และการซ่อมแซมเครื่องจักรที่ผลิตเอง 25 ชุด	4.2	40.00	7	จ.ชลบุรี (เขต 2)
8	เซะนิยะ (ไทยแลนด์) จำกัด (ร่วมทุนจีน - ญี่ปุ่น)	โครงสร้างโลหะ เช่น ทุ่นไฟ กระโจมไฟ และโครงสร้างท่าเรือ 470 ตัน	4.19	75.60	18	จ.ชลบุรี (เขต 2)
9	โคมาทานิ เกจ (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	เครื่องมือและอุปกรณ์วัดชิ้นงาน (GAUGE, JIG) 8,200 ชิ้น	4.2	80.00	14	จ.ชลบุรี (เขต 2)
10	MR. FLEMMING FLINDT SKOV (หุ้นเดนมาร์กทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนโลหะ เช่น MUFFLER TUBE และ CLAMP 263,400 ชิ้น	4.3	100.80	182	จ.ปราจีนบุรี (เขต 3)
11	โตเกียว โรดิ จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	OIL FILTER ELEMENT 407,000 ชุด และ OIL COOTER FILTER MODULE 175,000 ชุด	4.10	119.40	33	จ.ชลบุรี (เขต 2)
12	เจ.ฟิลเตอร์ จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ไส้กรองน้ำมัน FUEL FILTER AND OIL FILTER 3,180,000 ชุด	4.10	160.00	72	จ.ชลบุรี (เขต 2)
13	MR. STEFAN VESTERGAARD (หุ้นเดนมาร์กทั้งสิ้น)	ส่วนต่อเติมยานพาหนะ เช่น VACUUM TOILET SERVICE UNIT, WATER SERVICE UNIT 50 ชุด	4.10	38.00	20	จ.ชลบุรี (เขต 2)
14	เอ็ฟซีซี (ไทยแลนด์) จำกัด (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น - สหรัฐอเมริกา - อินโดนีเซีย - ฟิลิปปินส์)	ชิ้นส่วนยานพาหนะ เช่น LOCK UP CLUTCH HUB 1,900,000 ชิ้น LOCK UP CLUTCH ASSY 650,000 ชิ้น	4.10	207.30	93	จ.ชลบุรี (เขต 2)
15	MR. HIDEKI IWAI (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนโลหะสำหรับยานพาหนะ เช่น CUSHION FRAME เช่น CUSHION FRAME และ BACK FRAME 1,480 ตัน	4.10	200.00	55	จ.ฉะเชิงเทรา (เขต 2)

	บริษัท / การร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์และกำลังผลิต (ต่อปี)	ประเภทกิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
16	เอเชีย สแตนเลส สตีล จำกัด (ร่วมทุนไทย - ไต้หวัน)	ผลิตภัณฑ์โลหะสำหรับครัวเรือน และเฟอร์นิเจอร์ 30,000,000 ชิ้น	4.3	300.00	1,000	จ.นครปฐม (เขต 1)
17	นางสุจินตนา ทับวงศ์สิน (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	เครื่องจักรอุตสาหกรรมและอุปกรณ์ เช่น อุปกรณ์ขนถ่ายสินค้า เตาอบ ชิ้นส่วน เครื่องทำความสะอาด ชิ้นงาน 250 ชุด ชิ้นส่วน อุปกรณ์ควบคุมอุณหภูมิ เช่น THERMOCOUPLE, RESISTANCE TEMPERATURE DETECTOR และ HEATER 300,000 ชุด	4.2	32.00	196	จ.ปทุมธานี (เขต 1)
18	เคียววะ พรีซิชั่น (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนโลหะ เช่น ORIFICE FLOW และ SHAFT THROTTLE 1,507 ตัน	4.3	44.00	18	จ.ชลบุรี (เขต 2)
19	MR. MASAHIRO TSURI (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	เตาอุตสาหกรรม (FURNACE AND OVEN) และการซ่อมแซมเตาอุตสาหกรรมที่ผลิตเอง 53 ชุด	4.2	8.00	42	จ.ชลบุรี (เขต 2)
20	ซัมมิท โอโต บอดี้ อินดัสตรี จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนโลหะปั๊มขึ้นรูป สำหรับยานพาหนะ 122,593 ตัน	4.10	257.10	1,018	จ.สมุทรปราการ (เขต 1)
21	พูนสุข โปรดักส์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	เครื่องจักร อุปกรณ์ เช่น เครื่องผสม เครื่องบรรจุและรถขนถ่ายสินค้า 660 ชุด	4.2	20.00	71	จ.นครปฐม (เขต 1)
22	MR.DOO SHIK PARK (หุ้นเกาหลีใต้ทั้งสิ้น)	แม่พิมพ์ (MOULD) 50 ชุด และการซ่อมแซมแม่พิมพ์ (REPAIR MOULD) 600 ชุด	4.2	46.00	13	จ.ระยอง (เขต 2)
23	สยาม ฮิตาชิ เอลลิเวเตอร์ จำกัด (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	ลิฟต์ 950 ชุด ส่วนประกอบของลิฟต์ เช่น PLATFORM, CAGE ASSEMBLY 103,500 ชุด	4.2	1,085.00	827	จ.ชลบุรี (เขต 2)
24	สยาม เอ็น เอส เค สเตียริ่ง ซิสเต็มส์ จำกัด (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	ชิ้นส่วนยานพาหนะ เช่น ชิ้นส่วนระบบบังคับเลี้ยว 290,310 ชิ้น	4.10	509.00	102	จ.ฉะเชิงเทรา (เขต 2)
25	เคียวเอ (ไทยแลนด์) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	การเคลือบผิว (SURFACE TREATMENT) 60,000 ตัน	4.4	320.00	90	จ.ชลบุรี (เขต 2)
26	ไทย พรีซิชั่น โปรดักส์ จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนโลหะสำหรับยานพาหนะ เช่น INPUT SHAFT, SENSOR COVER และ TORSION BAR 13,356,000 ชิ้น	4.10	370.00	53	จ.ชลบุรี (เขต 2)

	บริษัท / การร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์และกำลังผลิต (ต่อปี)	ประเภทกิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
27	ซูมิโตโม รับเบอร์ (ไทยแลนด์) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	AGRICULTURAL TIRE 505,200 เส้น SOLID TIRE 38,600 เส้น RUBBER TRACE 65,900 เส้น	4.10	3,960.00	512	จ.ระยอง (เขต 2)
28	เด็นโซ่ (ประเทศไทย) จำกัด (ร่วมทุนไทย - สิงคโปร์)	หม้อน้ำรถยนต์ (RADIATOR) 1,800,000 ชุด และชิ้นส่วนหม้อน้ำรถยนต์ 41,050,000 ชิ้น	4.10	1,147.70	190	จ.ฉะเชิงเทรา (เขต 2)
29	ซัมมิท โอโตซีท อินดัสตรี จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนพลาสติกสำหรับยานพาหนะ 8,100,000 ชิ้น เบาะรถยนต์ 666,000 ชิ้น แผงบังแดด 17,640,000 ชิ้น แผ่นกันความร้อนและเสียง 3,240,000 ชิ้น	4.10	2,224.00	1,110	จ.ฉะเชิงเทรา (เขต 2)
30	โตโยโตมิ ออโต้ พาร์ท (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนปั๊มขึ้นรูปสำหรับยานพาหนะ 5,550,000 ชิ้น	4.10	2,217.60	260	จ.ฉะเชิงเทรา (เขต 2)
31	คิริว (ประเทศไทย) จำกัด (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	ชิ้นส่วนโลหะขึ้นรูป 36,000 ตัน	4.3	1,312.20	141	จ.ระยอง (เขต 2)
32	MR. TAKABUMI YAMAMOTO (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	การเคลือบผิว (SURFACE TREATMENT) 1,700 ตัน	4.4	37.50	14	จ.ระยอง (เขต 2)
33	เอ.แอล.เอ็ม.ที. (ประเทศไทย) จำกัด (ร่วมทุนญี่ปุ่น - สิงคโปร์)	ล้อหินเจียรและการซ่อมแซมหินเจียรที่ผลิตเอง 8,400 ชิ้น	4.2	13.10	14	จ.ฉะเชิงเทรา (เขต 2)
34	สปาย เอ็นจิเนียริ่ง จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	อุปกรณ์สำเสียง 50 ชุด	4.2	10.00	32	จ.ระยอง (เขต 2)
35	ซูมิโตโม อิเล็คตริกไวริ่ง ซิสเต็มส์ (ประเทศไทย) จำกัด (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	ชุดสายไฟสำหรับยานพาหนะ 600,000 ชุด	4.10	52.00	300	จ.ระยอง (เขต 2)
36	MR. PETER SECOMBE (หุ้นฮ่องกงทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนโลหะ 408,820 ตัน	4.3	3.00	22	จ.ชลบุรี (เขต 2)
37	ซุรุกะ (ไทยแลนด์) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนแม่พิมพ์ เช่น PUNCH และ BUTTON DIE 54,000 ชิ้น	4.2	45.00	8	จ.ระยอง (เขต 2)
38	ท็อปเทค ไดมอนด์ทูลส์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	CUTTING TOOLS 94,000 ชิ้น	4.2	199.50	100	จ.สมุทรปราการ (เขต 1)

	บริษัท / การร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์และกำลังผลิต (ต่อปี)	ประเภทกิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
39	มิติเท็กซ์ เทคโนโลยี จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนโลหะ เช่น BRACKET, RING และ BUSH 200 ตัน ชิ้นส่วนพลาสติก เช่น WASHER, HOLDER และ PLATE 2 ตัน	4.3	10.00	50	จ.ปทุมธานี (เขต 1)
40	ซุปเปอร์ฟาสท์ เทคโนโลยี (ประเทศไทย) จำกัด (ร่วมทุนไทย - ไต้หวัน)	ชิ้นส่วนโลหะปั๊มขึ้นรูป เช่น BRACKET,UPPER PLATE 37,000,000 ชิ้น	4.3	50.00	90	จ.ชลบุรี (เขต 2)
41	โอเทค (ไทยแลนด์) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	หัวขุดเจาะ 445,500 ชิ้น	4.2	88.50	40	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
42	ทิด้า คลิน แอนด์ เฟอร์เนส จำกัด (ร่วมทุนไทย - จีน)	เตาอุตสาหกรรม เช่น เตาอบ - ชุบโลหะ 90 เครื่อง	4.2	2.00	70	จ.ลำปาง (เขต 3)
43	นิฟโก้ (ไทยแลนด์) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	แม่พิมพ์ (MOULD) 200 ชุด	4.2	125.00	80	จ.ชลบุรี (เขต 2)
44	เมทัลซ่า (ไทยแลนด์) จำกัด (หุ้นเม็กซิกันทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนโลหะยานพาหนะ เช่น SIDE RAIL 16,344 ตัน	4.10	404.00	29	จ.ระยอง (เขต 2)
45	อีเคเค อีเกิล (ไทยแลนด์) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนระบบส่งกำลัง เช่น SOLENOID VALVE 4,800,000 ชิ้น	4.10	569.50	59	จ.ชลบุรี (เขต 2)
46	มันน์ แอนด์ ฮุมเมิล (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นสิงคโปร์ทั้งสิ้น)	ชุดท่อร่วมไอดี 400,000 ชุด ชุดกรองอากาศ 200,000 ชุด ท่อส่งอากาศเย็น 200,000 ชุด	4.10	398.50	43	จ.ระยอง (เขต 2)
47	MR. HIDETOSHI IGA (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	CRANE 2,500 ชุด	4.2	577.00	101	จ.ระยอง (เขต 2)
48	โคบายาชิ คะโค (ไทยแลนด์) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนโลหะ เช่น BRACKET และ COVER 960 ตัน	4.3	14.60	23	จ.ระยอง (เขต 2)
49	MR. CHEN GUOFENG (ร่วมทุนไทย - จีน)	ผลิตภัณฑ์โลหะ เช่น ลูกกลิ้งสำหรับพิมพ์หรืออัดลาย และชิ้นส่วนโลหะ 30,000 ชิ้น	4.3	34.30	37	จ.สมุทรปราการ (เขต 1)
50	ซัมมิท ซูโกกุ เซอิร่า จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนโลหะขึ้นรูป เช่น NUT และ WELDED NUT 4,018 ตัน	4.3	79.00	47	จ.ชลบุรี (เขต 2)
51	ไทย โคะอิโท จำกัด (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	ชิ้นส่วนโคมไฟสำหรับยานพาหนะ เช่น BODY, REFLECTOR EXTENSION และ LENS 1,586,800 ชิ้น	4.3	198.70	30	จ.สมุทรปราการ (เขต 1)

	บริษัท / การร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์และกำลังผลิต (ต่อปี)	ประเภทกิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
52	ที อาร์.โปรดักส์ แอนด์ มาเก็ตติ้ง จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	เครื่องจักร เช่น เครื่องล้างแอร์ 1,000 เครื่อง	4.2	20.00	33	จ.ชลบุรี (เขต 2)
53	นิปปอน แกสเก็ต (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ปะเก็น (GASKET) และแผ่นรองหนุนของปะเก็น (SHIM) 12,000 ชิ้น	4.3	178.50	11	จ.ปทุมธานี (เขต 1)
54	เอ็ฟซีซี (ไทยแลนด์) จำกัด (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น - อินโดนีเซีย สหรัฐอเมริกา - ฟิลิปปินส์)	ชิ้นส่วนโลหะสำหรับเกียร์อัตโนมัติแบบปรับเปลี่ยนอัตราทดต่อเนื่อง (CVT) 1,650,000 ชิ้น	4.10	127.50	30	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
55	คูโบต้า ไอรอน เวอร์ค (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนโลหะ (MACHINING PARTS) 900 ตัน	4.3	271.50	27	จ.ระยอง (เขต 2)
56	โชว่า ออโต้พาร์ท (ประเทศไทย) จำกัด (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	SHOCK ABSORBER และชิ้นส่วนสำหรับ SHOCK ABSORBER 3,800,000 ชิ้น	4.10	400.00	124	จ.ชลบุรี (เขต 2)
หมวด 5 อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า						
1	อีซีโฟ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ซอฟต์แวร์	5.8	1.50	5	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
2	MR. TAKESHI ENOMOTO (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	WIRE HARNESS 200,000,000 ชิ้น ชิ้นส่วนสำหรับอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ เช่น ฟองน้ำกันกระแทก ฟิล์มกันรอย 31,500,000 ชิ้น	5.3 และ 5.8	58.50	150	จ.นครราชสีมา (เขต 3)
3	เวฟ เครสท์ (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	WIRE HARNESS ASSEMBLY สำหรับเครื่องใช้ไฟฟ้า เช่น ลิฟท์ 2,400 ชุด CONTROL BOX ASSEMBLY 2,400 ชุด	5.3	37.40	51	จ.ชลบุรี (เขต 2)
4	เอ็นวี เอ็นจิเนียริ่ง แอนด์ ออโตเมชั่น จำกัด (ร่วมทุนไทย - อินเดีย)	การออกแบบทางอิเล็กทรอนิกส์และผลิตภัณฑ์ต่อเนื่องจากการออกแบบทางอิเล็กทรอนิกส์ 100 ชุด	5.7	18.00	20	จ.ปทุมธานี (เขต 1)
5	ไมโคร พรีซิชั่น คอมโพเน้นท์ จำกัด (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	ชิ้นส่วนโลหะสำหรับ HARD DISK DRIVE 10,000,000 ชิ้น	5.5	12.40	17	จ.ชลบุรี (เขต 2)

	บริษัท / การร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์และกำลังผลิต (ต่อปี)	ประเภทกิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
6	ฮานา ไมโครอิเล็คโทรนิคส จำกัด (มหาชน) (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์สำหรับยานพาหนะ 100,000,000 ชิ้น	5.5	381.00	487	จ.ลำพูน (เขต 3)
7	เอ็นเอ็มบี-มินีแบ ไทย จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนของกล้องถ่ายรูป 3,600,000 ชิ้น	5.5	78.00	177	จ.ลพบุรี (เขต 3)
8	ฮิตาชิ เมทัลส์ (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	COIL ASSEMBLY 30,000,000 ชิ้น	5.5	30.00	100	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
9	ฮิตาชิ คอนซูมเมอร์ โปรดักส์ (ประเทศไทย) จำกัด (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	ตู้เย็น 500,000 เครื่อง	5.2	1,130.00	418	จ.ปราจีนบุรี (เขต 3)
10	จี บิสซิเนส จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ซอฟต์แวร์	5.8	10.00	123	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
11	MR. MATT HARNEY (หุ้นเยอรมนีทั้งสิ้น)	ซอฟต์แวร์	5.8	4.50	10	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
12	โทเทิล โปรดักส์ แมนูแฟคเจอร์ริ่ง จำกัด (ร่วมทุนไทย - ฝรั่งเศส - เนเธอร์แลนด์)	POWER SUPPLY 95,000 ชิ้น PRINTED CIRCUIT BOARD ASSEMBLY (PCBA) 100,000 ชิ้น	5.5	28.90	60	จ.ปราจีนบุรี (เขต 3)
13	MISS MARIA VERONICA LAI (หุ้นสหรัฐอเมริกาทั้งสิ้น)	ซอฟต์แวร์	5.8	16.00	27	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
14	123 เซอร์วิส จำกัด (ร่วมทุนไทย - สิงคโปร์ - สหรัฐอเมริกา)	ซอฟต์แวร์	5.8	1.30	9	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
15	MR. TOSHIRO GOTO (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ซอฟต์แวร์	5.8	5.71	38	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
16	ฟากอร์ อีเล็คโทรนิคส์ (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นสเปนทั้งสิ้น)	อุปกรณ์สารกึ่งตัวนำ 75,000,000 ชิ้น	5.5	44.50	10	จ.ฉะเชิงเทรา (เขต 2)
17	สตาร์ อาร์เอฟไอดี จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนสำหรับอุปกรณ์โทรคมนาคม เช่น RFID INLAY 30,000,000 ชิ้น	5.5	100.00	36	จ.สมุทรสาคร (เขต 1)
18	ฮิตาชิ เมทัลส์ (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนสำหรับอุปกรณ์โทรคมนาคม เช่น ISOLATOR 9,600,000 ชิ้น	5.5	40.00	98	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)

	บริษัท / การร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์และกำลังผลิต (ต่อปี)	ประเภทกิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
19	โตชิบาคอนซูมเมอร์โปรดักส์ (ประเทศไทย) จำกัด (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	ตู้เย็น 360,000 เครื่อง	5.2	742.00	312	จ.ปทุมธานี (เขต 1)
20	MR. LKUO TAKASU (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ซอฟต์แวร์	5.8	4.00	6	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
21	MR. JUSSI VIRTANEN (หุ้นฟินแลนด์ทั้งสิ้น)	ซอฟต์แวร์	5.8	2.28	31	จ.ขอนแก่น (เขต 3)
22	ช้าฟเนอร์ อีเอ็มซี จำกัด (หุ้นสวิตเซอร์แลนด์ทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์สำหรับยานพาหนะ เช่น FILTER 100,000 ชิ้น CHOKE 100,000 ชิ้น	5.5	68.00	43	จ.ลำพูน (เขต 3)
23	มิตซูบิชิ อิเลคทริคไทย ออโต้ - พาร์ท จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์สำหรับยานพาหนะ 2,570,400 ชิ้น	5.5	700.00	66	จ.ระยอง (เขต 2)
หมวด 6 เคมีภัณฑ์ กระดาษและพลาสติก						
1	นายกฤษกร สุขเวชชวรกิจ (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนพลาสติกสำหรับอุตสาหกรรมต่างๆ 1,600 ตัน	6.12	17.00	90	จ.สมุทรปราการ (เขต 1)
2	พรินท์อิ๊ด จำกัด (หุ้นไต้หวันทั้งสิ้น)	กระดาษพิมพ์ลวดลาย 381 ตัน	6.16	26.50	5	จ.ปราจีนบุรี (เขต 3)
3	MS. TAN CHOO HUI (หุ้นมาเลเซียทั้งสิ้น)	ถังพลาสติก 2,600 ตัน	6.12	145.00	32	จ.ระยอง (เขต 2)
4	MR. DOO SHIK PARK (หุ้นเกาหลีใต้ทั้งสิ้น)	ผลิตภัณฑ์พลาสติกและชิ้นส่วนพลาสติก 8,000 ตัน	6.12	183.00	37	จ.ระยอง (เขต 2)
5	MR. LEE HAN BOK (หุ้นเกาหลีใต้ทั้งสิ้น)	สีสำหรับเคลือบโลหะ 1,500 ตัน	6.8	70.30	8	จ.ระยอง (เขต 2)
6	ทีพีเอ็น เฟล็กซ์แพค จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ฟิล์มพลาสติก 3,300 ตัน สิ่งพิมพ์จากพลาสติกหรือกระดาษ 673,000,000 ตารางเมตร	6.12 และ 6.16	501.00	209	จ.ฉะเชิงเทรา (เขต 2)
7	เอกา แพค จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	บรรจุภัณฑ์พลาสติกและแผ่นพลาสติก 3,600 ตัน	6.12	304.00	87	จ.ฉะเชิงเทรา (เขต 2)
8	สหไทยอาวาเกระดาษ จำกัด (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	กระดาษเตรียม (BASE PAPER) เพื่อผลิตแผ่นกั้นแบตเตอรี่และกระดาษกรอง 4,500 ตัน	6.15	680.00	40	จ.ปราจีนบุรี (เขต 3)

	บริษัท / การร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์และกำลังผลิต (ต่อปี)	ประเภทกิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
9	นายวันชัย ธาดาดลทิพย์ (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	เม็ดพลาสติก 75,000 ตัน และ LACTIC ACID DIMER 4,000 ตัน	6.2 และ 6.11	10,500.00	445	จ.ระยอง (เขต 2)
10	ไทยลู้บเบส จำกัด (มหาชน) (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	ไขพาราฟินความบริสุทธิ์สูง 40,500 ตัน และไขพาราฟินเหลว 22,600 ตัน	6.2	1,312.20	141	จ.ชลบุรี (เขต 2)
11	ไออาร์พีซี จำกัด (มหาชน) (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	PP RESIN และ PP COMPOUND 150,000 ตัน	6.11	3,255.90	63	จ.ระยอง (เขต 2)
12	พีทีที ฟีนอล จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	PHENOL 301,125 ตัน ACETONE 186,700 ตัน	6.11	10,031.40	120	จ.ระยอง (เขต 2)
13	ฟูคูอิ คาเซอิ (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	TANK FUEL และ TANK FUEL ASSEMBLY 55,000 ชิ้น	6.12	23.70	13	จ.ชลบุรี (เขต 2)
14	ฟูคูอิ คาเซอิ (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	TANK RESERVE, AIR INTAKE และ TANK RESERVE ASSEMBLY 432,000 ชิ้น	6.12	13.90	13	จ.ชลบุรี (เขต 2)
15	เบนิซอน (ประเทศไทย) จำกัด (ร่วมทุนบรูไน - ไต้หวัน)	ฟิล์มพลาสติก 1,200 ตัน	6.12	43.70	13	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
16	พีพีจี โคทติ้งส์ (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นสหรัฐอเมริกาทั้งสิ้น)	สีเคลือบและสารละลายสำหรับสี 4,250 ตัน	6.2 และ 6.8	231.60	45	จ.สมุทรปราการ (เขต 1)
17	ไทย เอ บี เอส จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	เม็ดพลาสติกโพลีสไตรีน 130,000 ตัน	6.11	11.00	61	จ.ระยอง (เขต 2)
18	สกาเนม กรุงเทพ จำกัด (ร่วมทุนนอร์เวย์ - สวีเดน - เดนมาร์ก)	ฉลากพิมพ์สินค้า 723,963,240 ชิ้น	6.16	105.50	108	จ.ชลบุรี (เขต 2)
19	สีมา เทคโนโลยี่ จำกัด (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	ชิ้นส่วนพลาสติกสำหรับอุตสาหกรรมต่างๆ 864 ตัน	6.12	129.00	23	จ.นครราชสีมา (เขต 3)
20	หินอ่อน จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	แคลเซียมคาร์บอเนต 26,100 ตัน	6.2	12.05	23	จ.สระบุรี (เขต 2)
21	ไทย เอ็นโอเค จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนพลาสติกสำหรับอุตสาหกรรมต่างๆ 258 ตัน	6.12	50.00	8	จ.ชลบุรี (เขต 2)

	บริษัท / การร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์และกำลังผลิต (ต่อปี)	ประเภทกิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
หมวด 7 กิจการบริการและสาธารณูปโภค						
1	เหมราช สระบุรี ที่ดินอุตสาหกรรม จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	พัฒนาอาคารสำหรับโรงงานอุตสาหกรรม 5,330 ตารางเมตร	7.8	71.60	26	จ.สระบุรี (เขต 2)
2	ดับบลิวเอชเอ คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	พัฒนาอาคารสำหรับโรงงานอุตสาหกรรม 29,200 ตารางเมตร	7.8	165.00	26	จ.สระบุรี (เขต 2)
3	อีสเทิร์น ซีบอร์ด อินดัสเตรียลเอสเตท (ระยอง) จำกัด (ร่วมทุนไทย - สหรัฐอเมริกา)	พัฒนาอาคารสำหรับโรงงานอุตสาหกรรม 18,865 ตารางเมตร	7.8	251.80	28	จ.ระยอง (เขต 2)
4	เมโทร ฮอสพิทอลลิตี้ เซอร์วิสเซส(ประเทศไทย) จำกัด (ร่วมทุนไทย - บริติชเวอร์จิน ไอร์แลนด์)	สนับสนุนการค้าและการลงทุน	7.15	6.00	18	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
5	MR. CHRISTOPHE, FABRICE GEORGES MERCIER (หุ้นฝรั่งเศสทั้งสิ้น)	สนับสนุนการค้าและการลงทุน	7.15	7.00	4	จ.สมุทรปราการ (เขต 1)
6	ซิสเม็กซ์ (ไทยแลนด์) จำกัด (หุ้นสิงคโปร์ทั้งสิ้น)	สนับสนุนการค้าและการลงทุน	7.15	6.30	13	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
7	อูเบะ (ไทยแลนด์) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	สนับสนุนการค้าและการลงทุน	7.15	5.90	13	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
8	MR. PETER CHARTER TAYLOR (หุ้นออสเตรเลียทั้งสิ้น)	สนับสนุนการค้าและการลงทุน	7.15	1.50	10	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
9	โอร์กาโน่ (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	สนับสนุนการค้าและการลงทุน	7.15	1.50	27	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
10	ยู อาร์ ซี พาวเวอร์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ไฟฟ้าจากเชื้อเพลิงชีวมวล 1.2 เมกะวัตต์	7.1	75.00	10	จ.อุดรธานี (เขต 3)
11	ไทยศรีทอง จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ไฟฟ้าจากไอน้ำที่ใช้เชื้อเพลิงชีวมวล 8 เมกะวัตต์	7.1	213.60	53	จ.กระบี่ (เขต 3)
12	MR. HIROSHI TAKAYA (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ศูนย์จัดหาจัดซื้อชิ้นส่วนและผลิตภัณฑ์ระหว่างประเทศ	7.12	20.00	14	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
13	ไทยชิมาดะ จำกัด (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	ศูนย์จัดหาจัดซื้อชิ้นส่วนและผลิตภัณฑ์ระหว่างประเทศ	7.12	9.00	4	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)

	บริษัท / การร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์และกำลังผลิต (ต่อปี)	ประเภทกิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
14	เอเชีย อัลลิแอนซ์ พาร์ทเนอร์ จำกัด (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	สนับสนุนการค้าและการลงทุน	7.15	4.50	11	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
15	ดรีมสเคป เนทเวิร์คส (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	สนับสนุนการค้าและการลงทุน	7.15	6.00	44	จ.นนทบุรี (เขต 1)
16	ออบิท เอเชีย จำกัด (หุ้นบริติชเวอร์จินไอร์แลนด์)	สำนักงานปฏิบัติการภูมิภาค	7.13	10.00	1	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
17	เหมราช อีสเทิร์นซีบอร์ด อินดัสเตรียลเอสเตท จำกัด (ร่วมทุนไทย - สหรัฐอเมริกา)	พัฒนาอาคารสำหรับโรงงานอุตสาหกรรม 2,990 ตารางเมตร	7.8	41.50	9	จ.ระยอง (เขต 2)
18	เหมราช อีสเทิร์นซีบอร์ด อินดัสเตรียลเอสเตท จำกัด (ร่วมทุนไทย - สหรัฐอเมริกา)	พัฒนาอาคารสำหรับโรงงานอุตสาหกรรม 4,700 ตารางเมตร	7.8	64.00	9	จ.ระยอง (เขต 2)
19	โอนัมบะ (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ศูนย์จัดหาจัดซื้อชิ้นส่วนและผลิตภัณฑ์ระหว่างประเทศ	7.12	3.50	14	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
20	อรัญ เพาเวอร์ จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ไฟฟ้าจากก๊าซชีวภาพ 4 เมกะวัตต์	7.1	170.00	11	จ.สุพรรณบุรี (เขต 2)
21	ทูฟ ซูด พีเอสบี (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นเยอรมนีทั้งสิ้น)	บริการทดสอบทางวิทยาศาสตร์ 6,500 ตัวอย่าง	7.21	57.65	20	จ.ปทุมธานี (เขต 1)
22	ไทยแอร์เอเชีย จำกัด (ร่วมทุนไทย - มาเลเซีย)	ขนส่งทางอากาศ 1 ลำ	7.9	456.40	70	ไม่ระบุที่ตั้ง
23	ทะเลไทย ขนส่ง 2 จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ขนส่งทางเรือ 16 ลำ	7.9	343.00	37	ไม่ระบุที่ตั้ง
24	การบินไทย จำกัด (มหาชน) (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ขนส่งทางอากาศ 2 ลำ	7.9	8,501.80	207	ไม่ระบุที่ตั้ง
25	การบินไทย จำกัด (มหาชน) (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ขนส่งทางอากาศ 3 ลำ	7.9	23,371.70	396	ไม่ระบุที่ตั้ง
26	สายการบินนกแอร์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ขนส่งทางอากาศ 2 ลำ	7.9	852.10	50	ไม่ระบุที่ตั้ง
27	การบินกรุงเทพ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ขนส่งทางอากาศ 20 ลำ	7.9	13,957.00	42	ไม่ระบุที่ตั้ง
28	นายมาโคโตะ โอโน (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	สนับสนุนการค้าและการลงทุน	7.15	10.00	7	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)

	บริษัท / การร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์และกำลังผลิต (ต่อปี)	ประเภทกิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
29	เมโทร โกลบอล เซอร์วิสเซส จำกัด (หุ้นสิงคโปร์ทั้งสิ้น)	สนับสนุนการค้าและการลงทุน	7.15	11.50	230	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
30	เสนา ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด (มหาชน) (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ที่อยู่อาศัยสำหรับผู้มีรายได้น้อย หรือปานกลาง 60 หน่วย	7.5	30.70	-	จ.ปทุมธานี (เขต 1)
31	เสนา ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด (มหาชน) (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ที่อยู่อาศัยสำหรับผู้มีรายได้น้อย หรือปานกลาง 189 หน่วย	7.5	104.40	-	จ.สมุทรปราการ (เขต 1)
32	เหมราช อีสเทิร์นซีบอร์ด อินดัสเตรียลเอสเตท จำกัด (ร่วมทุนไทย - สหรัฐอเมริกา)	พัฒนาอาคารสำหรับโรงงานอุตสาหกรรม 4,220 ตารางเมตร	7.8	51.80	9	จ.ระยอง (เขต 2)
33	โรจนะ อินดัสเตรียล แมเนจเม้นท์ จำกัด (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	บริการบำบัดน้ำเสีย 2,847,000 ลูกบาศก์เมตร	7.26	109.10	9	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
34	ไพรม์ วอเตอร์ จำกัด (ร่วมทุนไทย - เนเธอร์แลนด์)	บริการบำบัดน้ำเสีย 1,095,000 ลูกบาศก์เมตร	7.26	57.40	3	จ.นครปฐม (เขต 1)
35	ไดกิ อลูมิเนียม อินดัสทรี (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	นำวัสดุที่ไม่ต้องการใช้แล้ว คัดแยกและแปรรูปเพื่อใช้ใหม่ 6,900 ตัน	7.27	27.00	3	จ.ชลบุรี (เขต 2)
36	สยามไบโอไซเอนซ์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	เทคโนโลยีชีวภาพ 30 กิโลกรัม	7.19	427.50	125	จ.นนทบุรี (เขต 1)
37	นิปปอน คอนโป (ประเทศไทย) จำกัด (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	ศูนย์กระจายสินค้าระหว่างประเทศด้วยระบบที่ทันสมัย 20,090 ตารางเมตร	7.11	358.80	118	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
38	อินโนเทค ลาบอราทอรี่ เซอร์วิส จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	บริการทดสอบทางวิทยาศาสตร์	7.21	20.00	30	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
39	อมตะ คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) (ร่วมทุนไทย - อังกฤษ - สหรัฐอเมริกา - ออสเตรเลีย)	เขตอุตสาหกรรม 800 ไร่	7.8	1,533.00	78	จ.ชลบุรี (เขต 2)
40	อู่ พาวเวอร์แพลนท์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ไฟฟ้าจากก๊าซชีวภาพ 1.1 เมกะวัตต์	7.1	57.00	11	จ.ราชบุรี (เขต 2)
		รวม 7 หมวดอุตสาหกรรม		**114,321.52**	**20,260**	เขต 1 = 52 เขต 2 = 80 เขต 3 = 31 ไม่ระบุที่ตั้ง = 6

หมายเหตุ เขต 1 ได้แก่ กรุงเทพมหานคร นครปฐม นนทบุรี ปทุมธานี สมุทรปราการ และสมุทรสาคร
เขต 2 ได้แก่ กาญจนบุรี ฉะเชิงเทรา ชลบุรี นครนายก พระนครศรีอยุธยา ราชบุรี สระบุรี สมุทรสงคราม สุพรรณบุรี อ่างทอง ระยอง และภูเก็ต
เขต 3 ได้แก่ 59 จังหวัดที่เหลือ

INDUSTRIAL SUBCONTRACTING EXHIBITION

งานซับคอน ไทยแลนด์ 2012 จัดขึ้นระหว่างวันที่ 17 - 19 พฤษภาคม 2555 ที่ผ่านมา เป็นครั้งที่ 6 ซึ่งหน่วยพัฒนาการเชื่อมโยงอุตสาหกรรม หรือ BUILD ประสบความสำเร็จในการจับคู่ธุรกิจได้มากถึง 3,473 คู่ สร้างมูลค่าการซื้อขายมากกว่า 6 พันล้านบาท ถือเป็นงานระดับภูมิภาคของธุรกิจรับช่วงการผลิต โดยมีบริษัทผู้ผลิตขนาดใหญ่ทั่วโลกจากอุตสาหกรรมต่างๆ เข้าร่วมงาน เพื่อเป็นโอกาสของผู้ขายและผู้ซื้อชิ้นส่วนในอุตสาหกรรมต่างๆ เช่น ยานยนต์ อิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า จะได้พบปะและเจรจาธุรกิจกัน

การจัดงานครั้งนี้ มีบริษัทร่วมออกร้านแสดงสินค้าทั้งสิ้น 208 บริษัท จากประเทศเยอรมนี ญี่ปุ่น จีน สิงคโปร์ ไต้หวัน และประเทศไทย บนพื้นที่กว่า 6,000 ตารางเมตร โดยมีบริษัทผู้ซื้อรายใหญ่ในอุตสาหกรรมยานยนต์ อิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า เข้าร่วมกิจกรรมการจับคู่ทางธุรกิจ **(BUSINESS MATCHMAKING PROGRAM)** เช่น **VOLVO GROUP, TRIUMPH MOTORCYCLES, ROBERT BOSCH, KAWASAKI, MITSUBISHI ELECTRIC THAI AUTO - PARTS, MERCEDES – BENZ, WESTERN DIGITAL, THAI SAMSUNG ELECTRONICS และ MITSUBISHI ELECTRIC CONSUMER PRODUCTS** เป็นต้น

นอกจากนั้นยังมีกิจกรรม BUYER'S VILLAGE และ BUYER'S PRESSENTATION ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ผู้ซื้อชิ้นส่วน นำเสนอความต้องการชิ้นส่วน นโยบายการจัดซื้อและกิจกรรมสัมมนา มีผู้สนใจเข้าร่วมฟังกว่า 1,300 ราย

ในปี 2556 หน่วย BUILD มีกำหนดจัดงานซับคอน ไทยแลนด์ ครั้งที่ 7 ระหว่างวันที่ 16 - 18 พฤษภาคม 2556 สำหรับบริษัทที่สนใจร่วมงาน หรือเข้าร่วมเป็นผู้ซื้อภายในงาน สามารถสอบถามรายละเอียดเพิ่มเติม หรือติดตามกิจกรรมต่างๆ ของหน่วย BUILD ได้ที่

http://build.boi.go.th
หรือที่หน่วยพัฒนาการเชื่อมโยงอุตสาหกรรม (BUILD)
โทรศัพท์หมายเลข 0 2553 8111 ต่อ 6108, 6214
หรือ **อีเมล : build@boi.go.th**

แบบฟอร์มสมัครสมาชิก

วารสารส่งเสริมการลงทุน

ชื่อ ..... นามสกุล .....

บริษัท/อาชีพ ..... ตำแหน่ง .....

ประเภทกิจการ/ผลิตภัณฑ์ .....

ที่อยู่ .....

โทรศัพท์ ..... โทรสาร .....

E-mail .....

ยินดีบริจาคเงินสมทบการจัดทำฉบับละ 70 บาท จำนวน ..... ฉบับ

ตั้งแต่เดือน ..... ถึงเดือน .....

รวมเป็นเงิน ..... บาท (.....)

◯ ชำระเป็นเงินสด ณ ศูนย์บริการลงทุน ชั้น 1 สำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมการลงทุน

◯ ธนาณัติสั่งจ่าย ปณ. สำนักงานใหญ่ ปตท. 10908 ในนาม “นางบุษยาพร วิริยะศิริ”
โดยแนบแบบฟอร์มสมัครสมาชิกมายัง กองบรรณาธิการ วารสารส่งเสริมการลงทุน

◯ โปรดออกใบเสร็จรับเงินในนาม .....
(กรณีแตกต่างจากข้างต้น)

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

555 ถนนวิภาวดีรังสิต แขวงลาดยาว เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900
โทรศัพท์ 0 2553 8111 ต่อ 6196 โทรสาร 0 2553 8222 และ 0 2553 8316

แบบสอบถามความคิดเห็น

วารสารส่งเสริมการลงทุน

1. ประเภทของหน่วยงาน ☐ เอกชน ☐ ราชการ
2. ลักษณะการดำเนินการ ☐ มหาวิทยาลัย ☐ ธุรกิจบริการ ☐ อุตสาหกรรม ☐ อื่นๆ
3. วารสารส่งเสริมการลงทุนมีประโยชน์ต่อท่าน หรือธุรกิจของท่าน
   ☐ มากที่สุด ☐ มาก ☐ ปานกลาง ☐ น้อย ☐ น้อยที่สุด
4. วารสารส่งเสริมการลงทุนมีเนื้อหาสาระโดยรวมเป็นอย่างไร
   ☐ ดีมาก ☐ ดี ☐ ปานกลาง ☐ พอใช้ ☐ ควรปรับปรุง
5. ท่านสามารถนำความรู้ที่ได้จากวารสารส่งเสริมการลงทุนไปขยายผลต่อในด้านใด
   ☐ ประยุกต์เป็นองค์ความรู้ใหม่ ☐ ปรับใช้กับงาน
   ☐ ให้คำปรึกษา/บริการ ☐ เพิ่มแนวทางการดำเนินการกิจการใหม่
6. รูปเล่ม และรูปแบบการจัดวางภายในเล่ม
   ☐ ดีมาก ☐ ดี ☐ ปานกลาง ☐ พอใช้ ☐ ควรปรับปรุง
7. การใช้ภาษา
   ☐ ดีมาก ☐ ดี ☐ ปานกลาง ☐ พอใช้ ☐ ควรปรับปรุง
8. เนื้อหาในวารสารส่งเสริมการลงทุนที่ท่านสนใจ (โปรดใส่หมายเลขเรียงลำดับ 1 - 12 โดย 1 = มากที่สุด และ 12 = น้อยที่สุด)
   ☐ แวดวง สกท. ☐ บทความพิเศษ ☐ บทสัมภาษณ์ ☐ ข่าว
   ☐ รายงานภาวะเศรษฐกิจ - อุตสาหกรรม ☐ กฎ และระเบียบควรรู้ ☐ จับกระแสโลก
   ☐ ภาวะการส่งเสริมการลงทุน ☐ โครงการอนุมัติให้การส่งเสริมการลงทุน ☐ ถนนสู่ BUILD
   ☐ ลู่ทางการลงทุน - ธุรกิจ ☐ อื่นๆ .....
9. หากเห็นว่าควรปรับปรุง ควรปรับปรุงในด้านใด เช่น ด้านเนื้อหา รูปแบบภายในเล่ม จำนวนหน้า การให้บริการของเจ้าหน้าที่ในกองบรรณาธิการ ฯลฯ

   .....

   .....

   .....

10. ท่านต้องการรับข้อมูลข่าวสารจากวารสารส่งเสริมการลงทุนเพิ่มเติมในด้านใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
    ☐ ด้านข้อมูลการส่งเสริมการลงทุน (โปรดระบุ) ..... ☐ ด้านธุรกิจ .....
    ☐ ด้านความรู้ในอุตสาหกรรม ..... ☐ ด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม .....
    ☐ อื่นๆ .....
11. ข้อเสนอแนะอื่นๆ

    .....

    .....

    .....

โปรดส่งข้อเสนอแนะมายัง กองบรรณาธิการ วารสารส่งเสริมการลงทุน

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน
555 ถนนวิภาวดีรังสิต แขวงลาดยาว เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900
โทรศัพท์ 0 2553 8111 ต่อ 6196 โทรสาร 0 2553 8222 และ 0 2553 8316 อีเมล head@boi.go.th

OSOS

ONE START ONE STOP INVESTMENT CENTER
ศูนย์ประสานการบริการ
ด้านการลงทุน

Investment in Thailand
is not a big deal anymore

การลงทุนในประเทศไทย
ไม่ใช่เรื่องใหญ่อีกต่อไป

ศูนย์ประสานการบริการด้านการลงทุน
อาคารจัตุรัสจามจุรี ชั้น 18
ถ. พญาไท เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330
อีเมล : osos@boi.go.th เว็บไซต์ : osos.boi.go.th
โทรศัพท์ : 0 2209 1100 โทรสาร : 0 2209 1199

THAILAND BOARD OF INVESTMENT

Unbeatable Thailand,
Unparalleled Opportunities

THAILAND BOARD OF INVESTMENT

OVERSEAS OFFICES

BEIJING : Thailand Board of Investment, Beijing Office
Royal Thai Embassy, No.40 Guang Hua Road,Beijing 100600, P.R.C.
Tel : 86 10 6532 4510 Fax : 86 10 6532 1620 E-mail : beijing@boi.go.th
E-mail : beijing@boi.go.th

FRANKFURT : Thailand Board of Investment, Frankfurt Office
Royal Thai Embassy, Bethmannstr. 58, 5.OG 60311 Frankfurt am Main Federal Republic of Germany Tel : 49 6992 91230 Fax : 49 6992 12320 E-mail : fra@boi.go.th

GUANGZHOU : Thailand Board of Investment, Guangzhou Office
Investment Promotion Section, Royal Thai Consulate-General, Room 1216-1218, Garden Tower 368 Huanshi Dong Road, Guangzhou 510064, P.R.C.
Tel : 8620 8387 7770 Fax : 8620 8387 2770 E-mail : guangzhou@boi.go.th

LOS ANGELES : Thailand Board of Investment, Los Angeles Office
Royal Thai Consulate-General, 611 North Larchmont Boulevard, 3rd Floor, Los Angeles CA 90004, U.S.A. Tel : 1 323 960 1199
Fax : 1 323 960 1190 E-mail : boila@boi.go.th

NEW YORK : Thailand Board of Investment, New York Office
61 Broadway, Suite 2810, New York N.Y. 10006, U.S.A.
Tel : 1 212 422 9009 Fax : 1 212 422 9119 E-mail : nyc@boi.go.th

OSAKA : Thailand Board of Investment, Osaka Office
Royal Thai Consulate–General, Bangkok Bank Building 7th Floor, 1-9-16 Kyutaro Machi, Chuo-Ku, Osaka 541-0056, Japan
Tel : 81 66271 1395 Fax : 81 66271 1394 E-mail : osaka@boi.go.th

PARIS : Thailand Board of Investment, Paris Office
Ambassade Royale de Thailande 8, Rue Greuze, 75116, Paris, France
Tel : 33 1569 02600-1 Fax : 33 1569 02602 E-mail: par@boi.go.th

SEOUL : Thailand Board of Investment, Seoul Office #1804, 18th Floor, Coryo Daeyungak Tower, 25-5, Chungmuro 1-ga, Jung-gu, Seoul, 100-706, Korea
Tel : 82 319 9998 Fax : 82 319 9997 E-mail : seoul@boi.go.th

SHANGHAI : Thailand Board of Investment, Shanghai Office
Royal Thai Consulatez–General 15th Floor, Crystal Century Tower, 567 Weihai Road, Shanghai 200041, P.R.C. Tel : 86 21 6288 9728-9 Fax : 86 21 6288 9730
E-mail : shanghai@boi.go.th

SYDNEY : Thailand Board of Investment, Sydney Office
Suite 101, Level 1, 234 George Street, Sydney, New South Wales 2000, Australia
Tel : 61 29252 4882 , 61 29252 4884 Fax : 61 29252 2883
E-mail : sydney@boi.go.th

STOCKHOLM : Thailand Board of Investment, Stockholm Office
Stureplan 4C 4th Floor, 114 35 Stockholm, Sweden
Tel: 46 8463 1158 , 46 8463 1172 , 1174-5 Fax: 46 8463 1160
E-mail : stockholm@boi.go.th

TAIPEI : Thailand Board of Investment, Taipei Office
Taipei World Trade Center, 3rd Floor, Room 3E 39-40 No.5, Xin–Yi Road, Sec.5 Taipei 110, Taiwan R.O.C. Tel : 886 2234 56663 Fax : 886 2234 56623
E-mail: taipei@boi.go.th

TOKYO : Thailand Board of Investment, Tokyo Office Royal Thai Embassy, 8th Floor, Fukuda Building, West 2-11-3 Akasaka, Minato-ku, Tokyo 107-0052, Japan
Tel : 81 33582 1806 Fax : 81 33589 5176 E-mail : tyo@boi.go.th

คิดถึงการลงทุน คิดถึง

บีโอไอ

หากท่านคิดจะลงทุน ไม่ว่าอยู่ที่ไหน เป็นกิจการประเภทใด ขนาดการลงทุน เล็กหรือใหญ่ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน หรือบีโอไอ พร้อมมอบสิทธิประโยชน์ด้านภาษีอากร และอำนวยความสะดวกต่างๆ แก่ท่าน พร้อมคำปรึกษาแนะนำ และข้อมูลด้านเศรษฐกิจการลงทุน

• หน่วยงานบริการอื่นๆ •

ศูนย์ประสานการบริการด้านการลงทุน

อาคารจัตุรัสจามจุรี ชั้น **18** ถนนพญาไท เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ **10330**
โทร : **0 2209 1100** โทรสาร : **0 2209 1199** อีเมล : **osos@boi.go.th** เว็บไซต์ : **www.osos.boi.go.th**

ศูนย์บริการวีซ่าและใบอนุญาตทำงาน

อาคารจัตุรัสจามจุรี ชั้น **18** ถนนพญาไท เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ **10330**
โทร : **0 2209 1100** โทรสาร : **0 2209 1194** อีเมล : **visawork@boi.go.th** เว็บไซต์ : **www.boi.go.th**

สมาคมสโมสรนักลงทุน

อาคารทีพีแอนด์ที ชั้น **16** เลขที่ **1** ถนนวิภาวดีรังสิต แขวงลาดยาว เขตจตุจักร กรุงเทพฯ **10900**
โทร : **0 2936 1429** ต่อ **201-208** โทรสาร : **0 2936 1441-2**
อีเมล : **is-investor@ic.or.th** เว็บไซต์ : **www.ic.or.th**

• สำนักงานในส่วนภูมิภาค •

ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 1 (เชียงใหม่)

ห้อง **108-110** อาคารแอร์พอร์ต บิซิเนส ปาร์ค เลขที่ **90** ถนนหิรัญ ตำบลหายยา อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่
โทร. **0 5320 3397-400** โทรสาร **0 5320 3404**
อีเมล : **chmai@boi.go.th**

ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 2 (นครราชสีมา)

2112/22 ถนนมิตรภาพ อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา **30000**
โทร : **0 4421 3184 - 6** โทรสาร : **0 4421 3182**
อีเมล : **korat@boi.go.th**

ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 3 (ขอนแก่น)

177/54 หมู่ **17** ถ.มิตรภาพ อ.เมือง จ.ขอนแก่น **40000**
โทร. **0 4327 1300-2** โทรสาร **0 4327 1303**
อีเมล : **khonkaen@boi.go.th**

ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 4 (ชลบุรี)

46 หมู่ **5** นิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง ถนนสุขุมวิท ตำบลทุ่งสุขลา อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี **20230**
โทร : **0 3840 4900** โทรสาร : **0 3840 4997-9**
อีเมล : **chonburi@boi.go.th**

ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 5 (สงขลา)

7–15 อาคารไชยยงค์ ถนนจุติอุทิศ **1** อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา **90110**
โทร. **0 7434 7161-5** โทรสาร **0 7434 7160**
อีเมล : **songkhla@boi.go.th**

ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 6 (สุราษฎร์ธานี)

49/21-22 ถนนศรีวิชัย ตำบลมะขามเตี้ย อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี **84000**
โทร. **0 7728 4637, 0 7728 4435** โทรสาร **0 7728 4638**
อีเมล : **surat@boi.go.th**

ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 7 (พิษณุโลก)

59/15 อาคารไทยศิวารัตน์ ชั้น **3** ถนนบรมไตรโลกนารถ **2** ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก **65000**
โทร. **0 5524 8111** โทรสาร **0 5524 8777**
อีเมล : **phitsanulok@boi.go.th**